

TRANSCRIPT VAN DE RAADSCIE BESTUUR VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 11 april 2019

---

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Kan het? Oh, nu sta ik aan. Moet ik het opnieuw doen? Hartelijk welkom bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Geen enkel probleem. Het is vandaag 11 april 2019. Ik heb een bericht van vertraging ontvangen van mevrouw Leitner, die zit vast in de trein maar die komt rond een uur of half zes. Zijn er verder nog berichten van verhindering? Nee? Ja, ik weet niet... Ja, nou, zeg het maar. Komen ze nog? Ik heb in ieder geval geen bericht van verhindering ontvangen, noch van de heer Rijssenbeek, noch van mevrouw Verhoeff, dus ik ga er vanuit dat ook zij in diezelfde trein zitten als mevrouw Leitner en ook rond een uur of half zes zullen aanschuiven. Tenminste, ze zullen wel komen denk ik. Tenzij iemand meer weet dan ik.

2. Vaststellen van de agenda

De voorzitter: De gaan we nu over naar het vaststellen van de agenda. De heer Garretsen van de SP heeft via de mail aan de commissie laten weten dat hij het stuk bij agendapunt 7 over de wijziging van de verordening op de behandeling van bezwaarschriften niet behandelbaar vindt. Wilt u dat nog toelichten, mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Nou ja, ik heb per mail uitgebreid toegelicht. Ik dacht dat het wel duidelijk was.

De voorzitter: Goed, dan vraag ik nu aan deze commissie of die mening gedeeld wordt? Van mijnheer Garretsen. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ik vond het hele s..., op zich hele steekhoudende vragen, maar zonder een antwoord op de vragen, zeg maar op of het klopt en hoe het zit, kan ik geen oordeel vormen. Want als ik het antwoord zou hebben dan kan ik het beantwo..., kunnen we gewoon behandelen. Blijft dat uit, ja dan is het misschien logisch om met alle benodigde informatie pas te behandelen.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Vergelijkbaar, mevrouw de voorzitter. Ik moet zeggen dat ik altijd bijna blindelings de juristen in deze commissie volg. Maar de vragen zijn gesteld, de antwoorden zijn er nog niet, maar meestal hebben de vragen van een van de juristen hier in de commissie wel diepgang. Dus, voorzichtig, als er geen antwoord komen op tijd, dan maar de behandeling uitstellen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik ben bang dat ik de mail waarnaar verwezen werd gemist heb, dus zouden de vragen misschien nog kort herhaald kunnen worden?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: Er is in de verordening sprake van een informele behandeling en van een eenvoudige behandeling. De informele behandeling kan de secretaris op eigen houtje doen. Dan bestaat dus het gevaar dat een belanghebbende, iemand die een bezwaarschrift indient, afziet van zijn recht. De eenvoudige

behandeling is onduidelijk, die staat niet bij de begrippenbeschrijving omschreven en die behandelt volgens de toelichting weggesleepte fietsen en niet-ontvankelijkheid. Maar daar houdt de secretaris toch wel hoorzittingen terwijl de wet uitdrukkelijk de mogelijkheid openhoudt dat je juist bij niet-ontvankelijkheid, als iemand een week te laat is, dat je geen hoorzittingen houdt. En dan kan het juist informeel worden behandeld want misschien heeft iemand wel heel steekhoudende argumenten van een ambtenaar '...' heeft en kan die ambtenaar met de belanghebbende overleggen en zeggen: u heeft geen rechten meer, maar u heeft toch wel hele goeie argumenten en misschien kunnen we daar in het beleid wat aan veranderen. Dus het loopt een beetje door elkaar en het wringt een beetje met de wet.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ik ben het ook geheel met de heer Garretsen eens en in aanvulling daarop hebben we ooit een voorstel premediation gehad en bij premediation blijft het recht van de klager in stand in de bezwaarprocedure en dan kan je wel kijken of je de klager tegemoet kan komen. Maar hier wordt het echt met voeten getreden, en ja, ik kan mijnheer Garretsen gelijk geven. En ja, ik denk ook dat het niet behandelbaar is en als het wel behandelbaar is dat we daar buitengewoon kritisch op zijn.

De voorzitter: Mijnheer Sepers?

De heer Sepers: Ja, dank u, voorzitter. De mail van de heer Garretsen riep bij mij inderdaad de vraag op: wat is nou het verschil tussen een eenvoudige behandeling en een informele behandeling? Maar misschien kunnen we alvorens een zwaar oordeel daarover te vellen eerst even een antwoord van de burgemeester daarop krijgen?

De voorzitter: Dat zou mijn... Mijnheer Gün.

De heer Gün: .. '...' daaraan gekoppeld eens met daaraan gekoppeld de vraag of uitstel voor onwenselijke situaties zorgt, dus dat er ook tijd is om op een ander moment behandelen. Want volgens mij zit hier geen hoge druk op.

De voorzitter: Volgens mij ook niet, maar dat kan de burgemeester beter beantwoorden.

Burgemeester Wien: Ja, nou ik moet eerlijk zeggen dat ik een beetje verbaasd ben door zo'n reactie omdat ik denk: dit is nou typisch iets, eigenlijk gebeurt dat al, waar je dus als raadsleden, of als commissieleden in dit geval, iets van zegt. En dat is behandeling en dat kan er dan toe leiden dat je zegt: nou, het is inderdaad handig om een begripsbepaling op te nemen van zo'n eenvoudige behandeling. Dat is dan het resultaat van de discussie. Dus je kan zeggen: ik vind het niet behandelbaar. Je kunt ook zeggen: dat is gewoon wat de commissie dan inbrengt. En waar je met elkaar van kunt afspreken: nou, dat is verstandig. Ik vind dit punt inderdaad, lijkt me uitstekend, dus gewoon dat toevoegen. Maar ik zie geen reden waarom je het daarom niet zou kunnen behandelen. Je kunt dat gewoon met elkaar bespreken. Dus ja, eigenlijk is dat mijn reactie.

De voorzitter: Op basis van deze reactie van de burgemeester kan het in behandeling worden genomen? Mijnheer Garretsen zegt ja. De rest van de commissie is het daarmee eens? Prima. Dan gaan we gewoon...

De heer Smit: ...'...' Garretsen. Als we dan dit punt bespreken en we hebben daar een standpunt over ingenomen dan lijkt het me wel logisch dat het stuk eerst terugkomt met de verwerking van de opmerking van

de commissie om te kijken of het goed gebeurd is. In die zin komt er dan wel vertraging, kan er wel vertraging komen, mevrouw de voorzitter.

De heer Garretsen: Ben ik met u eens, mijnheer Smit.

De voorzitter: Ja, burgemeester?

Burgemeester Wienen: Ja, even heel kort. Ik vind het zo ongelooflijk... Welk woord past er het beste bij? Ik vind het een beetje formalistisch. Als je met elkaar vindt: het lijkt ons een verstandige opmerking. Dan zeg je toch gewoon, en dat gebeurt volgens mij regelmatig: joh, voeg dat toe en dat zit dan in het stuk wat naar de raad gaat en dan kijken we er even naar of het goed is en als het goed is is het uitstekend. En als het niet goed is dan merken we dat dan op. Zo doen we het vaker. Dus ik zie niet goed in waarom je zou zeggen: ja, maar dan moet dat eerst schriftelijk allemaal gebeuren en dan gaan we het pas behandelen. Nogmaals. Wat mij betreft kan het korter en sneller.

De voorzitter: Volgens mij is het voorstel dat het inderdaad op basis van de behandeling hier in de commissie dat het stuk nog wordt aangepast voordat het naar de raad gaat, en dat het gewijzigde stuk op basis van deze opmerking wordt aangepast en wordt vastgesteld in de raad. Kunnen we het daarmee eens zijn? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou ja, ik wilde er toch nog wel bij opmerken dat ik heel kritisch ben over het stuk zelf en ik toch bij het pleidooi van OPH mij zou willen aansluiten. Mocht de commissiemeerderheid het wat nu voorligt gewoon meer dan alleen maar een opmerking voetnoot bij willen plaatsen. Ik herinner mij dat u in de vorige raad ook zo met een stuk op de '... agenda stond wat nooit door de commissie gegaan is, '... het voorstel nooit van tevoren gelezen. Dus die kon ik er wel bij maken. '... behandeling afwachten.

De voorzitter: Maar bent u het ermee eens dat een behandeling daarvoor wel nodig is om die conclusie te kunnen trekken? Dus we gaan agendapunt 7, want we zijn nu alleen nog maar bezig met het vaststellen van de agenda. Agendapunt 7 wordt bij deze behandeld.

3. Inventarisatie rondvraag en mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Er zijn, er is een aantal rondvragen aangekondigd door de heer Sepers voor de burgemeester. Door de heer Garretsen, ook voor de burgemeester alleen heb ik zelf mijn twijfels of dat inderdaad daar, of het daar hoort. Wilt u dat toelichten?

De heer Garretsen: Ja, ik dacht dat het GGZ onder de burgemeester viel. De GGD bedoel ik.

De voorzitter: Dat gaat over het inenten, de graad van inenting. Bent u het daarmee eens, hoort dat in uw portefeuille?

Burgemeester Wienen: Nou, in principe is dat de wethouder Volksgezondheid die daar over gaat. Die zit daar ook in het bestuurscommissie die zich daarmee bezighoudt. Kijk, ik kan het antwoord wel geven, daar gaat het niet om. Maar de eerstverantwoordelijke voor de volksgezondheid is de wethouder Volksgezondheid. Volgens mij zit dat bij Marieke Reisin... Meijs.

De heer Garretsen: Ja, dan is het pas over vier weken. Dus als u nu de vragen zou willen beantwoorden, heel graag.

Burgemeester Wiene: Ik kan daar antwoord op geven, ja.

De voorzitter: Prima. Dan is er verder nog een rondvraag aangekondigd van de heer Amand van Trots, ook voor de burgemeester?

De heer Amand: Of de wethouder, want het gaat ook, de eerste die was natuurlijk over de nieuwe wijkraad Slachthuisbuurt, daa...

De voorzitter: Ja, even kijken hoor, is dat voor de ... Oh, die is dan voor de heer Botter. Dus die krijgt u, ja. Dan gaan wij naar de agenda voor de komende verg., ... Oh nee ...

Mevrouw Sterenberg: Oké, dank u wel. Ik heb een rondvraag. Vandaag is er bericht verschenen over het experiment gesloten coffeeshopketen. Dus daar had ik een vraag over.

De voorzitter: En die is ook voor de burgemeester. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ik had dezelfde vraag over wat vandaag, over de gesloten coffeeshopketen en of wij vanaf 20 april nog extra zouden moeten aanmelden of de burgemeester van plan is dat te gaan doen? Maar ook over de geluiden uit Zandvoort, ja hoe de samenwerking nu is en zo. Wat er van, heden in de krant stond.

De voorzitter: Prima. Die nemen we mee. Die zijn allebei voor de burgemeester meen ik ook, en er is nog een rondvraag aangekondigd door de heer Linder. Ja? Verder nog? Is uw rondvraag ook voor de burgemeester, mijnheer Linder?

De heer Linder: Volgens mij de APV valt wel in zijn portefeuille, dus ik denk het wel. Ja.

4. Agenda komende vergadering(en), actielijst en jaarplanning

De voorzitter: Goed. Wat betreft de agenda voor de komende vergaderingen. We hebben al behoorlijk wat stukken ontvangen voor de vergadering van 16 mei. Er zijn de vaststellingsverordening havengelden, dit is allemaal ter advisering. Vaststelling verordening havengelden. Wijziging gemeenschappelijke regeling Cocensus. Ontwerpbegroting en jaarstukken van Cocensus samenstelling selectiecommissie aanbesteding accountantsdiensten en ter bespreking aangehouden kostendekkendheid gemeentelijke heffingen. De raadsinformatiebrief werkbezoek Harlem New York. En de uitvoering motie 23 100 jaar vrouwenkiesrecht vieren is democratisch waardevol. Dat staat op de agenda voor 16 mei. Zijn er nog stukken die daarbij komen die nu ter kennisname zijn geagendeerd? Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, wij zouden graag eens het beleidsplan VTH 2019 en verder bespreken omdat het toch voor meerjarig effecten zal hebben op de daarna uit te werken jaarlijkse plannen. En het vaststellen '...' exploitatie openbare inrichtingen. Met name op het punt van...

De voorzitter: En uw motivatie voor dat laatste punt?

De heer Sepers: Met name op het punt van de, de overlast van bezoekers van de horeca en de aanpak daarvan.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, als u weer zeg maar het volgende plan voor VTH wil bespreken is dat niet handig omdat in combinatie te doen met hetgeen wat vanavond op de agenda staat? Anders...

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Nou ja, er staat, nu staat, of dat ingekomen stuk dat is het hele beleidsplan 2019 en verder. En in combinatie met welk onderwerp zou u dat willen bespreken?

Mevrouw Sterenberg: U heeft zelf voor vanavond heeft u het evaluatieverslag geagendeerd omdat u wilde bespreken of de uitvoering volgens het coalitieakkoord is. Nou, daar komt dan dus weer een nieuw plan, dan is het handig als u dat volgens mij meteen combineert.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, ik heb, dank u wel voorzitter. Ik heb dat gemotiveerd en ik vind het prima omdat in één keer de volgende keer te bespreken.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik heb geen agendapunt voor de volgende keer maar ik vind wel dat we een keer als commissie Bestuur het delegatiebesluit waarin de raad bevoegdheden delegeert aan het college, we dat een keer moeten bespreken. Er is onlangs een Wob-verzoek ingediend over stukken die alleen in het bezit zijn van raadsleden, niet in het bezit van collegeleden. Dan is gek als het college dat afdoet. We hebben ook ruis gehad over de delegatie van het voeren van juridische procedures over bestemmingsplannen. Dus ik zou daar toch een keer met de commissie van gedachten over wisselen, willen wisselen. En het liefst voor de zomer als het nog zou kunnen.

De voorzitter: Daar wilt u dus een agendapunt van maken. Dan moet daar ook een onderliggend stuk voor...

De heer Garretsen: Ik wil dat graag opstellen.

De voorzitter: Oké, nu weet ik niet of dat gebruikelijk is. Kan dat, dat de heer Garretsen een stuk opstelt als, dat te agenderen? Dat kan? Prima. Graag. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Ik wil graag agendapunt, of ingekomen stukken punt 1.4 actualisering budgethoudersregeling zien geagendeerd. Er verandert flink wat in de budgethoudersregeling in de ambtelijke organisatie. Betekent ook dat bedragen voor budgethouders worden verhoogd. Maar het is ook niet A, dat is om te beginnen iets wat de raad toch wel moet weten en zich moet realiseren. En B, het is mij niet helemaal duidelijk of de verschillen met de oude regeling voldoende zichtbaar zijn en door ons ook afgewogen kunnen worden. Dus ik zou dat punt graag terugzien op een agenda.

De voorzitter: Is daar een meerderheid voor in deze commissie? Mijnheer Trompetter. Ik zie alleen mijnheer Trompetter enthousiast knikken. Mijnheer Amand. En mijnheer Garretsen ook enthousiast. Mevrouw Sterenberg, ik zie inmiddels bijna een meerderheid. En ik zie een meerderheid. Dus het wordt geagendeerd. Ik kan niet garanderen overigens, want we hebben een redelijke volle agenda al, dat dat al voor de volgende keer zal zijn.

De heer Smit: Dat is aan ons om het allemaal gezamenlijk te beoordelen. Dank u wel.

De voorzitter: Kijk, er is nu de gelegenheid om iets te zeggen over de jaarplanning en de actielijst. Zijn er nog mensen, commissieleden die daar iets over kwijt willen? Nee?

5. Transcript commissie Bestuur 14 maart (alleen n.a.v.)

De voorzitter: Zijn er nog commissieleden die iets willen zeggen over het transcript van de commissie Bestuur van 14 maart? Nee?

De heer Garretsen: ... algemeenheid iets. Ik merk dat er bijna nooit meer opmerkingen zijn over het transcript. Dat is meestal zo'n 100 bladzijden en ik betreur het dat het transcripten zijn en geen verslagen meer.

De voorzitter: Volgens mij heb ik dat geluid eerder van u gehoord. Dank u wel. Ter kennisname aangenomen.

De heer ...: Nu toch de microfoon aan staat steun ik de heer Garretsen in die constatering want we hadden veel meer aan een verslag. En ik vind het een verlies.

De voorzitter: Waarvan akte. Verder nog mensen die daar misschien even iets over willen zeggen? Nee? Zijn er nog mededelingen van commissieleden? Is er, zijn er nog mededelingen van u? Nee? Oké. Dan gaan wij door...

Burgemeester Wienen: Misschien, ja sorry.

De voorzitter: Dat had ik niet moeten vragen.

Burgemeester Wienen: Nee, nee, inderdaad. Want dan ga je denken: zou ik eigenlijk niet iets kunnen meedelen? Maar misschien is het toch wel aardig om in deze commissie te vertellen, want we zijn zo recent teruggekomen uit Harlem New York dat we daar een, dit is gewoon heel kort en ten overvloede want het is ook op andere plekken vertelt, maar dat wij echt een heel boeiend bezoek gehad hebben daar met ontzettend veel mensen en groepen contact hebben gemaakt in Harlem. En nou, het is leuk om in ieder geval hier te melden dat dat zo positief verlopen is.

De voorzitter: Dank u wel.

Ter advisering van de raad

6. Wijziging Algemene plaatselijke verordening; verwerking amendement "we kunnen goed zonder..." (JW)

De voorzitter: Dan gaan wij door met agendapunt 6, de wijzigingen algemene plaatselijke verordening verwerking amendement "we kunnen goed zonder...". Daar zit een beetje een voorgeschiedenis aan vast waar we ongetwijfeld nog over te spreken komen. Aan de raad wordt gevraagd de wijziging van de algemene plaatselijke verordening, zoals opgenomen in bijlage A waarbij de artikelen 2.14 en 2.64 komen te vervallen, vast te stellen. Wie wil hier het eerste het woord over voeren? ... Van den Bergh.

Mevrouw Van den Bergh: Ja, het lijkt me goed dat ik er iets over zeg aangezien wij ook het punt hebben gemaakt. Ja, bij de VVD drinken we graag twee biertjes voor de prijs van een en het liefst dan nog met wat bitterballen erbij. Voor mij dan vegetarisch. Maar ja, als dit er nu zo ligt dan kunnen wij niet anders dan daarmee akkoord gaan en dat het zo naar de raad gaat.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Wij zijn ook akkoord.

De voorzitter: Verder nog commissieleden die ...? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Wij kunnen ook instemmen. Prima.

De voorzitter: ... er.

De heer Linder: Wij kunnen daar ook instemmen, vooral als er ook met dit rapport wat er nog erbij gezet wordt die brief, dus zeker.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Wij stemmen ermee in.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, voorzitter, dank u wel. GroenLinks stemt ook in met het stuk en wat ons betreft is het een hamerstuk. Ik wil nog wel even benadrukken dat we het een positief signaal vinden, ook vanuit politie en met name de Koninklijke Horeca Nederland afdeling Haarlem, dat zij ook voor het handhaven van een verbod op happy hours zijn omdat alcohol toch de grootste gedoogde drugs is die men gebruikt. Dus het is, het voorkomt indrinken en daar zijn wij een voorstander van bij de jeugd..., voor wat betreft de jeugd. Dus hamerstuk wat ons betreft.

De voorzitter: Vanaf wanneer mag het wel, mijnheer Gün? De heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, wat mij betreft ook een hamerstuk. Maar D66 is er niet, dat was een voortrekker van het schrappen van dit artikel. Dus we kunnen ook uit beleefdheid hamerstuk met stemverklaring doen.

De voorzitter: Dan houden we het voorlopig op hamerstuk met stemverklaring en dan zullen we zo meteen nog even vragen als D66 wel aanwezig is of dat nodig is of dat hij verder kan als hamerstuk. Akkoord? Mijnheer Smit.

De heer Smit: Anders ben ik de enige die niks gezegd heeft geloof ik. Ook akkoord.

De voorzitter: Mijnheer Smit is ook akkoord. Prima, ach. Mevrouw de Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dan moet ik ook hè? Ja, wij zijn ook akkoord.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Voor de volledigheid, Hart voor Haarlem is ook akkoord.

De voorzitter: Hebben we iedereen gehad? Ja? Iedereen akkoord, prima.

7. Wijziging van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften en benoeming van nieuwe leden voor de commissie voor bezwaarschriften (JW)

De voorzitter: We gaan door met agendapunt 7. De wijziging van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften en benoeming van nieuwe leden, daar hebben het net over gehad, voor de commissie voor bezwaarschriften. Aan de raad wordt gevraagd de gewijzigde verordening op de behandeling van bezwaarschriften vast te stellen en ik neem aan dat mijnheer Garretsen daar misschien wel als eerste het woord op zou willen voeren? Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, dan nog even heel kort. Er is dus sprake van een informele behandeling en een eenvoudige behandeling. De eenvoudige behandeling staat niet bij de begripsomschrijvingen. Ja, daar valt dan onder andere volgens de toelichting niet-ontvankelijkheid onder. Nou, dat kan heel vaak worden afgedaan zonder hoorzitting, dus dan zou het woordje zo nodig een hoorzitting te houden er bij moeten. Verder zou ik graag informele behandeling bij, of eenvoudige behandeling bij de begripsomschrijvingen zien. En wat betreft een informele behandeling daar is dus het risico dat een bezwaarder afstand doet van zijn rechten op grond van die informele behandeling als die overtuigd wordt door een ambtenaar of door de secretaris. Dus ik zou bij artikel 12 de informele behandeling toch ook graag toegevoegd willen zien dat dat in overleg met de commissie moet gebeuren. Toen ik zelf lid was van de bezwaren en beroepscommissie bleek dat af en toe noodzakelijk dat er toch overleg was omdat, ja niet iedereen is, kan zo goed voor zichzelf opkomen. Niet iedere inwoner van Haarlem. Zelf heb ik daar last van als ik bij de tandarts of bij de dokter ben. En anderen kunnen daar last van hebben als ze bij een secretaris of een ambtenaar moeten komen.

De voorzitter: Duidelijk. Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Nou, ik sluit mij geheel aan bij het pleidooi van de SP. Het is wel goed om te lezen dat de ambtelijke secretaris geen lid meer is van de commissie beroep en bezwaarschriften. Dat was altijd een doorn in ons oog. Wel blijft voor ons het feit dat de behandeling van eenvoudige dan wel informele bezwaarschriften, dat dat wat de Actiepartij betreft niet in behandeling zou moeten zijn bij een ambtenaar en zeker niet bij de secretaris van de commissie omdat wij menen dat het in strijd is met de rechtsbescherming van de inwoners en ook voorbijgaat aan premediation wat jaren geleden behandeld is hier, waarbij de rechten van de bezwaarder intact blijven, dus ook de bezwaartermijn blijft lopen. Dus nooit een advies wordt gegeven: trekt u de zaak maar in. Nee, er wordt gezegd: wat kunnen we nog voor u betekenen? Kunnen we u ergens mee helpen? Terwijl het recht gewoon doorloopt. Dus als dit zo blijft staan zal Actiepartij hier nooit mee kunnen instemmen. Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Kan u het misschien even toelichten? Wat ik begrijp het gewoon niet.

De heer Trompetter: U begrijpt het gewoon niet?

Burgemeester Wienen: Nee, ik begrijp niet waarom dat een probleem zou zijn dat u zegt: je raakt rechten kwijt.

De heer Trompetter: Nou, omdat op het moment dat een ambtenaar gaat bellen met informele dan wel eenvoudige behandeling en hij gaat adviseren wat er in het stuk staat, kennelijk ongegrond, dat is dus niet hoe het zou moeten zijn. Het is niet kennelijk ongegrond, het is: u heeft een bezwaar ingediend, kunnen wij u ergens in tegemoet komen? Dat is een vorm van premediation waarbij je dus wel de rechten van de klager intact laat. Dus, en ik vind het nogal gevaarlijk om tegen een burger te zeggen, zonder dat een ander daarnaar

kijkt, als ambtenaar om dan te zeggen: kennelijk is uw bezwaar ongegrond. Ik zal het maar intrekken, ik zou het maar niet doen. Dat vind ik een verkeerde gang van zaken en het lijkt me niet in het voordeel van de rechtsbescherming van de burger.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, en in aanvulling daarop, ik heb in de praktijk dit een keer of drie, vier meegemaakt dat dit zo gebeurde en dat vind ik dus onjuist. Ik vind bijvoorbeeld als iets niet-ontvankelijk is, er zijn uitzonderingen in de wet als iemand niet op de hoogte had kunnen zijn van het besluit dan ook als die het bezwaar te laat indient, dan is die wel ontvankelijk. Nou, er kunnen dus, ik vind dat zo'n verordening moet gewoon een en ander zakelijk regelen. Natuurlijk hebben ambtenaren altijd het beste voor. Maar je moet het gewoon goed en zakelijk regelen en verordenen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ja, de PvdA fractie is in ieder geval blij dat er een verhoging van de efficiency plaats vindt door het aantal commissies van zeven naar één te brengen. Wij zijn ook blij met het feit dat de schijn van partijdigheid kan worden opgeheven doordat de secretaris geen lid meer is van de commissie en accepteren dat het daarmee gepaard gaande budgettaire consequenties geregeld moeten gaan worden bij de kadernota. De punten door de heer Garretsen naar voren gebracht ben ik geneigd te steunen en zeker als dat leidt tot nadere verduidelijking. En als de burgemeester daar straks een positief antwoord op geeft dan zijn we daar dus ook rechtstreeks voor. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel. Hart voor Haarlem heeft twee vragen eigenlijk over deze procedure. In eerste plaats zien we dat de secretaris inderdaad in de volledige behandeling als adviseur optreedt, maar in de informele dan wel eenvoudige behandeling eigenlijk opeens in zijn eentje beslissingsbevoegd is. Dat is toch wel een wat rare combinatie van rollen. En een tweede vraag betreft eigenlijk dat wij nu drie behandelprocessen hebben. Informeel, eenvoudig dan wel de volledige behandeling. Misschien is het handig om een soort stroomschema te maken waarbij het ook voor burgers dan duidelijk is wanneer ze in welk poortje terecht komen en op welk, op basis van welke criteria. Want het zal anders niet heel erg duidelijk zijn voor de gebruikers.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Trots heeft dus al een vraag eigenlijk wat al een beetje brandend is en dat speelt hier ook al een beetje in de ronde. In de praktijk komt dat ook voor natuurlijk dat als je secretarissen van adviescommissies ook namens de gemeente het woord voert en rechtszaken blijven de adviseurs en adviescommissies dat in de toekomst ook doen. Want dat is natuurlijk wel een vraag. Dus ik weet niet of daar de burgemeester op wil antwoorden?

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mevrouw De Raadt, gaat uw gang.

Mevrouw De Raadt: Ja, bedankt voor het woord, voorzitter. Ja, ook het CDA kan in principe instemmen dat de secretaris geen onderdeel uitmaakt meer van de commissie maar een derde onafhankelijk lid, lijkt mij inderdaad goeie zaak. Al is het alleen maar om de schijn van de belangenverstrengeling tegen te gaan. Wel nog een vraag over de extra kosten. Ik, het is misschien een beetje technisch dus misschien dat ik hem technisch moet stellen, maar ik realiseerde me het eigenlijk pas een uurtje of wat geleden. Maar de wettelijke vergoeding voor een vergadering van zo'n bezwaarschriftencommissie is € 125. En onze eigen verordening geldelijke vergoedingen die zegt: nou ja, wij besteden daar, hè, van ons krijgt u 90%. Dus dan kom je uit op € 112 per vergadering. En in die zin begrijp ik dan niet helemaal zo goed waar dan de extra kosten van € 18.000 vandaan komen. Want ik heb zelf ook in de bezwarencommissie gezeten en ik denk dat wij acht vergaderingen hadden per jaar. Drie commissies dus dan hebben we het over 25 vergaderingen a € 112, kom ik uit op iets minder dan 3000. Als u mij nog kan volgen. En, dus, haha, goed. Frans, de heer Smit kan mij nog wel volgen. Dus dan graag daar nog even een toelichting op die 18.000. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, dank u wel. Even kort. Bij de eerdere behandeling van de verordening op de behandeling van de bezwaarschriften hebben wij samen met een groot aantal andere collega's waaronder Actiepartij inderdaad en SP, een punt gemaakt van de rol van de secretaris. Dus met deze wijziging vinden we dat de stukken, ja, meer duidelijk is geworden en dat het meer recht doet aan mogelijke belangenverstrengeling of het beeld daarbij. Maar de vraag van de heer Garretsen triggerde mij wel, dus ik wacht gewoon even het antwoord op die reactie af, want ik vind het een goed punt.

De voorzitter: Dank u wel mijnheer Gün. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, ik denk dat we kunnen constateren dat onze algemene blijdschap dat de secretaris geen onderdeel meer vormde van de commissie wellicht bij enkele ertoe heeft geleid dat we inderdaad al zo blij waren met het stuk dat we dachten: nou, prima. En vervolgens inderdaad allemaal zinnige vragen hoorden dus wij zijn, ook de VVD is heel benieuwd naar de antwoorden daarop omdat die toch allemaal wel heel erg hout lijken te snijden.

De voorzitter: Mijnheer Smit.

De heer Smit: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Nou, eigenlijk om het maar met de Actiepartij eens te zijn mag van mij de informele behandeling eruit geschreven worden. Want er moet hoe dan ook de idee voorkomen worden dat er een ambtelijke willekeur kan plaatsvinden, een ambtelijke sturing op zijn minst kan plaatsvinden van zaken die wellicht inhoudelijk kloppen maar die men ambtelijk liever niet verder behandeld wil zien. Dat wil ik niet suggereren, maar je kunt het suggereren als je deze informele behandeling intact laat. En ik hoop de burgemeester mee wil denken over de mogelijkheid om dat er uit te laten of een vorm te kiezen waarbij de mensen echt worden geholpen om hun bezwaar goed in te richten. Maar niet om het bezwaar in feite ongedaan te maken. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Smit. Verder nog commissieleden die hier het woord over wensen te voeren? Iedereen aan de beurt geweest? Burgemeester, dan is het woord aan u.

Burgemeester Wienen: Ja, om te beginnen maar even de vraag over het geld. De huidige kosten met twee leden zijn 36.000, daar komt een lid bij dus dan komt er de helft van 36.000 is 18.000 bij. U maakt een andere som van, u zegt: ja, hoe kan dat dan? Want als wij maar, als wij € 112 doen dan zou er € 112 in plaats van €

250 gerekend moeten worden. Ik weet niet precies waar de € 250 op gebaseerd is. Het kan best zijn dat ze, u hebt erin gezeten, ik niet. Maar dat ze ook een bedrag krijgen... Nou nee, laat ik niet speculeren trouwens. Ik constateer gewoon met twee leden 36.000, met drie leden dus 18.000 erbij. Dat is de redenering, die staat er in. En u zegt: ik vraag het me af. Dus ik zoek het even uit, u krijgt technisch antwoord. Maar de som, deze som klopt in ieder geval ook. En als ik u goed begrepen heb dan zegt u: volgens mij moet je niet € 250 rekenen, maar moet je € 112 rekenen.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik denk inderdaad dat de wettelijke vergoeding € 125 is en wij zeggen: wij geven 90%. Dat zou € 112 zijn. Als ze ook nog iets krijgen voor de voorbereidingskosten of zo, zou ik me kunnen voorstellen, maar dan hoor ik graag wat de grondslag daarvoor is want die kan ik nergens terug vinden. Alleen dan blijft staan dat er dus gerekend wordt met 72 vergaderingen. Dus 72 vergaderingen van de beroep- en bezwaarcommissie per jaar? Hoe kan dat zo'n explosieve stijging zijn ten opzichte van een paar jaar geleden? Weet u dat?

Burgemeester Wienen: Nee, ik weet het niet. Ik weet alleen omdat er met meerdere commissies gewerkt werd en dat zou anders betekenen met meerdere kamers, dat die, de ene er bijvoorbeeld eens in de twee weken, de andere ook eens in de twee weken, ja dan kom je, als je dat bij elkaar optelt, kom je wel op een vrij hoog aantal uit. Het zijn natuurlijk, het is niet één commissie. Er zijn meerdere commissies die dit werk doen.

Mevrouw De Raadt: Ja, dat begrijp ik, in mijn tijd waren er drie commissies en ik denk dat we toen iets van totaal 24, 25 vergaderingen hadden. En nu zijn het totaal 72 vergaderingen, dus ik ben gewoon benieuwd maar die stijging vandaan komt dan. En dat staat dan los nog van het bedrag natuurlijk. Ja.

Burgemeester Wienen: Oké, nou daar komt dan nog een antwoord op. Maar de hoofdzaak, waar de meeste ook op reageren, dat is weghalen van de rol van de secretaris als lid van de commissie. Ik heb me daar inderdaad ook altijd over verbaasd dat dat in Haarlem zo geregeld was en ik denk dat dit een verbetering is. Het maakt duidelijk dat er een onafhankelijke commissie is en ik twijfel niet aan de inzet en de loyaliteit van de betreffende ambtenaren maar ik denk dat het inderdaad voor de beeldvorming beter is dat je zegt: je hebt een onafhankelijke commissie ondersteund wordt door een ambtenaar en niet een ambtenaar die zelf deel uitmaakt van de commissie. Daarover is iedereen het eens, dus dat is mooi. En vervolgens ontstaat er iets merkwaardigs en dat heeft te maken denk ik met de manier waarop je kijkt naar de behandeling van bezwaarschriften. Ik vind de vergelijking eerlijk gezegd met een rechtszaak vind ik toch enigszins merkwaardig. Dit is een eerste stap waarbij je een burger de gelegenheid heeft om te zeggen: dit klopt niet. Dit is wat er feitelijk gebeurt. Die zegt: ik maak hier bezwaar tegen, dit klopt gewoon niet.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: U zegt, burgemeester, dat het de eerste stap is. Maar die eerste stap is wel noodzakelijk. Als je het bezwaar intrekt op advies van de ambtenaar heb je geen mogelijkheid om een echt bezwaarproces...

Burgemeester Wienen: Ja, daarom snap ik ook, ik snap echt het hele punt niet. Waarom is deze stap nou ingevoerd? Eerst nog eventjes het hoofdpunt. Het hoofdpunt is: als een burger het gevoel heeft er wordt een besluit genomen en dat besluit, volgens mij klopt dat niet. Dan kan je bezwaar maken. En dan neemt het betreffende bestuursorgaan opnieuw het besluit, dus die kijkt er nog een keer naar en die laat zich daarin adviseren door een onafhankelijke commissie, die kan kijken en die zegt: ja, die man die heeft volgens ons

gelijk. En dan neemt nog steeds het bestuursorgaan het besluit. En daarna komt er eventuele volgende stappen. Nou hebben wij gezegd: wij willen juist het voor de burger zo eenvoudig mogelijk maken. Een deel van de bezwaren is zo evident, daar kan je inderdaad eventjes kijken: Joh, hoe zit het? Hij heeft gelijk, dan wordt het afgedaan. Ja, dan kan je zeggen: ja, dan heeft hij zijn rechten verloren. Nee, dan heeft hij gewoonweg het goeie besluit gekregen. Dus, er is dan ook, waarom moet je naar een rechter gaan als je het besluit hebt gekregen wat je hebben wil? Het kan ook zijn dat er duidelijk wordt, en dat heb ik begrepen dat dat in de praktijk nog wel eens gebeurd, dat er bijvoorbeeld sprake is van een misverstand. Dus een burger die zegt: ik begrijp dit niet, ik maak daar bezwaar tegen. Er volgt nog even een toelichting. En dan zegt hij: Oh, nee dan snap ik het. En dan zegt hij: nou, dan hoeft het voor mij niet verder. Als het zo is dat hij wel verder wil, gaat het ook gewoon verder. Dit is alleen maar service. En als u zegt: haal die service er nou uit en zorg ervoor dat alles formeel wordt behandeld, dat kan. Maar meer is het niet.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Sorry, maar u reframet mijn punt, het gaat helemaal niet om die service, ik ben juist heel erg voorstander van die service, daarom heb ik het ook steeds over premediation gehad. Maar met instandhouding van de rechten van de klager en '...' ...

Burgemeester Wienen: Maar wie zeg nou...

De heer Trompetter: U interrompeert mij nu.

Burgemeester Wienen: Ja.

De heer Trompetter: Maar ik was aan het uitleggen...

Burgemeester Wienen: Is dat een probleem?

De heer Trompetter: Ja, nou ja, ik was in die zin aan het uitleggen dat u aan het reframen bent en dat u ook vervolgens zegt dat mensen een bezwaarschrift indienen en dat er dan een nieuw besluit voorgelegd wordt. Dat volgt pas na een eventuele hoorzitting en als mensen hun bezwaar intrekken volgt er helemaal geen nieuw besluit, dan blijft het oude besluit blijft in stand. En waar mijn punt alleen maar over gaat is dat die service verlening zodanig wordt ingericht dat het een vorm van premediation krijgt waarbij zeg maar het aan de klager is om een bezwaar in te trekken en niet wordt geadviseerd aan de klager: u bent kennelijk niet ontvankelijk. Dat is mijn punt.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, nee dat is helemaal niet duidelijk want volgens mij gaat het daar helemaal niet over. Waar het om gaat is, precies wat u zegt, voordat iets in een commissie komt. En die commissie beslist niet maar die geeft een advies. Voordat dat zover is kan het zijn dat het handig is om te kijken: jongens, is het wel nodig dat het daar komt? Want het is duidelijk een foutje die we kunnen corrigeren. Hier is iets niet goed gegaan en we corrigeren het. Dan is er geen enkele sprake meer van iemand zijn recht ontnemen. Dan is het gewoon iemand tegemoet komen. Ik vind ook het woord mediation in dat opzicht trouwens ook niet zo gelukkig want waar het om gaat is: is het goeie besluit wel genomen? Als het goeie besluit niet genomen is, hebben wij er allemaal belang bij dat het juiste besluit genomen wordt. Dat is wat je met elkaar even bekijkt. Als je er niet uitkomt, als iemand zegt: Joh, nee volgens mij... Of zeg dat de secretaris zegt: nou oké, ik dacht

dat het een hele simpele zaak was, maar het is toch wat ingewikkelder, dan gaat het gewoon naar de commissie. Dat is precies wat er staat. Dus het is niet zo dat hij dan zijn rechten kwijt is of dat er dan geen nieuw advies komt. Er komt dan gewoon een advies. Het enige is dat je iets toevoegt. En ik ben er heel erg voor, want dat helpt denk ik het probleem oplossen, om te doen wat mijnheer Garretsen zegt, namelijk formuleer even wat die eenvoudige zaken zijn. Dus door dat te formuleren, in de definitie een eenvoudige behandeling bij begripsbepaling op te nemen, voorkom je een misverstand. Dus daar ben ik voor en ik zeg ook toe dat als u zegt: we kunnen daarmee door als u dat doet. Dan voegen we dat gewoon toe.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Als in het stuk komt te staan dat er naast kennelijk niet-ontvankelijk ook staat kennelijk gegrond en daarmee, dus wat u nu zegt zeg maar, dat wordt dan daarmee ook bevestigd. Maar er staat nu alleen maar kennelijk ongegrond. Het staat zeg maar negatief geformuleerd ten opzichte van de klager. Als er nou ook bij staat kennelijk gegrond en we kunnen het zo afdoen is het ook prima. Want dan is er geen zaak namelijk. En nogmaals, ik heb, u reframet mijn bijdrage want ik heb het daar niet over, ik heb het over een manier van behandeling van bezwaarschriften waar ook kennelijk gegrond, ik bedoel wat dat betreft menen we hetzelfde alleen is het nu alleen maar kennelijk ongegrond. Dus het gaat nu uit van negatief, het gaat nu van wegdrücken, het gaat nu uit van wegduwen. En dat staat wat mij betreft nog te duidelijk in die notitie, in die verordening.

Burgemeester Wienen: Ik, toch echt, want...

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ik, dat woord reframen, ik begrijp het überhaupt niet. Ik begrijp echt, daarom onderbrak ik u net ook eventjes. Ik begrijp gewoon, waar in artikel 12... Hebt u het over artikel 12 of artikel 13? Waar u het nu over hebt?

De heer Trompetter: Ik heb nu mijn eigen tekstbijdrage voor me en ik zit nu niet even in de artikelen. Waar ik het gewoon over heb dat alleen, er wordt alleen maar, er staat alleen nu in als het kennelijk ongegrond is. Er staat niet in het stuk...

Burgemeester Wienen: Nee, nee dat is helemaal niet waar. Er staat, dat woord wordt niet eens genoemd. Ik wil het wel voorlezen? Er is een informele behandeling mogelijk. Daar staat: de secretaris beoordeelt of het bezwaarschrift geschikt is voor informele behandeling. Indien hij van mening is dat dit het geval is, informeert hij de behandelend ambtenaar, want die heeft het eerste besluit genomen, en voert hij indien nodig overleg met de behandelend ambtenaar. De secretaris neemt daarna contact op met de indiener van het bezwaarschrift en onderzoekt of een oplossing kan worden bereikt. Indien geen oplossing kan worden bereikt, dus als je er niet uitkomt informeel. Kom je er informeel uit, en dat is in bijna alle gevallen dat er dan besloten wordt: ja, u hebt gelijk. En een enkel geval dat iemand zegt: nou ja, ik snap het en inderdaad heeft dat geen zin, dus laat maar zitten. Dat kan. Maar indien er geen oplossing kan worden bereikt, wordt het bezwaarschrift verder in behandeling genomen en krijg je gewoon de advisering van de commissie. Dus er is geen sprake van dat een ambtenaar het afdoet en dat het dan niet bij de commissie zou komen.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, het is eigenlijk niet gebruikelijk dat u nu wat gaat zeggen, maar ik neem aan dat u een verhelderende opmerking heeft?

De heer Garretsen: Ja. Laten we het nou even beperken tot de informele behandeling en die eenvoudige behandeling even loslaten. U zegt als een bezwaarschrift kennelijk gegrond is, dan nemen we een nieuw besluit. Ja, en dan heeft natuurlijk de belanghebbende heeft gelijk gekregen, dan is er helemaal niks aan de hand. Maar de informele behandeling beperkt zich niet alleen tot bezwaren die kennelijk gegrond zijn, tenminste, dat staat er niet. Anders zou ik daar geen bezwaar tegen hebben. Maar ook tegen andere zaken dat er bijvoorbeeld, u noemde het voorbeeld kennelijk sprake is van een misverstand. Nou, bij het ophelderen van misverstanden vind ik dat je moet oppassen omdat, ja iemand kan denken, een ambtenaar kan denken dat het misverstand is. Dat hoeft helemaal geen misverstand te zijn. Een ambtenaar kan een verkeerde interpretatie hebben van een bepaalde jurisprudentie, enzovoort. Dus het enige waar ik voor pleit: doe die informele behandeling in dat soort gevallen in overleg met de commissie en dat staat er nu niet.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, ... Waar het over gaat dus, ik ben het ermee eens. Eenvoudige behandeling gaan we gewoon toevoegen, dan is die, dan komt die verheldering er bij. Bij artikel 12, de informele behandeling, dat is precies die, u noemde het premediation. Waar het om gaat is dat je even kijkt: jongens, kunnen we er niet gewoon uitkomen met een ... Even kijken: joh, klopt het? En dan kan de ambtenaar het besluit opnieuw nemen. Dat doet hij dan ook. Of de klager die zegt: oh wacht even, als het zo zit, dan trek ik mijn bezwaar in. En wat is er tegen als dat het resultaat is? Het gaat er gewoon weg om dat een bezwaarder die een bezwaar houdt, dat hij gewoon naar de commissie gaat. En die is niks kwijt, die levert niks in, die heeft alle rechten om zijn bezwaar gewoon bij de commissie te brengen.

De voorzitter: Dat leidt tot twee interrupties. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, u zegt het nu, inderdaad uw formuleert het goed waar precies mijn probleem zit. U zegt: als een bezwaarder zegt na toelichting van ambtenaar: oh, als het zo zit, dan trek ik mijn bezwaar in. Dat is juist mijn punt waarbij je moet oppassen. Als er sprake wordt van bezwaar intrekken dan vind ik dat er even moet worden overlegd met de commissie dat niet iemand zijn bezwaar intrekt omdat hij bijvoorbeeld iets verkeerd begrepen heeft. Niet iedereen is jurist, niet iedereen die snap die juridische taal. En dan kan iemand zijn bezwaar intrekken op grond van een misverstand. En dat soort dingen moeten we niet hebben. Dus het enige waar ik voor pleit dat als ze bezwaar intrekken dat er dan overleg met de commissie plaatsvindt, dus dat het er echt de stempel van de verantwoordelijke commissie erop komt.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nog even terugkomend op mijn bijdrage. Op pagina vijf van de oplegger op het stuk staat: deze praktijk wordt met name toegepast bij bezwaren die kennelijk niet-ontvankelijk zijn en bezwaar tegen het verwijderen van fietsen. Maar kennelijk niet-ontvankelijk. Dat staat in de oplegger.

Burgemeester Wienen: Dat is gewoon even informatie.

De heer Trompetter: Ja, maar dat is mijn punt dat bij bezwaren die kennelijk niet-ontvankelijk zijn, inderdaad sluit ik me aan bij mijnheer Garretsen, dat het eerst even met de commissie overlegd moet worden en niet zelfstandig door een eenvoudige behandeling afgedaan zou moeten worden.

Burgemeester Wienen: Kijk. Ik vind het uitstekend, ik bedoel, dit is een manier om op een snelle en eenvoudige manier met mensen dingen af te wikkelen en volgens mij zou iedereen daar blij mee kunnen zijn.

En ik begrijp niet waar het probleem zit om te zeggen: joh, als iemand zelf zegt, hij heeft bezwaar gemaakt, of zij. En op het moment dat hij contact heeft en zegt: oh, wacht even, nee maar dan trek ik het in, dan hoeft het voor mij niet, dat wij zouden zeggen: maar dat mag niet, u mag uw bezwaar niet intrekken. Dat gaan we eerst eens in een commissie bespreken. Ik heb zoiets van neem mensen gewoon serieus. Zij bepalen of ze terugtrekken of niet. En als ze terugtrekken, trekken ze terug. Trekken ze niet terug, trekken ze niet terug. Ik begrijp gewoon niet waarom wij ons daar druk over zouden maken want we ontnemen niemand enig recht, we kijken of het ietsje sneller kan en of we mensen vaak tegemoet kunnen komen. En soms door verduidelijking iemand zegt van: oh, wacht even, nou, dan heb ik dat niet goed begrepen en dan laten we het zo. Goed.

De voorzitter: Ja, ik wilde... Ja, dat mag. Maar ik wil ook eigenlijk een beetje door want volgens mij zitten we nu een soort van hamsterwiel.

De heer Garretsen: Ja daarom wou ik een voorstel doen. Ik wou een voorstel doen aan de burgemeester. We zit inderdaad een beetje in een cirkel te praten. Artikel 12 en 13 lopen ook door elkaar. Bent u misschien bereid om op korte termijn, misschien morgen al want dan hebben we toch presidium, even met mij bijvoorbeeld ook de heer Trompetter te overleggen dat we van die cirkels afkomen?

Burgemeester Wienen: Ja. Wat mij betreft hebben we nog even contact. Volgens mij is het echt een misverstand want ik wil echt, neem dat maar aan, ik wil absoluut niet iemand welk recht dan ook ontnemen. Het gaat er mij om op een eenvoudige snelle doeltreffende manier een burger tegemoet te komen als dat kan.

De voorzitter: Overigens stel ik voor omdat niet tijdens presidiumtijd te doen, maar dit geheel terzijde. Mijnheer Smit.

De heer Smit: Mevrouw de voorzitter, twee gedachten erbij als niet jurist. Ten eerste, als iemand zegt: oh, dan trek ik mijn bezwaar in. Dan is het bezwaar wel schriftelijk ingediend en ingetrokken. Als blijkt dat de informatie die hem aangereikt is niet juist is moet het bezwaar alsnog ingediend kunnen worden met voorbijgaan aan termijn of nieuwe termijn. Dat is één. Het tweede is, ik denk dat mijn colle..., beide collega's bedoelen dat als je inderdaad bij de dokter zit kan hij een hele hoop dingen tegen je zeggen, en dan zeg je: o ja. En dan sta je buiten en dan denk je: wat had hij ook alweer gezegd? Het kennisverschil tussen de ambtenaar en degene die het bezwaar indient is heel groot, per definitie heel groot. In dat kennisverschil kan ertoe leiden dat de woorden van de ambtenaar niet volledig of verkeerd begrepen worden. Met alle goede bedoelingen, daar ga ik in principe vanuit, met alle goede bedoelingen. En dat risico, dat filtert de burgemeester er nu niet uit. en dat is '...' redenering dat beide collega's aangeven wat de burgemeester met goede bedoelingen wel bedoeld, maar het risico blijft erin zitten vind ik.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, ik dacht misschien is het... Dank voor het woord, voorzitter. Ook nog handig om even het begrip niet-ontvankelijk toe te lichten. Want dat is toch in juridische zin toch wel iets anders dan niet gegrond. Bij het, hè, wanneer iets niet-ontvankelijk is, dan is het bijvoorbeeld als het bezwaarschrift echt weken te laat is ingediend. Nou ja, en als dat het geval is dan ben ik het inderdaad met de burgemeester eens, dan kan dat een ambtenaar dat prima zeggen tegen die persoon: uw bezwaarschrift is vier weken te laat. En ja, dan lijkt het me logisch dat die persoon er vervolgens voor kiest om het in te trekken omdat het toch geen nut heeft.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Daar kan ik echt alleen maar bevestigend op antwoorden. Het gaat echt kennelijk, als dat kennelijk niet-ontvankelijk is dan gaat het dus om volstrekt evidente dingen waar je van kan zeggen: joh, ik neem even contact op. En dat leidt er dan meestal toe dat mensen het gevoel hebben van, of niet alleen het gevoel hebben maar zeggen van: nou oké, dan... Je trekt het in of je trekt het niet in. Er zijn ook mensen die willen sowieso toch het bezwaar behandeld zien. Nou, dat kan. Dit is alleen maar service, zo zie ik het. En voor de rest...

Mevrouw De Raadt: Ja, maar dat kan dan juist niet hè? Als het niet-ontvankelijk is dan kan hij ook niet behandeld worden. Dus '...'...

Burgemeester Wienen: Nee, maar je kan, nee, nee nee. Maar ik heb u echt wel heel goed begrepen. Waar het om gaat is of je zegt: de secretaris kan dat melden. Je kan ook zeggen: de commissie moet dat zeggen. Nou, dat is het verschil. En die... Waarom niet? Waarom niet?

Mevrouw De Raadt: Op het moment dat het bezwaarschrift niet-ontvankelijk is dan kan het niet behandeld worden door de commissie want het is het niet-ontvankelijk.

De burgemeester Wienen: Nee, en dan zegt de commissie: het is niet-ontvankelijk. Ik heb ze zo vaak langs zien komen. Dan zegt de commissie: dit is niet-ontvankelijk. Punt.

Mevrouw De Raadt: Maar dat is dan toch geen behandeling? Dus dan kan het toch niet behandeld worden als het niet-ontvankelijk is?

Burgemeester Wienen: Nee, daar hebben we het dan toch ook over? Daarom vind ik dit ook zo'n, zo'n... woordenspel eigenlijk. Daar gaat het over.

De heer Garretsen: Ja, als het niet-ontvankelijk is moet je een besluit nemen het is niet-ontvankelijk. Punt uit. En dat kan met twee regels dus dat is heel weinig werk en dan is service aan degene die dat krijgt dat dan even wordt uitlegt waarom het niet-ontvankelijk is.

De voorzitter: Goed. Nee, moment, moment nee, ja moment, mijnheer Amand, ik ga eventjes, want ik heb enige coulance betracht want iedereen gaat nu door mekaar heen praten, is allemaal enorm gezellig. Maar het is gebruikelijk om via de voorzitter te spreken. Dat geldt in zijn algemeenheid voor deze commissie. Dus ik denk ik zeg het nog een keer, misschien is men dat gewoon in het heetst van de strijd vergeten. Mijnheer Amand, het is uw beurt, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter, nogmaals. Ik heb nog wel een vraag aan de burgemeester. Kijk, het is natuurlijk zo met de commissie waar de mensen Haarlems heengaan dat je moet tegenwoordig toch een beetje juridisch geschoold zijn. En de mensen laten eigenlijk toch wel eens met een kluitje in het riet sturen, dat is mijn ervaring. En dat zou een heleboel moeten gaan veranderen wil je de nieuwe democratie invoeren. Dank u.

De voorzitter: Mijnheer Linders.

De heer Linder: Linder.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik vond eigenlijk die vergelijking vond ik zo mooi met die huisarts want de vraag is als ik bijvoorbeeld wordt weggestuurd, of ik ga bij de huisarts weg: ja, u heeft gelijk. En ik denk: nee, hij heeft geen gelijk wat ik wil eigenlijk toch... Is dat een probleem? Ik ben niet juridisch geschoold, dat hij dan weer terug gaat en zegt: nee, moment, ik wil toch die bezwaar bij wijze van spreken laat staan, ik ga hem opnieuw indienen. Is die mogelijkheid wel? Want dan kan je ook gewoon zeggen: nou ja...

Burgemeester Wienen: Dat hoeft helemaal niet. Hij blijft gewoon staan. Als hij het niet intrekt, dan blijft hij staan en dan wordt hij gewoon door de commissie afgedaan. Dus hij hoeft hem niet opnieuw in te dienen.

Mijnheer Linder: Nee, wat...

De voorzitter: Nee, ho, mijnheer Linder en burgemeester. Want u maakt zich daar allebei schuldig aan. Er wordt gesproken via de voorzitter. Ik ga nu toch echt even iets strenger optreden. Mijnheer Gün wilde wat zeggen van de orde. Mijnheer Linder, u wilde nog even een kleine nabranden geven?

De heer Linder: Nou, wat ik bedoelde is van wat dus gezegd is dat er die het antwoord gekregen en denkt: ja, het is inderdaad afgedaan dus het is klaar, ik ben ermee eens. En er dus later achter komt: nee, ik ben het er toch niet mee eens. Dat kan omdat juridisch niet iedereen goed geschoold is of iedereen alles goed begrijpt. Dus daarom de vragen dus in die zin: kan die toch simpelweg opnieuw indienen?

De voorzitter: De spijtoptant.

Burgemeester Wienen: Ja, als iemand zelf besluit om het in te trekken, trekt hij het in. En ja, dan kan je niet inderdaad zeggen van nou ja, na een tijdje: weet je wat, ik ga toch weer een bezwaar maken. Dus daar heb u gelijk in, dat is niet zo. En ik denk als je dat wel wilt. Ik zie niet waarom. U zegt: ik vergelijk het met een huisarts. Je komt bij de huisarts, die vertelt je wat, en dan later denk je: ja verdraaid nog aan toe, ik heb toch op internet iets anders gelezen, dus ik vind dat het anders moet. Het kan. Maar niemand hoeft hem in te trekken. Je hoeft ook niet die ambtenaar te laten vertellen wat er zou moeten gebeuren. Die ambtenaar neemt contact op. Het gaat echt of om zaken waarbij die zegt: joh, je hebt gelijk, dat hoeft helemaal niet naar de commissie. Ik heb die ambtenaar gesproken, het wordt gewoon gecorrigeerd. Dat kan. En de tweede mogelijkheid dat is: ik leg u even uit van joh, om die en die reden kan je hier dat bezwaar niet maken of het zit zus en zo in elkaar. U moet het zelf weten. Als u door wilt, gaat u door. En als u zegt: nou, nee dan hoeft het voor mij niet, dan stopt u er mee. En als u zegt: ja, maar misschien dat hij week later denkt: ja maar ik wil toch wel weer doorgaan. Ja, dat kan als de termijn niet verstreken is. Als de termijn wel verstreken is, ja dan houdt het op. Daar heeft u gelijk in.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter nog even op dit punt via u. Het punt hè, dat iemand zegt: nu begrijp ik het en ik trek het terug. Zou je daar niet van kunnen zeggen op het moment dat hij of zij in overleg is met die ander zegt: nu begrijp ik het en het is dus blijkbaar, hè, ik hoef geen bezwaar. Dat je daar bij wijze van spreken een soort grace period inbouwt, dat je zegt: nou, als ik dat over vijf dagen nog vind dan mag u officieel het als ingetrokken beschouwen. Of zoiets. Dat er iets van een bedenktijd is.

Burgemeester Wienen: Ja, ik vind het uitstekend. Het gaat erom om het praktisch en eenvoudig te houden en servicegericht naar de bewoners toe. En ik heb er geen moeite mee om af te spreken: joh, als iemand daarop terugkomt, dan kan dat. Alleen laten we ook uitkijken dat we niet iets weer verschrikkelijk gaan formaliseren. Want dit zijn gewoon dingen die je ook in de praktijk kan tegen komen. En ik denk dat we nu problemen creëren bijna die er in de praktijk niet zijn. Maar uw punt, wat mij betreft geen probleem, dat we zeggen: nou, als je daar binnen een week op terugkomt, uitstekend, gaat het gewoon naar de commissie.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Even los van de inhoud, want ik luister gewoon, echt, het komt heel erg over als semantische discussie waarbij de portefeuillehouder en de collega's bijna hetzelfde lijken te zeggen maar over woorden vallen. Mijn vraag is aan u: hoe gaat dit stuk verder wetende dat er nog een gesprekje plaats gaat vinden tussen een aantal collega's en de portefeuillehouder hierover? En is het gewoon niet makkelijker om te zeggen: nou, we hebben het net opgehaald, we gaan werken aan formulering en woorden en het komt terug in... Dank u wel. En het komt terug in...

De voorzitter: Nee, ik hoor u, u heeft een heel terecht punt. Bijna voorzitterwaardig, mijnheer Gün. Dus ik wil inderdaad voorstellen om deze discussie een beetje af te ronden want ook ik heb de indruk dat de partijen veel dichter bij elkaar liggen en de punten waar men elkaar nog niet helemaal raakt, dat die ingevuld kunnen worden om nog een aantal dingen op papier te zetten, vervolgens dat met die wijzigingen dat stuk nogmaals terug te laten komen bij deze commissie. Maar ik stel wel voor dat we het in deze komende raad gaan aftikken, afhameren? Nee? Gaan we het in het volgende...

De heer Garretsen: Ja, ik, dan wil ik wel, anders wordt er weer een stortvloed van opmerkingen en amendementen en weet ik allemaal wat. Dan wil ik wel op hele goede korte termijn even een gesprek met de burgemeester hierover om misverstanden op te helderen.

De voorzitter: Nou ja, oké, dan wil ik eigenlijk voorstellen inderdaad, dat doen we het de volgende vergadering. Misschien is dat handiger, dan hebben we iets meer tijd om het allemaal netjes op papier te zetten. Dan hoeft het nog maar een keer voorbij te komen en dan denk ik dat we in de volgende behandeling gewoon vrij snel kunnen besluiten dat het een hamerstuk is. Dan ga ik er vanuit dat u zelf in staat bent om de noodzakelijke afspraken te maken die nodig zijn om tot een passend document te komen. Mijnheer Garretsen, mijnheer Trompetter en de burgemeester. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, ik had een vraag aan de burgemeester gesteld en daar heb ik nog geen antwoord op.

Burgemeester Wienen: Ik heb die vraag inderdaad gehoord. Ik ken... Ik begrijp eigenlijk niet goed waarom een secretaris in rechtszaken verwickeld zou raken anders dan wanneer het gaat om zijn eigen rol in iets. Want normaal gesproken, een bezwaarschrift waar een rechtszaak uit voortkomt wordt niet door de secretaris van de bezwarencommissie of door de bezwarencommissie gereageerd namens de gemeente, maar dat doet de ambtenaar die het besluit voorbereid. Dus die is degene die namens de gemeente optreedt in zo'n rechtszaak en eventueel natuurlijk de advocaat van de gemeente. Maar zeker niet de secretaris van de bezwarencommissie.

De heer Amand: Voorzitter?

De voorzitter: De heer Amand.

De heer Amand: Mag ik nog één vraag stellen aan de burgemeester? Zou u mij een overzicht kunnen geven in hoevele gevallen de laatste drie jaar dat gebeurd is? Daar willen wij graag een overzicht hebben waar de gemeentesecretaris van de bezwarencommissie wel in de rechtszaak verwickeld was. Dat willen wij graag weten.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Voorzitter, wederom een ordevoorstel, een procesafpraak willen maken. We hebben een aantal collega's, die zijn niet aanwezig. Ik kan me niet indenken dat de heer Rijssenbeek van D66 ook nog wat zou... Misschien niet, misschien wel. Maar er zijn meerdere collega's geweest die nog vragen hebben. Zijn de heer Garretsen en Trompetter bereid om even als verzamelpunt voor die vraag te fungeren om die mee te nemen in de gesprekken zodat we voorkomen dat we heen en weer gaan e-mailen en 12 loketten ontstaan?

De voorzitter: De burgemeester. Volgens mij is dat inderdaad mijn ordevoorstel. Mevrouw Leitner?

Mevrouw Leitner: Namens D66, excuses voor de vertraging, maar een hamerstuk met stemverklaring is wat ons betreft prima.

De voorzitter: Dat geldt voor het vorige onderwerp waarschijnlijk? Onderwerp 6? Of geldt dat voor dit onderwerp?

Mevrouw Leitner: Nee, ik hoorde net het, over de agendapunt de APV nog. Oh sorry, dat is, ja. Ja.

De voorzitter: Het vorige punt inderdaad. Ja. Want dit, ja oké prima.

Mevrouw Leitner: Oh, jullie zijn nu bij die bezwaar? Excuus. Nou goed.

De voorzitter: Maar dat is een beetje het risico...

Mevrouw Leitner: Nee, ik had het net gevraagd. Sorry, ik ben gewoon verkeerd geïnformeerd.

De voorzitter: Ja, nee, vergissen is menselijk, maakt allemaal niet uit. Agendapunt 6 gaat als hamerstuk naar de raad, dat is bij deze vastgesteld. Mijnheer Garretsen en mijnheer Trompetter en de burgemeester was net vastgesteld ... Burgemeester, u wilt er nog wat over zeggen?

Burgemeester Wienen: Ja, nou, het voorstel van mijnheer Gün, ik weet niet precies wat de achtergrond daarvan is. Maar ik zelf zou zeggen: als er mensen zijn die opmerkingen of vragen hebben, laat ze die gewoon stellen. Want ik denk: laat ieder gewoon voor zich spreken. En anders dan praat je met twee commissieleden alsof dat de hele commissie is. Dat lijkt me niet zo werkbaar.

De heer Gün: Ik kan hem toelichten. Het was meer even mee willen denken met de collega's van D66. De heer Rijssenbeek is er niet en de heer Rijssenbeek kennende kan ik, heb ik een, ja, aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat hij hier wel iets van zou willen zeggen ...

Mevrouw Leitner: Ja, maar dat vind ik toch opvallend. Want er zit hier een raadslid namens D66 die weliswaar te laat was, excuus van de NS. Maar als er iemand de zorgen heeft over mijnheer Rijssenbeek, dan, dan heb ik die.

De heer Gün: Ja, nee, en dat is goed dat u dat zegt. Maar u had het net ook over het verkeerde agendapunt. Ik probeer u alleen maar te helpen en ik doe een handreiking. Dus het is alleen: zijn de heren bereid om.

De voorzitter: Ik stel, ik heb een ander voorstel. Ik stel voor dat iedereen die dat nodig vindt zijn input geeft per mail op dit stuk en dan komt het vanzelf inderdaad. Ik kan me voorstellen dat er een heleboel mensen zijn die daar geen behoefte aan hebben of die hun woorden vertaald zien door andere commissieleden en dat ze dat opgehaald wordt. Vervolgens worden die wijzigingen doorgevoerd in het voorliggend stuk. Komt volgende keer terug en kunnen we hopelijk snel besluiten dat die wijzigingen prima zijn begrepen, dat we dat als hamerstuk kunnen aftikken in de volgende vergadering. Gaat iedereen daarmee akkoord? Dank u wel. Dan is het nu, even kijken hoor, het is nu vijf over zes. Om half zeven hebben we pauze. Nu is het zo dat de burgemeester eigenlijk een verplichting heeft om te gaan eten met onze afvaardiging van de zustersteden. En dat zou wat later worden omdat zijn aanwezigheid hier verlangd wordt. Maar hoe verder we dat, die agenda naar voren kunnen schuiven, hoe eerder de burgemeester een hapje mee kan eten, wat wel zo vriendelijk is naar onze partners overzees. Dus ik stel voor dat we die pauze gewoon echt wel om half zeven doen en dan nu nog even het volgende agendapunt als dat mogelijk is. De incidenten... Nee, eens even kijken hoor. De actuele staat van de geheime stukken nog even doornemen.

Mevrouw Sterenberg: Mag ik dan nog wel zeggen dat het in het kader van bij dat etentje aanwezig kunnen zijn het ook vriendelijk was geweest als het niet op de commissie-avond van de fractievoorzitters was geweest, omdat het ook wel zo vriendelijk oogt als daar ook een afvaardiging is...

De voorzitter: Waarvan akte, mevrouw Sterenberg. Ik heb daar ook wat over gezegd inderdaad tegen de organiserende partij en dit was nu eenmaal zo gepland, wat ik ook heel jammer vind. Ik had daar ook graag bij geweest. Dus terecht punt.

8. Actuele status geheime stukken (JW)

De voorzitter: Dus als u hiermee akkoord gaat gaan we nu door naar agendapunt 8. De actuele status geheime stukken. Aan de raad wordt gevraagd per peildatum 1 januari 2019 de geheimhouding op te heffen van het raadsstuk Voorbereiding verkoop Noordschalkerweg. Dat is het stuk wat hier in deze commissie is behandeld waarvan de geheimhouding bepaald moet worden. De andere stukken zijn van andere commissies dus het wordt uiteindelijk in de raad in zijn geheel per commissie wordt dat samengevoegd en behandeld. Wie mag ik het woord geven hierover?

Mevrouw Sterenberg: Nou, het was mij inderdaad niet duidelijk dat het terug zou komen in alle commissies. Beneden wordt bijvoorbeeld nu gesproken over de steentjes in het Florapark. Dus vanuit het Bestuur is er geen, vanuit deze commissie is er voor de VVD geen bezwaar maar die zal er richting de raad wel degelijk zijn op het moment dat het in andere commissies niet geregeld wordt dat de geheimhouding daar afgaat.

De voorzitter: Dat is inderdaad, wij kunnen hier ook niet eigenhandig besluiten dat het een hamerstuk wordt. Dat moet in gemeenschappelijkheid bepaald worden. Wil iemand daar nog wat over zeggen verder? Nee? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, dan toch even. Want ik ben op zich wel blij dat het stuk weliswaar inhoudelijk voor ons, voor de commissie Bestuur nu niet op de agenda staat. Maar ik ben wel blij dat het langskomt omdat wij degene zijn met elkaar die hebben gevraagd om dit ook langs te laten komen. Dus ik wil het college ook bedanken dat we dat vanaf nu op deze manier organiseren en dat er ook structuur zit in de behandeling ervan. Dus een complimentje is ook op zijn plaats. Dank, college.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Nou, dat ging lekker snel. Dit gaat dus, wij kunnen hier dus nogmaals niet bepalen dat dit een hamerstuk wordt. Het wordt waarschijnlijk een hamerstuk met stemverklaring op zijn best, anders misschien een bespreekpunt. Maar daar gaan wij niet over, dat is ook aan de andere commissies. Kunnen wij nog even... Is iemand die daar nog wat over wil zeggen? Nee?

Overige punten ter bespreking

9. Incidentenrapportage jaarwisseling (JW)

De voorzitter: Gaan wij door met agendapunt 9 wat mij betreft. De incidentenrapportage jaarwisseling geagendeerd door de heer Sepers van de PvdA. Die wil ik graag het woord geven, gaat uw gang.

De heer Sepers: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank aan de burgemeester voor het toezenden van de incidentenrapportage. Wellicht kunnen we daar een traditie van maken door elk jaar rond de jaarwisseling zo snel mogelijk na de jaarwisseling een vergelijkbare rapportage te krijgen. Want het is toch voor de raad ook interessant om te kijken hoe de jaarwisseling qua openbare orde is verlopen. In de begeleidende brief van de burgemeester concludeert hij dat de jaarwisseling redelijk rustig is verlopen. Het aantal incidenten is getalsmatig wat afgenomen maar de schade is toegenomen. Ik heb daar toch een beetje twijfels bij dat algemene beeld want het aantal gevallen van zware mishandeling en bedreiging is gestegen van 16 naar 23. Het aantal vernielingen van overige objecten is gelijk gebleven. Het aantal vuurwerkincidenten is gestegen van zeven naar acht. Dus ja, of het nou enorm rustig is geweest, daar heb ik zo mijn vraagtekens bij. Ik heb de burgemeester een aantal vragen te stellen. Enerzijds natuurlijk waarom de burgemeester de grosso modo conclusie trekt dat het redelijk rustig voorlopig is in het licht van deze feiten. Twee, is er ook sprake geweest, dat heb ik uit de rapportage niet kunnen afleiden, van onheus gedrag richting de hulpverleners? Drie, is de gemeente nog van plan om de schade van € 110.000 te gaan verhalen op de mogelijke veroorzakers van die schade? Wat is daar het beleid van de burgemeester en de gemeente op? En last but not least, als je ziet dat het aantal vuurwerkincidenten, dat dat zelfs licht gestegen is, komt natuurlijk toch weer de vraag op of het vuurwerkbeleid niet aangescherpt zou moeten worden? En in dat verband zou ik de burgemeester in zijn reactie willen vragen op een voorstel, een mogelijk voorstel om een totaalverbod voor vuurwerk te gaan invoeren en afkondigen met daarnaast dan natuurlijk wel een aantal collectief georganiseerde vuurwerkevenementen. Dat waren mijn vragen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Een interruptie op mijnheer Sepers of een eerste termijn? Gaat uw gang, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Nou, ik heb het idee dat de heer Sepers namens GroenLinks sprak op het laatst. Maar, ik, en ik ben ook benieuwd waar mijnheer Sepers al dat geld voor een vuurwerkshow vandaan wil halen. Er komt een jaarverslag ligt er, zoveel spek zit er, zoveel vlees zit er niet op de botten voor dat soort feestjes. Ik zou zeggen: we mogen als Haarlem trots zijn. We zijn, het lijkt wel of we hier soms vergeten dat we de 12e stad van Nederland zijn. Hè? Dat we geen dorpje zijn. Maar dat het gewoon een grote stad is en als, dat dan dus ook een bandbreedte kan zijn voor een conclusie als zijnde: het is redelijk rustig verlopen. En ja, de

VVD was inderdaad ook heel geïnteresseerd in de hulpverleners en heeft het stuk goed gelezen en las daarin dat er geen incidenten tegen hulpverleners hebben plaatsgevonden. En dat is eigenlijk waar we volgens mij als stad gewoon heel blij mee mogen zijn dat we niet met dat soort schorem te maken hebben die de mensen die op die avond voor onze veiligheid klaar staan, aanpakken. Dus ik hoop dat dat volgend jaar ook gewoon weer zo is. Maar ik, de VVD pleit absoluut niet voor enige invoering van verbod en laten we het feestje ook gewoon leuk houden.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Dank u wel, voorzitter. Aansluitend bij de VVD is ook GroenLinks van mening dat we ons gelukkig mogen prijzen dat we in Haarlem wonen en dat we hier de maffe toestanden tegen hulpverleners niet hebben gezien. Dus daar zijn we heel erg blij mee. En ik ben ook heel blij met de bijdrage van de Partij van de Arbeid omdat GroenLinks al sinds 2010 vraagt om vuurwerkvrije zones en een vuurwerkverbod. En zeker als het gaat om het zware knalwerk. Dus ik, ik zie u als, uw bijdrage als een steun in onze rug en wilde inderdaad om te voorkomen dat we in herhaling vallen, nou ja, de vraag stellen: kunnen we de vuurwerkvrije zones uitbreiden? Want ik kan me indenken dat er meerdere locaties zouden zijn die daarvoor in aanmerking willen komen. Hoe staat het college daar tegenover? En tegelijkertijd: kunnen we vooruitlopend op mogelijke landelijke wetgeving al een collectief groot feest organiseren in de stad? Want die kosten van ruim € 110.000 maken wel hele grote feesten mogelijk. Dus ben ook even benieuwd hoe u daar tegenaan kijkt.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Gün. Een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, heeft de heer Gün nou werkelijk de illusie dat op het moment dat wij ergens op, in een gebied een grote vuurwerkshow gaan houden, dat niemand meer een bushokje kapot trapt en dat er geen parkeerautomaat meer in de fik vliegt? Als we op die manier gaan boekhouden met die kosten dan denk ik dat we toch de mist ingaan en zult u toch echt op zoek moeten gaan naar een andere hele grote zak geld voor uw feestje.

De voorzitter: Mijnheer Gün.

De heer Gün: Ja, ik heb geen vraag gehoord, ik hoor meer een statement. Maar ik heb die illusie niet. Wat ik probeer aan te geven is dat op het moment dat je een feest organiseert waarbij je bepaalde doelgroepen aansteekt het wellicht verleidelijker is om het kattenkwaad, of het vandalisme eruit te halen en met z'n allen een leuk feest te vieren wat het zou moeten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, u heeft nog een korte nabrander?

Mevrouw Sterenberg: En dat feest dat gaat dan vanaf zes uur 's avonds in tot 2 uur 's nachts zolang als er vuurwerk afgestoken mag worden? Want dan heeft verder niemand meer behoefte om op een ander moment iets te doen?

De heer Gün: In uw vorige bijdrage zei u dat de VVD wel houdt van minimaal twee biertjes en bitterballen. Ik weet niet hoelang u het volhoudt, maar u bent van harte uitgenodigd.

Mevrouw Sterenberg: Ik sta meestal van zes tot twee vuurwerk af te steken.

De voorzitter: Prima. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, wij begrijpen dat de VVD een keer per jaar een moment nodig heeft om alle remmen los te gooien. Maar wij sluiten ons toch in dit geval aan bij het standpunt van GroenLinks en de PvdA en zouden ook willen pleiten voor, ja voor georganiseerd feest gedruis en niet... We besteden hier avonden aan veiligheids-issues rond bijvoorbeeld een kermis aan de Zaanenlaan. En op één avond per jaar wordt alles wat op veiligheid slaat wordt overboord gegooid en kan iedereen in een soort, nou ja, orgie van herrie en vuurpijlen die om je oren vliegen dan zogenaamd feest vieren. Dus '...' echt...

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

De heer IJsbrandy: ...hoog tijd wordt om daar een eind aan te maken.

Mevrouw Leitner: Maar even checken. Begrijp ik u goed dat u denkt dat als we nou een feestje organiseren en het vuurwerk verbieden, dat er dan verder op oudjaarsnacht niets vervelend meer gebeurt?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Dat kan natuurlijk op elke avond kan er wat vervelends gebeuren. Ik bedoel...

Mevrouw Leitner: En ook niet specifiek op oud en nieuw vanwege de speciale avond die het is?

De heer IJsbrandy: Ja, dat kan natuurlijk best. Maar ik bedoel, dat is toch geen reden om dan vuurwerk maar toe te staan?

Mevrouw Leitner: Oh! Nou, dat is wel verhelderend. Dus u zegt eigenlijk: vuurwerk heeft er verder niks mee te maken, we willen het sowieso verbieden en overlast dat kan altijd. Maar een feestje dat lijkt ons wel aardig.

De heer IJsbrandy: Ja, een feestje is altijd aardig. Dus dat hoeft, haha. Vuurwerk is gewoon ook een instrument voor vandalisme, dus ik bedoel dat is gewoon toch een beetje de kat op het spek binden als je dat algemeen beschikbaar stelt. En ja, het geeft gewoon veel ellende, dat is toch duidelijk, elk jaar wordt dat weer gedocumenteerd. Ik bedoel...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel. Ja, nou op zich Actiepartij kan de conclusie wel steunen dat het redelijk rustig verlopen is. Gelukkig geen vervelend gedrag tegen hulpverleners. Helaas wat meer materiële schade. Wat ik zelf waarneem is dat vanzelf is de boel al aan het groeien van knal- naar siervuurwerk, tenminste als ik het zelf kijk gaat het al een beetje vanzelf. We gaan langzamerhand die kant op. Om nou voorstellen te gaan doen om het proces nogmaals te versnellen, behalve dan die vuurwerkvrije zones waar de Actiepartij altijd voorstander van is en dat werkt ook goed op een aantal plaatsen. Zijn we helemaal voor. Maar om met een totaalverbod te beginnen lijkt me niet nu, nog niet zeg maar handig.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mijnheer Linders, gaat uw gang.

De heer Linder: Waar heeft u dat vandaan dat het, die verschuiving van knalvuurwerk naar siervuurwerk? Daar ben ik op zich wel benieuwd naar.

De heer Trompetter: Dat is mijn eigen waarneming. Dat is mijn eigen waarneming. Ja, uit de buurten zeg maar. Ja.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Ja, voorzitter, dank u wel. Nou, het is een leuk stuk, 't is aardig. Ik kom dan uit de vuurwerkbuurt daar hebt u eerverleden week wel van gehoord. Waar je een paar mitrailleurs heb. Dus ik heb vuurwerk altijd al in september, dus dat wil ik even memoreren. Ja, dat ga ik even memoreren. We hebben natuurlijk de autobranden nog steeds in Haarlem, we hebben allemaal gekkigheid. Ik vind het jammer dat de mensen daar al dat geld aan spenderen. Geef het uit aan nuttige dingen. Doe iets voor de, een sociaal deal. Doe iets praktisch. Dus, het is altijd mooi dat je zegt: ik ga een zone opperen. Prachtig, maar dan moet we wel een heleboel mensen mee hebben. Kijk, en dat is in Haarlem altijd heel erg jammer geweest dat we altijd al heel vroeg beginnen met vuurwerk. De grote supermarkten beginnen er eigenlijk al aan. Daar moet je eigenlijk al beginnen om een verordening ervoor te maken. Dat is aan de burgemeester, dat die niet meer al dat vuurwerk al heel vroeg in de winkel, net zoals in Frankrijk. Daar moeten we een beetje vanaf. En dan krijg je misschien...

De voorzitter: Mijnheer Amand, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, sorry, maar volgens mij echt het vuurwerk waardoor het ieder jaar weer deze discussie wordt herhaald waar mensen last van hebben is illegaal vuurwerk en niet gewoon het mooie vuurwerk waar iedereen eigenlijk naar de lucht kijkt en denkt: goh, wat is het weer mooi. En dat vuurwerk waar u last van heeft dat wordt echt niet in de supermarkt verkocht.

Mijnheer Amand: Daar begint het wel mee. Daar begint het mee. Dat is altijd zo geweest. Mensen gaan naar Frankrijk, nemen vuurwerk mee. Dat is al jaren zo. Enkelt dat harde vuurwerk, illegaal, dat is ook bekend. Natuurlijk weten we dat. Enkelt het gebeurt overal. Alleen er is natuurlijk gebrek aan handhaving om dat te controleren. Dat is het hele punt.

Mevrouw Sterenberg: Dus misschien wilt u weer ...

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Gesloten grenzen dat het allemaal zo goed gecontroleerd kan ...

De heer Amand: Het is misschien wel een oplossing. In verband met vuurwerk zeker.

De voorzitter: Mijn heer Amand. Prima. Was u klaar met uw bijdrage?

De heer Amand: Nee, ik was ... Ik doe alles via de voorzitter heel netjes. Dus dat is een punt wat speelt. Kijk, als jij bepaalde partijen heb die willen wel dat je bijvoorbeeld in het Reinaldapark iets organiseert, dat je dat, net als in Frankrijk dat doen, dat je dat helemaal organiseren gaat. En dat zou natuurlijk wel de oplossing wezen. Maar dan moeten we wel met z'n allen een tandje bijzetten. En dat mis ik een beetje in Haarlem. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Linders.

De heer Linder: Linder. Zonder s. Maak niet uit. U bent '...', haha. Goed, mevrouw de voorzitter. Eigenlijk willen we ons ook aansluiten bij ook de PvdA en ook andere partijen hier hebben gezegd in de zin van wat over het vuurwerk betreft kan het voor ons gerust minder en ik denk dat het ook voor de openbare veiligheid ook wel minder moet. En ik vind eigenlijk vind ik het wel bijna een beetje grappig dat wij verbieden om luchtballonnen op te laten, maar we vinden het wel allemaal gewoon goed dat we gewoon de helft van de stad vergassen in,

op 31 december. Dus goed, maar goed, anyway. Maar goed, ik heb, natuurlijk als je zoiets doet dan moet ook de handhaving natuurlijk tools in handen hebben om dit ook te handhaven. Want het is natuurlijk leuk en aardig te zeggen: oké, we willen gewoon vuurwerkvrije zones hebben maar uiteindelijk als er niet kan gehandhaafd worden heeft het ook allemaal geen zin. Dus ik vroeg me eigenlijk aan de burgemeester: wat voor mogelijkheden de handhaving daarin heeft? Want ik weet dat in verschillende steden het, de politie een bepaalde detectieapparatuur heeft waardoor ze er heel snel weten waar een knal vandaan komt en ze heel snel ter plaatse zijn, waardoor ze misschien diegene die dus een parkeerautomaat opblaast dan ook meteen bij heterdaad kunnen betrappen. Dus ik vroeg me af of dat, wat Haarlem daar voor mogelijkheid heeft? Nou, dat er...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, bedankt voor het woord, voorzitter. Ja, in zijn algemeenheid kan het CDA denk ik de conclusies ondersteunen die de burgemeester trekt in zijn brief. Ik denk al met al relatief rustig verlopen dan. Goed, wat betreft het, een algeheel vuurwerkverbod, ja dat was eigenlijk niet echt een vraag die hiervoor lag, dus dat heb ik nog niet kunnen bespreken in mijn fractie. Persoonlijk ben ik niet een groot voorstander van vuurwerk, dus ik zou er misschien wel wat in zien. Wel wil ik daar wel direct de opmerking bij maken dat we inderdaad niet zoals de VVD als zei de illusie moeten hebben dat dat ons dan € 110.000 zou gaan opleveren. Sterker nog, ik denk dat op een moment dat we een algeheel vuurwerkverbod zullen instellen dat dat nog een hele grote kostenpost gaat worden. Want als je een verbod instelt ben je ook verplicht om te handhaven. En dat zal vooral behoorlijk in de papieren gaan lopen.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Gün.

De heer Gün: Ja, dank u wel, voorzitter. Een vraag aan een collega van De Raadt. Vooruitlopend op landelijke wetgeving zei ik in mijn bijdrage. De gezondheidsraad, allerlei centra ook in de directe omgeving, ziekenhuizen in Haarlem, huisartsen, iedereen pleit voor een verbod op vuurwerk. Het CDA, de Haarlemse maat, veiligheid, fysieke veiligheid, geestelijke veiligheid, fijnstof. U bedoelde denk ik fijnstof in plaats van vergassen. Om u maar even te helpen. U zegt, bent u echt bereid om het mee te nemen naar uw fractie en dat ook als zodanig te bespreken?

De voorzitter: Mevrouw De Raadt?

Mevrouw De Raadt: Vanzelfsprekend. Tuurlijk.

De voorzitter: Gaat u verder.

Mevrouw De Raadt: Dan eigenlijk het enige waar we dan nog wel vragen over hadden was die vrijwillige vuurwerkzones. Want trekt u nou, want daar trekt u niet echt een conclusie over in uw brief. We zijn dan, we hadden dan acht vrijwillige vuurwerkzones. Ja, daar hebben maar vier locaties hebben überhaupt gereageerd op de vraag: was het een succes of niet? Nou, van die vier hebben twee gezegd: het is een succes. En twee zeiden: het is niet een succes. Dus ik ben heel erg benieuwd: wat is nou uw conclusie van die acht vrijwillige vuurwerkzones. Is dat een goed idee? Of gaan we die uitbreiden? Nou ja, wat, hoe verhoudt dat zich tot de kosten? Bijna € 14.000. De helft reageert niet eens. Daarvan is weer de helft maar positief. Nou ja goed, als u daar nog iets meer op in zou kunnen gaan, dan zijn wij voorlopig tevreden.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de SP is het eens met CDA, VVD en D66. Maar ik ben ook bereid om het binnen de fractie te bespreken. Maar ja, dan komt er gas los in onze fractiekamer want dan ontstaat er vuurwerk.

De voorzitter: Heeft iedereen gezegd wat hij wilde zeggen? Mevrouw Leitner?

Mevrouw Leitner: Sorry, ik zat op de een of andere manier te wachten op GroenLinks, maar excuus. Ik dacht, ik was even in de war. Ik, ja, ik kan me bij een aantal partijen aansluiten. Ik denk als laatste heeft het CDA het inderdaad goed gezegd: geen illusies. En hoezo illusies ook? Het is een bijzondere avond. Mensen willen, vieren op een bepaalde manier feest en ja, dat heeft bepaalde ge..., dat lokt, of ja daar hoort bepaald gedrag in de openbare ruimte bij die we misschien niet altijd even waarderen. Maar in sommige gevallen ook wel. Maar wat D66 betreft zijn we in ieder geval positief over de ervaring met de vuurwerkzones. We sluiten ons aan bij de opmerking van het CDA om daar meer van te weten hoe we dat kunnen uitbreiden en daar nog meer ervaring mee op te kunnen doen. Een algeheel vuurwerkverbod, ik denk dat het ook echt iets is wat, waarvan het draagvlak vanuit de Haarlemmers zelf zal moeten komen. Dat je daar het gesprek aan zal moeten gaan, daar zal het ook moeten aanzwellen. En dat dit bij uitstek niet iets is wat we vanuit het stadhuis moeten gaan opleggen. Want dan, één, loop je op hoge kosten en dit is echt iets van de mensen zelf.

De voorzitter: Ja, u heeft een interruptie van mijnheer Gün. Gaat uw gang.

De heer Gün: Ja voorzitter, dank u wel. Als het gaat om veiligheid bij het gebruik van auto's, dan leggen wij landelijke wetgeving op dat je je gordel om moet doen, dat je niet mag bellen omdat wij de veiligheid van de berijder in dit geval zo belangrijk achten dat we daar landelijke wetgeving opzetten. Er is een steeds grotere roep vanuit de maatschappij, er zijn allerlei groepen in de samenleving, artsen, gezondheidsraad, de ombudsman, de vereniging van huisartsen, ziekenhuizen, nou noem maar op, die pleiten voor een verbod op vuurwerk. En u zegt: wij later dat graag over aan de burgers...

Mevrouw Leitner: Een interruptie is een korte vraag.

De heer Gün: Ik snap D66 in deze discussie echt niet want ik denk dat de vergelijking die u maakt. Roken bijvoorbeeld, we nemen overal...

Mevrouw Leitner: Voorzitter? En interruptie is een vraag.

De heer Gün: Dus mijn vraag is, mijn vraag is: waarom wilt u dat wij ander..., bij sommige domeinen wel en als het gaat om vuurwerk niet doen. Waarom durft u zich daar niet over uitspreken?

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, dank u wel. U zegt twee dingen. Eén heeft u het over de veiligheid. Veiligheid is natuurlijk hier geen, voor niemand denk ik een ter discussie. Niemand zal hier voor zijn rekening willen nemen dat we onveilig vuurwerk hebben. Dus daar wordt ook landelijk gewoon aan gewerkt.

De heer Gün: Het gaat niet om onveilig vuurwerk, voorzitter, het gaat...

De voorzitter: Mijnheer Gün, wilt u via de voorzitter spreken?

Mevrouw Leitner: Tweede, mag ik even? Het tweede punt is eigenlijk dat ik juist, dat wij juist denken dat de partijen die zich uitspreken voor een vuurwerkverbod een maatschappelijke discussie teweeg brengen die wij

als politici gewoon heel erg goed moeten volgen en uiteindelijk zul je zien op welke kant een discussie opvalt. Of opdraait, hoe zeg je dat eigenlijk?

De voorzitter: Opvalt, ik vind het prima. U heeft nog een interruptie van mijnheer Sepers. O, was u nog niet...?

De heer Sepers: Voorzitter, een vraag aan D66. Het is toch zo dat de overheid in situaties dat er zichtbaar onnodig schade aan mensen, aan goederen aangebracht wordt, maar met name aan de gezondheid en veiligheid van mensen en aan gezondheid, dat de overheid een leiderschapsrol op zich moet nemen en niet moet zeggen: nou, we laten het over aan de maatschappelijke discussie. Maar dat we gewoon zeggen als overheid: nee, tot hier en niet verder. Want dit is een schade die wij ons als maatschappij niet kunnen veroorloven. Daar wil ik graag uw reactie op.

De voorzitter: Mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ik, de overheid is natuurlijk verantwoordelijk inderdaad voor de veiligheid en er zijn natuurlijk, ik ben geen vuurwerkexpert maar er wordt natuurlijk wel gekeken naar het, bepaald vuurwerk wat illegaal is. Dat siervuurwerk wat wel inderdaad waar mensen wel heel erg van genieten. En dan heeft het ook nog te maken met gedrag. En menselijk gedrag, ja dat is heel erg moeilijk te beïnvloeden voor, ja, door de overheid, op welk terrein dan ook. Dus ik denk dat, D66 vindt het gewoon heel erg belangrijk dat we hier ook gewoon de maatschappelijke discussie in Haar..., de ruimte geven.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg heeft een interruptie. Mevrouw Leitner?

Mevrouw Leitner: En ik denk dat het in Haarlem heel belangrijk is om inderdaad het pad wat we zijn gaan bewandelen met vuurwerkvrije zones omdat verder te gaan bewandelen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Ja, is het, mevrouw Leitner, om u een beetje te helpen, daarom een vraag: is het inderdaad niet gewoon zo dat illegaal vuurwerk illegaal is zoals het zegt en dat hetgeen is waar overlast op is? Dus op het moment dat we gewoon categorie 1-2 vuurwerk verbieden het probleem niet opgelost is want het illegaal vuurwerk is er nog altijd. En daarnaast hebben we als overheid hebben we wel telkens een sturende rol gehad op categorie 1-2 omdat er bijvoorbeeld onder andere verplicht veiligheidsbrillen bij dat vuurwerk worden verkocht. Dus vindt u ook niet een beetje dat u denkt: waar hebben we het nu in hemelsnaam over?

Mevrouw Leitner: Nee, dat denk ik nou weer niet. Maar heel aardig van u deze poging. Het is niet zo dat we zeggen: waar hebben we het in hemelsnaam over? Maar ik wil, we moeten echt wel goed in deze discussie scheiden dat de overlast die er is op oudjaarsavond niet alleen als gevolg van het vuurwerk is.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Leitner. Wie mag ik het woord geven? Iedereen aan het woord geweest? Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, dank u wel. Ten aanzien van de conclusie dat het redelijk rustig is dat heeft te maken met vergelijking met voorgaande jaren want er zit gewoon echt een dalende trend in. Ook als je het nog wat verder terugkijkt. In tegenstelling tot wat je soms in de beeldvorming ziet maar het aantal incidenten is, gelukkig neemt dat af. En als je het zou afzetten tegen een drukke horecanacht dan blijkt dat als je even

afziet van vuurwerk, daar kom ik zo meteen op want dat is wel een heel eigen aspect natuurlijk van de jaarwisseling, en van ruzies en conflicten in huiselijke kring. Want merkwaardig genoeg gebeurt dat, misschien omdat ja, mensen elkaar dan op zoeken en ook meer ruzie maken. Het zou kunnen. In ieder geval, dat zijn twee dingen die er wel uitspringen. Maar als je die er even uitfiltert dan is het een redelijk vergelijkbaar met een drukke, een drukke weekendnacht. En voor oud en nieuw zeg het dan redelijk rustig. Hulpverleners zijn inderdaad niet, zijn geen incidenten mee, dat staat inderdaad in het verslag. Het verhalen van schade dat doen we als wij iemand hebben die we als dader of verantwoordelijke kunnen aanwijzen. Dan doen we dat zeker. Maar dat is praktisch nooit het geval. Er is sprake van vandalisme maar het gebeurt zelden of nooit dat je in staat bent om de dader daarvan te achterhalen. En dat maakt meteen de hele discussie die we net voeren ook zo ingewikkeld. Er werd gevraagd door, even kijken... Ja, de ChristenUnie, mijnheer Linder dat er in andere steden geprobeerd is met bijvoorbeeld detectieapparatuur de handhaving beter in staat te stellen om direct in te grijpen. Ik weet dat dat gebeurd is, in Leiden hebben ze daar experimenten mee gedaan. Daar zijn ze mee gestopt omdat uiteindelijk het onvoldoende nauwkeurig is en ze er toch te laat bij zijn. Want je moet je dan voorstellen, dan moet je dus op allerlei plekken microfoons hebben. En die moeten aangesloten zijn op computers en die berekenen dan waar, als er een knal is: waar was dat dan precies? Wat anders, dan, ja, dan hoor je het en dan denk je: ja jongens, het weerkaatst, het kan op zoveel verschillende plekken zijn. Nou, als je hele goeie apparatuur heb, maar ook die apparatuur blijkt door de geluidseffecten beïnvloed te worden. Dus dat maakt het al heel lastig. En als je dan al in staat bent om te zeggen waar was het en dan ga je er naartoe. Ja, of je moet er toevallig net bovenop staan en anders dan ben je toch nog te laat. Want ja, dan staat er toch niet meer bij wie dat precies gedaan heeft. Dus dat was een poging om er greep op te krijgen, maar dat is niet echt gelukt. En dat is een probleem waar we mee zitten, de handhaving. Om te beginnen, het vuurwerk is in Nederland ingeperkt. Ik vind dat het nog verder ingeperkt zou moeten worden. Daar zijn we ook over in gesprek met de rijksoverheid want ik denk dat het echt enorm zou helpen als je dat gewoon landelijk doet. En persoonlijk ben ik in ieder geval er voorstander van om te zeggen: als je vuurwerk nog wilt, laat het dan inderdaad het markeren zijn van het nieuwe jaar en dat is volgens mij begint dat niet 's avonds om zes uur van oudjaarsavond, maar dat begint dan om 12 uur. En na twee uur kan het ook afgelopen zijn. Dus dan zouden dat de enige momenten zijn.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel voorzitter. Ja volgens mij zijn we hier allemaal aan tafel ook ooit jong geweest en waren dat de, ik heb de beelden gezien van mijn nichtje die dit jaar voor het eerst met haar vader wat vuurwerk kon gaan afsteken binnen de toegelaten tijden. Maar dat was niet om 12 uur want dan ligt die in een diepe slaap. Dus volgens mij moeten we soms ook iets verder kijken dan alleen ons eigen ervaring '...'.
...

De voorzitter: Maar sterretjes mogen wel hè, mevrouw Sterenberg, voor 12 uur. Burgemeester, gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, en bovendien, ik weet juist dat in heel veel gezinnen, maar ik denk dat we nu inderdaad in de persoonlijke anekdotiek vervallen, maar juist zo leuk is om iemand dan wakker te maken als je het heel erg belangrijk vindt dat ze dat meemaken. En anders zeg je: komt later wel. Maar de meeste schade, vandalisme ontstaat niet in die periode dat dat vuurwerk is toegestaan maar buiten die periode. Dat maakt het wel heel erg lastig want het begint al weken voor oud en nieuw vaak. Niet door verkoop overigens, mijnheer Amand, in de winkels want dat mag in Nederland ook pas twee dagen of zo voordat het oud en nieuw is. En niet al weken of maanden. Ik vond het ook wel interessant dat u zei: je moet eens kijken naar Frankrijk want dat is allemaal veel beter. Maar u zei twee verschillende dingen. U zei in Frankrijk daar hebben ze prachtige shows, daar hebben ze die problemen niet. Maar u zei ook dat mensen al weken van tevoren naar

Frankrijk gaan om daar hun vuurwerk te kopen. Dus kennelijk hebben die een oplossing gevonden van gewoon verkopen. Bij ons mag het niet, maar daar wel. En niet afsteken. En vervolgens doet de overheid centraal bij oud en nieuw een prachtige show. Ik weet niet hoe de Fransen het doen, ik ga dat gewoon eens vragen aan Fransen: joh, hoe doen jullie dat? Maar ik zie niet zelf daar de oplossing in. Want wij hebben dus de winkels al heel erg beperkt in hun mogelijkheden. Er wordt veel illegaal gekocht, daar zit de politie echt bovenop. Er is dit jaar echt heel veel illegaal vuurwerk in beslag genomen. Dat is lastig genoeg want dat gaat vaak post. Dus om daar grip op te krijgen is heel lastig. Toch zijn we een heel eind gekomen. Er zijn ook grote partijen illegaal vuurwerk in beslag genomen, zowel in Haarlem als in directe omgeving. Maar het laat wel zien hoe ontzettend lastig het is om hier greep op te krijgen. Wat wij met de landelijke overheid bespreken is behalve dat tijdstip waarop je het vuurwerk mag afsteken is er een tweede punt en dat is dat je het allerswaarste knalvuurwerk, en eigenlijk vroeger zouden we dat gewoon bommen noemen, dat zijn ook, dat is vuurwerk waarmee je dus allerlei verkeersborden maar ook prullenbakken maar ook rioolbuizen opblaast. Dat is niet een kwestie van een leuke knal, nee je blaast ze gewoon op. En dat geeft inderdaad ook een geweldige knaleffect. Daarvan hebben we het idee: je zou met knalvuurwerk meer moeten verbieden en ook vuurpijlen waar de meeste schade door ontstaat als het gaat om gezondheid. Daar wordt over gepraat landelijk. Het was...

De voorzitter: Burgemeester, u heeft een interruptie van mevrouw Leitner.

Mevrouw Leitner: Ja, even een verhelderende vraag. Want u begon uw betoog met te zeggen: de meeste overlast en schade ontstaat eigenlijk buiten de vuurwerk om... en toen raakte ik even de draad kwijt.

Burgemeester Wienen: Nee, sorry buiten... Nee, niet het vuurwerk maar de toegestane tijd. Dus het vandalisme...

Mevrouw Leitner: Dat is wel in relatie tot vuurwerk?

Burgemeester Wienen: Jazeker, absoluut, ja, ja, ja, ja, ja. Nee, maar daarmee wil ik maar aangeven: het al of niet verbieden, daarmee ben je er nog niet. Want het is nu het grootste deel van de tijd waarin incidenten zich voordoen is het verboden. Dan is de vraag naar de handhaafbaarheid, dat werd door verschillende partijen ook gezegd, dat is heel erg lastig. Dat is een van de redenen waarom het in gemeenteland een discussie is: heeft dit nou veel zin om daar heel zwaar op te gaan investeren op verboden? Wat je kunt het doen maar een groot deel van de schade is al verboden en zijn we niet goed in staat om te handhaven. En als we zeggen: we gaan ook in die periode waarop het landelijk is toegestaan gaan we hier zeg maar een verbod instellen, dat zou kunnen. Er zijn gemeenten die daar al een aardig eindje mee gegaan zijn. Maar dan nog zie je dat ook dan de handhaafbaarheid betrekkelijk is. Dan...

De voorzitter: Burgemeester, ik ga u vragen om iets geseriërder...

Burgemeester Wienen: Af te ronden? Ja.

De voorzitter: Nou, nee, niet af te ronden maar iets geseriërder misschien.

Burgemeester Wienen: Oh, oké. Wat dan nog een mogelijkheid is dat is wat we hier in Haarlem gedaan hebben dat is: zou je niet naar vrijwillige vuurwerkvrrije zones kunnen gaan? En mevrouw De Raadt die vroeg: ja, wat zijn nou de conclusies? De eerste conclusie is dat, dat staat hier niet eens bij maar dat is vorig jaar opgenomen. Wij hebben echt bij heel veel instellingen gevraagd of zij zo'n vuurwerkvrrije zone wilde en heel veel instellingen, met name voor ouderenhuisvesting en dergelijke, die hebben gereageerd: nee, want dat

vinden onze bewoners wel leuk. Dus het is niet zo dat iedereen erop zit te wachten. Dat verbaasde mij in ieder geval wel enigszins, maar dat is zoals het gelopen is.

Mevrouw Leitner: Die zijn ook ooit jong geweest.

Burgemeester Wienen: Ja. Nou ja, maar ze zijn nu oud en ze genieten er nog steeds van. Ja, dat kan en ze vinden het ook nog leuk, kennelijk. Althans, een deel. Er zijn, desondanks hebben we gezegd: wij vinden de, het voorbeeld van vorig jaar, toen hebben we uiteindelijk dus twee plekken gehad waarvan de een zei: wij zien echt een duidelijk verschil en we zijn er blij mee. Dat was het Vogelhospitaal. Dus we hebben gezegd: nou ja, dat is een reden om ermee door te gaan. En om het ook toch nog wat uit te breiden, als er meer plekken zijn waar er, het op prijs gesteld wordt. We hebben het ook bij het Spaarne Ziekenhuis gedaan toen en die zeiden: we hebben eigenlijk nauwelijks verschil gemerkt. Nou, nu hebben we acht plekken gehad. U heeft het gezien, staat in het verslag. Als je dan gaat vragen: hoe is het geweest? Dan zegt de helft: we merken eigenlijk weinig verschil. En andere helft die zegt: nou, we hebben wel het idee dat het wat minder is. En dat is overigens van degene die gereageerd hebben en de helft heeft ook niet gereageerd. Is dat nou een groot succes? En weegt het op tegen de kosten? We hebben als college gezegd: er is duidelijk wel een bepaalde behoefte maar je moet er wel kritisch in zijn. En we hebben ook gezegd, en dat is aan de raad of ze daar eventueel iets in wil veranderen, maar in principe doen we dat als het gevraagd wordt door instellingen die of voor bepaalde bijzondere doelgroepen of voor dieren vragen om een vrijwillige zone. Want je doet een beroep op mensen. Maar als je dat in woonstraten gaat doen, en dat is dan de echte discussie, dan heb je kans dat er mensen zijn die het graag willen, dus die gaan het vragen. Maar andere mensen die zijn het er helemaal niet mee eens, dan is de vraag: wat voor eisen moet je dan stellen? Stel dat er een vraag komt in die en die straat: wilt u hier een vrijwillig vuurwerkverbod instellen? Dan moeten wij om zeker te weten of daar draagvlak voor is zouden we eigenlijk enquêtes moeten gaan houden. De vraag is of we die kant uit moeten. Uit, het standpunt van het college is als er dus sprake is van instellingen dan zijn wij bereid om mee te werken met zo'n verzoek aan de mensen: werk hier nou aan mee. Het blijkt dat toch in ieder geval de helft die reageert aangeeft: wij merken verschil. Dus we vinden dat positief. En voor de rest willen wij graag dat er een landelijke beperking komt waardoor de schade kan afnemen en er duidelijkheid bevordert wordt. Maar als de raad zegt: wij willen eigenlijk verder gaan en wij willen echt een verbod. Dan kunnen we dat natuurlijk gaan opstellen. Alleen ik zeg er één ding bij, heb niet de illusie dat wij dat kunnen handhaven. Want ik ben er echt van overtuigd en dat geldt ook voor de gemeenten die dit al wat langer doen, dat het niet lukt om daar echt adequaat handhavend op te treden. Dat is een van de redenen waarom we het landelijk willen doen, want als het landelijk is dan hebben we het idee dat is het effect ook veel groter, dan kan je veel meer aandacht ervoor hebben. En dan kun je ook nog eens gaan nadenken: zou je het moeten vervangen door wellicht iets collectiefs?

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Gün.

De heer Gün: Een vraag die ik heb gesteld maar waar elkaar, waar andere collega's aan hebben gerefereerd is nog niet beantwoord. Bent u bereid, even los van, de vuurwerk, het vandalisme en de kosten die daarmee gemoeid zijn. Bent u bereid om in het, in de geest van, de feesten doen we ook samen. Ook dat is samen doen. Een soort van collectief feest te organiseren in Haarlem? Want dat komt al sinds vijf jaar dat ik in de raad zit komt het al vijf jaar komt deze vraag terug. Hoe kijkt u daar tegenaan? Ik had die vraag gesteld en ik heb hem ook andere collega's horen stellen.

Burgemeester Wienen: Ja, ik denk dat we hebben er nu in ieder geval geen budget voor en als je vindt: dat zou hartstikke leuk zijn, dat is een mooi feest dus laten we het doen. Dan moeten we er budget voor vrijmaken en dan ga je dat doen. Maar ik moet eerlijk zeggen dat ik me ernstig afvraag of dat werkt als het losstaat van zo'n

landelijk aanpassing van vuurwerk. Wat als je dat gewoon gaat doen terwijl ook aan alle kanten mensen particulier vuurwerk afsteken dan denk ik dat het wel veel geld kost maar weinig toevoegt omdat het toch al vol zit met vuurwerk in de lucht.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, mag ik reageren op het verhaal van de burgemeester? Of? Ja, dank voor de uitvoerige reactie van de burgemeester. Hij heeft nog niet gereageerd op mijn voorstel om elk jaar een incidentenrapportage aan de commissie te sturen maar ik zie dat hij dat graag gaat doen, dus dat wachten wij dan voor volgende jaarwisseling weer af. Als ik nou de burgemeester goed hoor dan zegt hij: ik zet het liefste in op een landelijke ontwikkeling naar een verdergaande beperking van vuurwerk. Maar lokaal kan je zeker wat doen, heb geen illusies over de handhaafbaarheid daarvan maar er zal natuurlijk toch, als wij lokaal iets doen, zal er natuurlijk toch wel iets aan handhaving gedaan gaan worden. Daarnaast is natuurlijk toch ook van belang te constateren dat stel dat de raad in meerderheid een algemeen vuurwerkverbod zal afvaardigen, dat dat op zich natuurlijk al de, door mevrouw Leitner gewenste maatschappelijke discussie op gang zal brengen, dan weliswaar vanuit de positie van een verbod. Maar dat dat toch voor de langere termijn een, normen kan zetten en dat we waarschijnlijk in de eerste jaren misschien zullen zeggen: nou, we zijn nog niet zo blij met de effecten van zo'n verbod, maar dat op de langere termijn gezien dat we daar toch een goeie investering mee doen. Dus vanuit die gedachte gaan wij in de fractie nog eens even nadenken wat ons nu verder te doen staat. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mevrouw Lei...

Mevrouw Leitner: Ja, de burgemeester triggert me over dat collectieve feest, dat hebben we natuurlijk met kerst, de kerstsamenhang op de Grote Markt. Ziet u mogelijkheden voor een dergelijk evenement wat dus door een commerciële marktpartij wordt georganiseerd?

De voorzitter: Verder geen vragen in deze termijn? Mijnheer Gün.

De heer Gün: Wellicht dat de burgemeester dit meteen mee kan nemen. Nu is het afgelopen jaren zo geweest dat er altijd ergens in oktober november de vragen worden gesteld: hoe zit het met de vuurwerkvrije zones? Et cetera, et cetera. U heeft nu deze incidentenrapportage, waarvoor veel dank, geagendeerd. Kunnen we in het proces ook meenemen dat er elk jaar ergens in oktober een stuk onze kant op komt met betrekking tot de uitvraag die u dan wellicht heeft gedaan of dat partijen zich gemeld hebben, instellingen zich gemeld hebben: mogen wij ook een vuurwerkvrije zone? Dat we dat dan gewoon even kort behandelen in deze commissie om te voorkomen dat we die vraag elk jaar moeten stellen? Dank.

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja. Ja, als het om de richting gaat, ik kan me voorstellen wat u zegt. Wil je niet een bepaalde richting geven aan maatschappelijke discussie en misschien ook wel aan maatschappelijke gewoonten? Dat kan ik me voorstellen maar ik denk wel dat het effect, sowieso gebeurt het. Ik heb het idee dat ieder jaar komt de discussie terug en ik merk ook dat de landelijke politiek langzaam veranderd. Het was nog maar, nou, anderhalf jaar geleden dat het kabinet zei: we willen eigenlijk gaan op grond van wat ons door een aantal adviesinstanties gezegd wordt naar verdere verbodsbepalingen. Toen vond de Tweede Kamer dat absoluut geen goed idee. En op dit moment wordt er opnieuw over gepraat en zijn partijen daar toch weer opnieuw over aan het nadenken. Dus die maatschappelijke discussie vindt plaats. Het enige wat ik me afvraag

is: wil je dat dan op lokaal niveau doen of kunnen we dat toch beter gewoon landelijk doen? Maar dat laat ik verder aan u, dat moet u ook met elkaar maar beoordelen. Commerciële marktpartij die een collectief feest gaat doen. Ik denk zelf dat de discussie gaat elke keer over iets wat specifiek voor oud en nieuw is en dan heb je het over vuurwerkshows, niet over andersoortige feesten. Ik weet wel dat er gemeenten zijn die om, dat was in strijd met, of in de strijd tegen het vandalisme, die na oud en nieuw, in de nacht van oud en nieuw maar dan na twaalfen, één uur, twee uur, een groot feest organiseren voor jongeren, specifiek. Dat kan. Maar ik ken eerlijk gezegd geen voorbeelden dat dat op commerciële schaal gebeurt. Als het gebeurt moet daar veel geld bij van de overheid over het algemeen. Maar ik weet ook niet, ik denk voor twaalfen zal er niet zo heel veel behoefte zijn want het is typisch een feest waar de families bij elkaar zitten en mensen het leuk vinden om bij elkaar te zijn. Als je het daarna doet sluit ik helemaal niet uit dat er mensen zijn die dat heel interessant vinden. Moet je wel goed nadenken waar, want het levert nog een heleboel extra overlast op in die omgeving. En hou er rekening mee dat je mogelijk wel degelijk ook in je portemonnee moet tasten dan. En ja, de vraag van mijnheer Gün, natuurlijk kan dat. Maar ik denk dat het niet nodig is want wij gaan dat gewoon ieder jaar doen. Hoeft u echt niet in de commissie apart te benoemen. Wat ons betreft gaan wij hiermee door en als zou blijken, dat is op zich ook wel interessant, als zou blijken dat die behoefte toeneemt dan kunnen we er op terugkomen en zeggen: nou, dit is wat er binnenkomt en dat nemen we dan gewoon op in het verslag. En dat kan er ook toe leiden dat we zeggen: misschien moeten we een volgende stap zetten.

De voorzitter: Dank u wel, burgemeester. Ik neem aan dat dit punt voldoende behandeld is op deze manier. Zijn we het daarmee eens? Het is fijn geseriërd behandeld inderdaad, dank u wel mevrouw Leitner. Het was, er was een belofte om dit te behandelen. Is die belofte, is dat nu ingelost? Ja, is aan het verzoek? Ja? Goed zo. Dan is het nu etenstijd. Het is tien voor zeven... Nee, want we hebben nog een onderwerp waarnaar ... O, zo was het, ja. De rondvraag voor de burgemeester, dan kan de burgemeester weg. Mijnheer Garretsen, gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb gehoord dat het ook bij de wethouder Volksgezondheid zit maar ik dacht dat de burgemeester ook medeverantwoordelijk was ..., heid droeg voor de veiligheidsregio Kennemerland. En met name ook voor de GGD vandaar dat ik hem in eerste instantie naar de burgemeester richtte. Een paar dagen geleden stond een artikel in de NRC dat in Haarlem de inentingsgraad onder kinderen tegen bof mazelen en rode hond nog maar 84,8% is. En de NRC baseerde zich op de nieuwste cijfers van de RIVM. Nou, die 84,8% is een van de laagste van het land en ver onder de 95% die nodig is voor groepsimmunitet. In Den Haag zijn onlangs op een kinderdagverblijf mazelen uitgebroken dus de kans is reëel dat het binnenkort in Haarlem ook gebeurt. Mijn vraag aan de burgemeester of, en of aan de wethouder Volksgezondheid: welke maatregelen wil de burgemeester nemen om de uitbraak van mazelen of een andere besmettelijke ziekte in Haarlem te voorkomen? Is de burgemeester bereid om bij scholen en kinderdagverblijven te informeren welke informatie aan de ouders worden verstrekt? Het mag niet zo zijn dat anti-vaxxers een rol spelen bij informatie aan ouders. En wil de burgemeester verder kinderdagverblijven benaderen met het verzoek om niet ingeënte kinderen toegang te weigeren? En tot slot, en dat is toch denk ik wel een vraag voor de burgemeester: is Haarlem voorbereid op een uitbraak van bijvoorbeeld mazelen? Want dan speelt de GGD een belangrijke rol. Tot zover mijn vragen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mevrouw Leitner, wilt u zeggen dat het eigenlijk geen punt is voor de burgemeester?

Mevrouw Leitner: Nou, ik vond de manier waarop u ze stelt meer artikel 38 vragen dan een korte eenduidige rondvraag. Maar goed, het is aan de burgemeester of hij ze wil beantwoorden.

De voorzitter: En de burgemeester wilde beantwoorden, dat heeft hij al aangegeven aan het begin van de vergadering. Maar toen zat u nog in de trein. Uw knopje. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Linder.

De heer Linder: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. De vraag is wanneer dat de rest van de APV in de commissie komt? Of u daar al informatie over hebt? Ik begrijp dat er wat stukken nog ontbraken.

De voorzitter: Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, dank u wel. Ik heb mijn rondvraagpunt ook schriftelijk ingediend dus de burgemeester heeft er al vooraf naar kunnen kijken. In NRC Handelsblad van 3 april wordt er in artikel onder de kop 'Maak burgemeester geen sheriff' ingegaan op negatieve advies van de Raad van State over een proeve van wetgeving op eigen initiatieven opgesteld door de regioburgemeesters waarin de burgemeesters worden belast met het voorkomen van criminaliteit in plaats van met het bestrijden van criminaliteit. Hetgeen een verruiming van de bevoegdheden van het lokaal gezag zou betekenen. Ik heb daarover aan de burgemeester drie vragen. Is de burgemeester zelf betrokken geweest bij het opstellen van deze proeve van wetgeving? Twee, hoe kijkt de burgemeester aan tegen de wens dan wel noodzaak tot verruiming van zijn bevoegdheden op het gebied van de criminaliteit? En drie, zou de burgemeester willen reflecteren op het negatieve advies van de Raad van State en de daarin naar voren gebrachte argumenten? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Mijnheer Amand. Mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Ik had een vraag die was voor de heer Botter en die zou hem zelf beantwoorden zo meteen. Zei hij.

De heer Trompetter: Dank u wel. Nou, ik zal beginnen met de rondvraag over het artikel uit de krant volgens mij van heden uit Zandvoort: bemoei je niet met ons dorpje. Daar komt het eigenlijk een beetje op neer. En de vraag is: is de samenwerking nog in orde? Is het nog oké, of is er sprake van botsende couleurs locale? Dat is even de vraag. Die vraag wordt beneden ook wel in beheer gesteld maar dan over het grond over de auto's mag wel over onze grond maar mogen we niks over zeggen. Nou goed, en rondvraag twee is ook volgens mij van mevrouw Sterenberg van VVD over het wietexperiment. Daar stond te lezen bij de '...' dat vanaf 23 april er weer aangemeld kan worden voor de proef nieuwe stijl die vier jaar duurt. Is het een nieuwe aanmelding? Is het nodig of doet Haarlem nog gewoon mee? En als het nodig is, gaat de burgemeester dat dan ook, Haarlem ook aanmelden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mag ik er vanuit gaan wat betreft uw eerste vraag dat u zich beschikbaar stelt als premediator? In het geval met Haarlem Zandvoort?

De heer Trompetter: Ja, dat is geen kwestie van premiation, dat wordt gewoon dikke mediation vrees ik.

De voorzitter: Voor alle duidelijkheid, dank u wel. Was dat het wat betreft de rondvragen? Dan is het aan u om ze te beantwoorden. Gaat uw gang.

Burgemeester Wienen: Ja, ik zal mijn best doen. Over de mazelen, dat is in het kader van de wet Publieke Gezondheid een meldingsplichtige ziekte uit groep B in die wet. Dat houdt in dat de gemeente verantwoordelijk is voor de bestrijding en dat de GGD de uitvoering daarvan verzorgt. In principe biedt dat voldoende waarborgen en de wet biedt geen mogelijkheden om niet-ingeënte kinderen, dus wat wij doen dat is wij bieden de inenting aan. En als daar geen gebruik van gemaakt wordt, ouders die daar welke reden dan

ook bezwaar tegen hebben, dan kunnen wij niet op grond van de wet kinderen weigeren op kinderdagverblijven. Dus wij bieden iets aan maar wij kunnen niet weigeren. Vervolgens...

De heer Garretsen: Is er... Sorry. Is er dan...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen? Wilt u...

De heer Garretsen: Dat wist ik, daarom zeg ik ook, wil u, bent u bereid de kinderdagverblijven te verzoeken of zij misschien hen...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen, voor alle duidelijkheid, we spreken hier via de voorzitter.

De heer Garretsen: Mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, mevrouw de voorzitter. De GGD die geeft aan: ouders hebben wel het recht om te weten of er niet-gevaccineerde kinderen aanwezig zijn in de kinderopvangvoorziening want de overheid treft maatregelen en houdt toezicht zodat ouders zich erop kunnen vertrouwen dat hun kind in een veilige en gezonde opvang wordt opgevangen. Dus in principe zou je die informatie moeten kunnen hebben: is hier sprake van een flink aantal kinderen wat niet is gevaccineerd? Maar er zijn een aantal dingen niet bij de wet geregeld en daardoor krijg je een soort vacuüm. Het recht van de kindercentra en de gastouders om informatie aan de ouders te vragen ten aanzien van het volgen van het rijksvaccinatieprogramma voor hun kind. Dus dat betekent dat de informatie vrijwillig is. Dus als ouders zeggen: daar heb je niks mee te maken. Dan kun je niet zeggen: u bent verplicht om die informatie te geven. Vervolgens is er ook niet geregeld dat kindercentra en gastouders die informatie moeten registreren, dus dat ze het zouden bijhouden, om het vervolgens te delen met andere ouders en ook om de correcte ouders, of sorry, de correcte informatie te verstrekken. Dat is niet een verplichting voor ouders. Nou, als je dat op een rij zet dan zeg jij: je kunt theoretisch zou je kunnen zeggen van je kunt als ouders zeggen: wij willen weten of ons kind hier een risico loopt. Maar de centra zijn op grond van de wet niet in staat om daar een goed antwoord op te geven. Ze kunnen het gewoon niet doen, mogen het ook niet doen. Wat wij dus vervolgens zeggen dat is wat wij kunnen doen is proberen betere voorlichting te geven waardoor ouders hopelijk wel bereid zijn om te vaccineren. Om ook professionele partijen als artsen en verpleegkundigen te motiveren om ook met die informatie mensen te benaderen. De mogelijkheden misschien nog verruimen om vaccinaties in te halen. Dus als je later tot de conclusie komt: ja, nou, er komt een epi... Ik denk dat het toch verstandig is om het wel te doen om daar dan extra mogelijkheden voor te creëren. En wij denken er over na, en daar vindt op het ogenblik in samenspraak met het RIVM, ministerie van VWS en de GGD wordt er gekeken in hoeverre je voor de kinderopvang misschien toch tot iets kunt komen, een oplossing waardoor zij in staat zijn wel relevante informatie te delen met ouders die zich zorgen maken. Op dit moment lukt het gewoon niet. We zijn aan het kijken wat de mogelijkheden zijn om dat wel te organiseren.

De heer Garretsen: Voorzitter?

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Korte vervolgvraag. Kinderdagverblijven, scholen zijn natuurlijk ook zelf verantwoordelijk om voorlichting te geven. Weet u in hoeverre dat gebeurt en verder was mijn tweede vraag nog: is de GGD op voorbereid als een uitbraak plaatsvindt?

De voorzitter: Burgemeester.

Burgemeester Wienen: Ja, bij implicatie heb ik dat eigenlijk gezegd, mevrouw de voorzitter. De eerste dat is ja. Wij richten ons juist ook op de rol van kinderdagverblijven en dergelijke om op dat punt ook informatie te hebben zodat je ouders in ieder geval kunt vertellen: joh, dit is van belang, houdt daar rekening mee. En dat de GGD is voorbereid om wanneer er iets gebeurt om in ieder geval te zorgen dat er inhaalprogramma's op hele korte termijn beschikbaar zijn. Veel meer kun je op dat moment niet doen overigens.

De voorzitter: Dank u wel.

Burgemeester Wienen: Dan ga ik naar de vraag van de ChristenUnie over de rest van de APV. Dat is in ieder geval de bedoeling dat dat voor het zomerreces wordt, hier wordt behandeld. Dan de vraag over de burgemeester als sheriff waar ik overigens ook tegen ben. Ik vind de term ook uitermate ongelukkig. Sheriff die loopt met zijn pistool door de hoofdstraat om boeven neer te schieten en zo. Nou ja, ik bedoel het is een heel verkeerd wildwest associatie waar we volgens mij niet naartoe moeten. Er is een advies van de Raad van State inderdaad op een verzoek van het overleg van regioburgemeesters. Daar maak ik tegenwoordig deel van uit. Dit verzoek is al wat ouder. Ik ben er in zoverre bij betrokken geweest dat de Raad van State mij heeft uitgenodigd bij een hoorzitting met deskundigen om aan te geven hoe ik daar naar kijk. En mijn standpunt is dat wij grosso modo op dit moment voldoende mogelijkheden hebben om onze rol te kunnen spelen als verantwoordelijke voor de openbare orde en de veiligheid. En ik vind het heel erg belangrijk dat we die verantwoordelijkheden wel hebben. Ik kan er nu niet echt heel uitgebreid op ingaan want daarin heeft mevrouw Leitner gelijk, dat is de bedoeling van de rondvraag niet. Maar ik denk dat het goed is dat de wet voldoende mogelijkheden geeft aan de burgemeester om bepaalde maatregelen te nemen. Die zijn nu al in de wet aangegeven. De Raad van State heeft een heel afgewogen advies gegeven. Die heeft ook niet gezegd: daar moeten we vanaf. Die heeft gezegd: het zit op dit moment eigenlijk best goed in elkaar en wij vinden niet dat er verruiming nodig is. Maar daarmee moet je niet zeggen: de Raad van State vindt dat burgemeesters op dit terrein die bevoegdheden niet zouden moeten hebben. De Raad van State zegt: op dit moment kun je er voldoende mee uit de voeten. En daar ben ik het eigenlijk wel mee eens. Er is maar één puntje waar je een discussie over kan voeren en dat is of er privacyregels zijn die soms in de weg zitten aan informatiedeling. Nou, daar wordt wat over heen en weer gesteggeld want er wordt gezegd: als je het maar zorgvuldig doet kan dat nu ook al. Dus ik heb het idee dat het meevalt met het negatieve advies van de Raad van State als het gaat om de rol van de burgemeester in zijn huidige bevoegdheden.

De voorzitter: Burgemeester?

Burgemeester Wienen: Ja? Ik was klaar.

De voorzitter: O.

Burgemeester Wienen: En...

De voorzitter: Maar?

Burgemeester Wienen: Met deze vraag. En dan nog de laatste over Zandvoort. Ja, ik heb het artikel ook gelezen. Ik sprak de burgemeester van Zandvoort vanmiddag. Hij zei: het staat niet altijd correct in de krant, het valt allemaal reuze mee. En de gevoeligheden waar het hier over gaat dat zijn dingen die je gewoon tussen ambtelijk apparaat en Zandvoort regelt. Heeft niks met Haarlem te maken. Als Zandvoort zegt: joh, je moet ons aanspreken als, bij wijze van spreken hè, dat is niet zo, maar wij willen stad genoemd worden. Nou, dan zet je dat er voortaan in. Maar meestal is het andersom en willen dorpen juist geen stad genoemd worden maar zijn ze er trots op dat ze een dorp zijn. En daar kan onze ambtelijke organisatie heel goed mee omgaan, maar je moet wel de signalen krijgen. En dat heb ik ook nog een keer met de burgemeester van Zandvoort besproken: dat gaan we gewoon met elkaar oplossen. Het wietexperiment, er is eindelijk duidelijkheid over de volgende stap en daarbij moet je je weer opnieuw aanmelden en dat zullen we doen.

De voorzitter: Dat waren de rondvragen volgens mij? Is er iets gemist? Nee? Dan is het nu tijd om te gaan eten. Het is nu vijf over zeven, ik stel voor dat we hier om vijf over half acht weer terug zijn en schöne grüße an Oberhausen.

Burgemeester Wienen: Danke. Nicht Oberhausen, Osnabrück.

Schorsing

De voorzitter: Dames en heren, van harte welkom terug bij deze vergadering van de commissie Bestuur. Wij gaan door met de agendapunten, er is het een en ander gewijzigd in de volgorde.

13. Raadsstuk Verantwoording fractie- en scholingsgelden fracties 1 januari 2017 tot en met 21 maart 2018 (eindafrekening)

De voorzitter: Wij gaan nu door met agendapunt 13, Raadsstuk Verantwoording fractie- en scholingsgelden fracties van 1 januari 2017 tot en met 21 maart 2018. Aan de raad wordt gevraagd de afrekeningen en saldo's van de fracties vast te stellen conform de conclusie van de accountant. Nu is het zo dat een deel van die informatie -en ik denk dat u wel zelf begrijpt welke informatie het ongeveer is- dat die met enige vertrouwelijkheid behandeld moet worden. Dat betekent dat u hier vrijuit mag spreken, maar bepaalde informatie gewoon een beetje niet. En dan gaat het met name over de bedragen, neem ik aan. Naast mij zit Josine Spier. En zij vertegenwoordigt het presidium in dezen. Dus het is een stuk wat wij hier als commissie met elkaar behandelen. Mochten er vragen zijn, dan is mevrouw Spier bereid om deze te beantwoorden namens het presidium. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ja, we verantwoorden ons natuurlijk. Het beoogde resultaat wat in dit raadsstuk staat is ook een transparante, rechtmatige verantwoording van een transparante, rechtmatige besteding van de fractiebudgetten. En het is ook heel belangrijk dat wij dat ook als politieke partijen doen. Wij verwachten heel wat van onze inwoners altijd. En dat mogen inwoners ook van ons verwachten. Daarom is het volgens ons ook heel goed dat tegenwoordig onze declaraties ook gewoon in te zien zijn. Nou was het wel zo, en daarover heb ik een vraag aan het presidium. Omdat in het stuk van PWC staat nog dat er over, bij een partij qua vergoeding dat er nog geen bewijsstukken waren van de uitgaven. Dus bij een bepaald bedrag daar miste de externe bewijsdocumenten voor. Wij vinden het zelf als partij niet oké om dus dit stuk naar de raad te sturen en akkoord te gaan. Zolang wij niet weten of daarvoor de bewijsstukken zijn aangeleverd. Want, op het moment dat we daar voor kiezen, zijn we juist niet transparant. En verantwoorden we ons niet over een rechtmatige besteding. Want we weten niet of het zo is. Want dan zouden de bewijsstukken er niet zijn. Dus ik

hoop dat in de tussentijd dat gewoon al opgelost is. Want dat onderzoek is natuurlijk ook alweer van een tijdje geleden. Maar dat hopen we te horen. En dan kunnen we op basis daarvan stemmen, in de raad.

De voorzitter: Dat lijkt me een vrij cruciale vraag. Dus ik stel voor dat mevrouw Spier deze eerst beantwoordt.

Mevrouw Spier: Dat is goed. Ik kan u mededelen dat dit is opgelost. En dat daarmee, het stuk van de accountant konden wij niet aanpassen, maar vanuit het presidium is actie ondernomen. En het is opgelost. Dus dat kan ik u bij dezen mededelen.

De voorzitter: Dan wil ik graag de volgende spreker aan het woord laten. Mijnheer Trompetter, gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Dit gehoord hebbende, is het prima. Wat betreft de Actiepartij een hamerstuk. Dan wel een vraag aan mijn mede-commissieleden. Hoeven ze niet vandaag te beantwoorden. Over de nieuwe methoden en bronnen: hoe bevalt de nieuwe methode van het verantwoorden, met het anonimiseren? Om het allemaal op de site te kunnen zetten? Al de bonnetjes. Dus nu hebben we geen accountant meer. En nu moeten we dus alles in het systeem invoeren. En het ook anonimiseren. Dat vind ik een hoop werk. En ik heb nog een vraag. Wanneer komen de college-bonnetjes, de college-uitgaven op de site van de gemeente? Een toezegging die meerdere malen gedaan is.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Ja, voorzitter, wij zijn het eens met het bedrag wat we terug moeten betalen. En even antwoord op de heer Trompetter. Ik heb nu een aantal, nou, negen maanden, en ik doe het elke maand. Het is even vervelend, vooral dat anonimiseren. Dat is gedoe. Ik vind eerlijk gezegd: dat zal wel van de AVG moeten, maar ik vind dat jammer. Maar, het is zoals het is. En ik zou niet weten hoe het eenvoudiger zou kunnen. Want dit is al een vrij klantvriendelijk systeem.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Schepers. Wie mag ik het woord geven? Nee? Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, het oude systeem was prettig. Maar af en toe had je natuurlijk wel eens iets dat je zegt: kan dat, zou dat niet anders kunnen? De mensen die nu nog bankafschriften krijgen, die zouden eigenlijk voldoende moeten zijn voor de afrekeningen. Dat is wel eens anders geweest. En ik hoop nu dat de eerste maanden - ja, ik zie mevrouw kijken daar- dat het nu beter gaat. En dat alles natuurlijk beter en voorspoediger gaat verlopen. In eerste instantie zeg ik: het gaat nu de goede kant op. Dus ik hoop dat het zo blijft. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mag ik nog iemand het woord geven? Dan geef ik het woord aan mevrouw Spier. Volgens mij heeft ze nog een vraag over de verantwoording van het college.

Mevrouw Spier: Ja, daar gaat het presidium niet over. Dus daar kan ik kort over zijn.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Nou weet ik wel dat u toevallig morgen een gesprek hebt, vanuit het presidium, met het college. Dan lijkt dit mij wel een onderwerp wat u namens de raad aan de orde kan stellen. En daar zou kunnen vragen. En dan kunnen wij het meteen in de notulen terug zien.

Mevrouw Spier: Ik denk dat ik het presidium kan zeggen dat we dat zouden doen. Dus, bij dezen.

De voorzitter: Ik denk ook dat u dat kan, mevrouw Spier. Verder geen vragen, opmerkingen? Dan dank ik u hartelijk voor uw komst. Fijne avond gewenst. En dan gaan wij door. Gaat het als hamerstuk naar de raad, neem ik aan, hè? Ja, hamerstuk. Dank u wel. Gaan wij verder, eens even kijken. Ja, nu zit ik met een dilemma. Wij kunnen nu de zienswijze geven op de verantwoording 2018, of, agendapunt 14. Zienswijze verantwoording 2018, globale begroting 2020 van de Metropool Amsterdam. Maar we hebben ook een inspreker, om 20:10 uur. Dus ik vraag deze commissie: denkt u dat we daar in 25 minuten ongeveer, laten we het een half uur maken, kunnen we dat voor elkaar krijgen? Want dan wil ik namelijk graag vragen of wethouder Berkhout, kan dan naast mij plaatsnemen. Want wethouder Berkhout is verantwoordelijk voor het volgende agendapunt.

14 Zienswijze geven op verantwoording 2018 en globale begroting 2020 Metropoolregio Amsterdam (RB)

De voorzitter: Agendapunt 14. Zienswijze geven op de verantwoording 2018, globale begroting 2020, Metropool Amsterdam. Goed. Aan de raad wordt gevraagd met een aantal punten in te stemmen. Dat is u bekend. En een zienswijze te geven. Nu is het zo dat ik graag wil vragen dat deze zienswijze, dat die gedragen is. Dus niet dat elk lid apart iets gaat roepen en dat we dat allemaal ... Maar misschien kunnen we een beetje, alvast op voorhand, een beetje categoriseren wat de zienswijze gaat worden. Die wij eventueel meegeven. Wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Mijnheer Trompetter. Gaat uw gang.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ja, in ieder geval dank voor de begroting en het kunnen bekijken. Ergens in de begroting las ik dat er € 100.000.000 voor de energietransitie, voor een nieuwe energietransitie-organisatie binnen de MRA was voorzien. En de vraag is hoe dit gefinancierd is. Want dit komt verder nergens terug. En, er is al eerder gevraagd denk ik ook, hoe het gesteld is met een Haarlemse deelname aan het programma Bereikbaarheid, van de MRA. Er zit weliswaar geen euro in, in de begroting. Heeft u een idee om fondsen voor mobiliteit te werven? Binnen de MRA? Bijvoorbeeld Europese fondsen, als het bijvoorbeeld gaat om lightrail, of dat soort verbindingen. Want er staat toch heel weinig over in. En dat was het voor een eerste termijn.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Mijnheer Sepers.

De heer Sepers: Dank u wel, voorzitter. Ja, wat betreft het financiële deel van de jaarcijfers en het vooruitkijken op de begroting, daar is de PvdA-fractie het mee eens. Dus daar hebben we geen opmerkingen over. Wel heb ik een vraag, die ik in de commissie, aan de commissie eigenlijk zou willen stellen. Want bij het stuk zit bijlage 5. Daar wordt een overzicht gegeven van de voortgang van de projecten waarbij Haarlem trekker is of mede-trekker is. Dat zijn beleidsinhoudelijk belangrijke ontwikkelingen voor onze gemeente. Nou, het college rapporteert elk half jaar. Maar, mijn vraag is een beetje: waar discussiëren we nou eigenlijk over de inhoud van datgene wat er binnen de MRA gebeurt? Want, als je kijkt naar die onderwerpen, dat zou in de verschillende commissies moeten gebeuren. Maar het gebeurt niet, volgens mij. In ieder geval niet systematisch. Dus, ik zou eigenlijk via de voorzitter, of als de commissie het daarmee eens is, aan het presidium willen vragen om eens na te denken over hoe we nou in de raad de inhoudelijke discussie over MRA-beleid gaan voeren. Doen we dat een keer per jaar in afzonderlijke commissies? Doen we dat bijvoorbeeld bij het verantwoordingsdebat, wat we in juni gaan hebben? Dat we daar ook MRA, het MRA-onderwerp. Maar, ik worstel daar een beetje mee. Want deze commissie is denk ik niet de commissie waarin we inhoudelijk over dat brede spectrum moeten praten. Maar waar dan wel? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Sepers. Een interruptie op mijnheer Sepers, of eerste termijn? Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het met het verzoek van mijnheer Sepers, ben ik het van harte eens. Om dat een keer in het presidium te bespreken. Volgens mij moeten we het hier hebben over de doelmatigheid en de doeltreffendheid van de uitgaven die in het kader van de MRA worden gedaan. En daar heb ik grote vraagtekens bij. Ik kan op geen enkele manier beoordelen. U kent de afwerende houding van de SP, ten opzichte van de MRA. Behalve dan als het de vervoersregio betreft. Maar neem nou het voorbeeld van afstemming woningbouwprogramma. Dan staat er: in de MRA is afgesproken om een aantal grote woningbouwlocaties nabij knooppunten, met gebundelde expertise met de inzet van het Rijk, gezamenlijk aan te pakken. Waar ook, wanneer het gaat om bereikbaarheid, relatie tot de arbeidsmarkt en verduurzaming. Nou, neem nou Ontwikkelingszone Zuid-West. Bereikbaarheid is ontzettend belangrijk. Hoe kan ik nou beoordelen dat onze aanwezigheid in de MRA en die afstemming, dat dat invloed heeft, positieve invloed op de bereikbaarheid van Zuid-West? En daar komt bij dat er meermalen is gezegd dat, door een vorige wethouder, bij de vervoersregio: ja, Amsterdam is daar de trekker. En Amsterdam die hecht prioriteit aan het doortrekken van de metro naar Schiphol. En dat kost miljoenen, zo niet miljarden. Dus voor Haarlem is er voorlopig niets beschikbaar. En wij lobbyen heel erg om deel te nemen in die vervoersregio, maar het lukt maar niet. Nou, dus, doeltreffendheid, doelmatigheid, ik weet het niet. Nou, dan staat er bijvoorbeeld dat wij ons moeten bezighouden met internationaal talent aantrekken. En de huisvesting van internationaal talent. Nou, ik zit hier voor Haarlem. Ik ben volksvertegenwoordiger van Haarlem. Dan wil ik graag weten: in hoeverre heeft Haarlem behoefte aan internationaal talent? Zijn er bedrijven die gewoon geen Nederlanders kunnen krijgen, misschien zelfs geen EU-mensen? Maar zelfs van buiten de EU. Ik weet het niet. Dus ik weet ook niet hoe doelmatig of hoe doeltreffendheid het is, dat wij -mede- als speerpunt hebben, het aantrekken van internationaal talent. Dus ja, dat zijn dus mijn vragen. Met name op de doeltreffendheid en doelmatigheid.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Van der Doel.

De heer Van der Doel: Dank u wel, voorzitter. Ook wij kunnen het wel eens zijn met de financiën zoals die overlegd zijn. De begroting en ook de verrekening daarvan. Alhoewel het € 500 en € 900 verrekenen kost meer geld, lijkt mij, dan het oplevert. Dus dat zou ik graag horen dat daar naar gekeken zal worden. En ook, we hebben in het verleden aangedrongen dat Haarlem een grotere positie inneemt in de MRA. En het lijkt erop alsof dat aan het gebeuren is. Maar dat zou ik graag van de wethouder horen, wat daar precies gebeurt. Waar we als Haarlem meters maken. Omdat we de overtuiging hebben dat hoe meer we verweven zijn in de MRA, op bestuurlijk niveau, hoe eerder we in de informatiestroom zitten. Beter kunnen reageren. En dan val je terug op het verzoek van de heer Sepers, om de inhoud te bespreken. En daar wil ik het even bij laten voor nu. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Doel. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik zal het kort houden. Ook in het kader van een gedeelde zienswijze. Verwevenheid is inderdaad heel belangrijk. Ook vooral op de eerder aangestipte, meermaals aangestipte onderwerpen zoals de bereikbaarheid. En verder inderdaad akkoord op de financiën.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, financiën akkoord. Ook niks nieuws onder de zon. Er is al een paar keer over bereikbaarheid en mobiliteit gesproken. En dat is een terugkerend thema in MRA-verband. Want we hebben zeker ook in de vorige periode het mijnheer Van Spijk niet makkelijk gemaakt als het om dit onderwerp ging. En ook om concrete toezeggingen gevraagd. Om inspanning te doen om daar aan tafel te komen. Wij worden tot op heden steeds vertegenwoordigd door de provincie. In de persoon, tot voor kort,

van mevrouw Post. Nou, vroeger zei ik daar nog een beetje wat omfloerst iets over. Omdat ze toch nog ons moest vertegenwoordigen. Maar, laten we vaststellen dat wij een andere agenda hebben op het gebied van mobiliteit en bereikbaarheid dan mevrouw Post. En we hebben dus in het verleden al toezeggingen afgedwongen om écht daar aan tafel te komen. En mijn vraag aan de wethouder is: wat is daar nou concreet gebeurd? Hoe hebben wij er concreet voor gezorgd dat wij in deze komende periode, niet alleen onze komende raadsperiode, maar ook de komende periode in de provincie, daadwerkelijk op dát specifieke onderdeel invloed gaan uitoefenen? En op een zodanige manier dat er niet alleen weer miljarden in de ons omringende gebieden de grond in gaan, maar dat Haarlem ook een keer aan de beurt is.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem kan zich ook vinden in de financiële verantwoording van een en ander. We kijken ook uit naar de agenda voor de nieuwe periode. We zitten nu eigenlijk in de eerste periode van de MRA waar het natuurlijk allemaal een beetje uitproberen was. Van: wat is echt nodig, wat is misschien in de toekomst wat minder nodig? We zien natuurlijk ook bewegingen dat regio's zich aan het organiseren zijn. Zoals Haarlem zich ook met Zuid-Kennemerland nu samenvoegt. Dus dat is allemaal, zeg maar leerprocessen die daarin natuurlijk nog gaande zijn. Wat we als Hart voor Haarlem wel graag zouden zien, in die nieuwe agenda, is dat er toch meer focus wordt aangebracht op een aantal inderdaad concrete zaken. Die ook vanuit een soort strategisch belang van Haarlem dan inderdaad aangedreven worden. Dat lijkt nu toch een beetje van: ja, voor elk wat wils. Ik las ergens dat inclusiviteit bijvoorbeeld de rode draad wordt in de nieuwe agenda. En ja, dat kun je natuurlijk heel belangrijk vinden. Maar ik denk dan: ja, is dat nou iets waar we als MRA iets van moeten vinden? Of kan iedere gemeente dat ook zelf wel oplossen? Het moet niet het karakter krijgen van een soort politiek correct hobbyisme van allerlei theemaatjes en trends. Die zich dan ook in zo'n MRA-agenda gaan vertalen. Dus daar zou ik toch wel voor willen pleiten, om dat vooral niet doen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy heeft een interruptie van de heer Van der Doel.

De heer Van der Doel: Ja, op zich, in het begin van uw verhaal kon ik u volgen. Daarna kan ik het er niet meer mee eens zijn. Ik denk dat het een belangrijk thema is. En dat we dat ook in de MRA niet moeten vergeten. Maar ik vind wel dat inderdaad: waar leg je de meeste energie in? En ik denk dat dit onderwerp in alle, overal doorspeelt. In alle deelprojecten. En dat we daar gewoon scherp op moeten blijven. Dus ik kan met u mee dat u zegt: dat lijkt alsof het heel belangrijk tot een groot thema wordt verheven. En ik denk dat het eigenlijk over alles een thema moet zijn. Maar daar kan je het gewoon meenemen met wat je aan het doen bent. En daar alert op zijn. En die alertheid die zou ik, daar wil ik altijd toe oproepen. Want dat zorgt ook dat het ook daadwerkelijk gebeurt. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Doel.

De heer IJsbrandy: ... met u eens. Als het inderdaad het karakter heeft van: je neemt het mee, net zoals je duurzaamheid, kwaliteit, veiligheid, eigenlijk in algemeenheden meeneemt, dan ben ik het zeker met u eens.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Amand?

De heer: Dank u wel, voorzitter. Nou, Trots kan zijn eigen goed vinden in de financiële afhandeling. Enkel, wij zouden toch wel meer contact willen hebben met de MRA. Dat we beter op elkaar afgestemd gaan worden. Dus meer vergaderen. Als ik hier zie, we zitten in 57 verschillende acties van de MRA. Bestuurlijke trekkers, vaak duo's, waarvan Haarlem namens Zuid-Kennemerland, et cetera, et cetera. En dan ga ik nog een klein

stukje verder: afstemming op de woning, programmering Haarlem medetrekker, voortgang groen. Dus dan: knoop ontwikkeling groen. Er staat niks verder geen invulling bij. Maar dat zouden wij toch een beetje meer gespecialiseerd ingevuld willen hebben. Dus ik hoop dat u daar. En dan krijgen we nog een versnelling van de woningbouw. Daar staat er onder Zuid-Kennemerland. En dan staat er weer voortgang groen. Dus dat is natuurlijk ook een beetje: hoe gaan we dat invullen? Dus ik zou een verzoek aan de wethouder willen doen dat ze daar toch ooit, als dat mogelijk is, en liefst snel aan tafel kunnen komen. En dat wij frequenter contact kunnen hebben met de MRA, of met de omliggende gemeenten. Dat lijkt mij wel zinnig. Want anders zitten wij zo meteen dat we niks meer hebben. Dan heb ik nog even een ding nog omtrent de data centers. Dat gaan we ook nog. Dus hoe u daar in staat, dat willen wij ook wel eens even weten. En daar heb ik er nog eentje, en dan laat ik het even hierbij. Aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Nou, je ziet het al gebeuren bij de Rudolf Steinerschool. Dus daar wil ik u toch wel even op attenderen. Dat gaan we niet zo krijgen. Die krijgen zo meteen een pracht van een school. Maar we hebben zo meteen geen leraren meer. Dan moeten wij het gaan doen. Dat geeft niks, maar dan wordt het weer een heel ander verhaal. Dus, ik geef de wethouder ook even mee, dat hij bij die belangrijke punten van het onderwijs -gymzaal, onderwijs, et cetera- dat hij daar toch eventjes aan de bel trekt. En desnoods moeten we maar noodwoningen zetten op de voetbalterreinen daar. Dat de leraren daar, als die een woning willen hebben, dat ze toch daar kunnen wonen. Want de meesten die naar Haarlem willen, die willen woonruimte hebben. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Zijn er verder nog bijdragen? Nee? Dan geef ik nu het woord aan wethouder Berkhout. Gaat uw gang.

Wethouder Berkhout: Ja, dank u wel. Veel gezegd. Maar ik hoor wel globaal dat u allemaal wel instemt met het financiële verhaal. En terecht, ook meteen het punt van GroenLinks: het gaat hier wel om hele summiere bedragen. Ik denk wel, in het kader van transparantie: uitstekend. Maar ook ik had het idee: dit kost waarschijnlijk meer dan die € 500 die we hier terug krijgen. Vorig jaar bedroeg het € 100.000, dus toen was het wel verantwoord om daar even terugkoppeling over te doen. € 500 is misschien een klein ... Dus daar, komend jaar wordt daar ook anders naar gekeken. Maar ik heb een aantal punten die meer inhoudelijk betrekking hebben. Van: hoe gaan we nou om met onze aandachtspunten? Dan met name bereikbaarheid. Ja, dat is een van de redenen waarom we in de MRA zitten. Dat, die bereikbaarheid die overschrijdt onze gemeentegrenzen. Ik kan u zeggen, ik zit er inmiddels dus twee maanden, ben ik ook actief binnen de MRA. Ik klim ook elke week nog weer hoger de boom in, kennelijk. Want ik ben vorige week benoemd tot lid van de agendacommissie. Ja, ja, ja, dat is niet niks, hoor. Ja, ik sta ... Nee, ik stond nog niet op de website. Ik zet het meteen wel als nevenactiviteit. Nee, maar, hoe dan ook, alle gekheid op een stokje. Haarlem doet wel echt mee. Volgende week zitten we ook samen met de burgemeester in de regiegroep. En bijvoorbeeld zo'n agendacommissie. Maar waar het om gaat, laat ik maar even zo beginnen. Waar het om gaat, is dat Platform Mobiliteit. En D66 stipte het ook aan. Daar zat tot kort geleden een gedeputeerde die inderdaad niet onze belangen diende daarin. Echter, er zijn verkiezingen geweest, op dit moment. Dus dat is wel een provinciale aangelegenheid. Tegelijkertijd hebben we hier twee moties ongeveer een jaar geleden aangenomen. Om zowel eigenlijk zelf als Haarlem zitting te nemen in Platform Mobiliteit als aan te sluiten bij de VRA. En dat zijn punten waar we nog steeds hard aan werken. Want we moeten, u kunt al zien met bijvoorbeeld de buslijnen. Waarbij wij nu eigenlijk het, ja, het gaat wel door onze stad heen, maar wij zijn niet direct vertegenwoordigd. Alleen indirect, via de opdrachtgevers, provincie, of de VRA. Nou, daar werken we echt hard aan om dat anders te doen. En het is niet vanaf vandaag of morgen geregeld. Maar het helpt, dat wij als Haarlem steeds zichtbaarder zijn en steeds meer positie innemen. Dus daar zijn we actief mee bezig.

De voorzitter: Wethouder, u heeft een interruptie van de heer Rijssenbeek. Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, ik ben heel blij dat de wethouder het gevoel van urgentie op dit thema deelt. Ik hoor hem zeggen: daar werken wij heel hard aan. Maar dan is mijn vraag even: wat gebeurt daar dan concreet aan? Om ervoor te zorgen dat we daar echt aan tafel komen zitten?

Wethouder Berkhout: Ja, dat is nog eventjes aftasten. Dat is in principe, wat we dus doen, is uiteindelijk: kijk, zo'n ... Wat ik al heb gemerkt, als iemand toetreedt tot een platform, dat is nogal een ingewikkelde aangelegenheid binnen een MRA-samenwerkingsverband. Want, waarom Haarlem wel en waarom andere gemeenten niet? Dus als je zoiets doet, dan moet je ook de regels voor toetreding daarvan goed met elkaar bestuderen. En dat is ook bij de VRA bijvoorbeeld het geval. Mocht Haarlem toetreden tot de VRA, dan zou de Gooi- en Vechtstreek bijvoorbeeld ook toetreden tot de VRA. En dan is het ook nog eens zo, in het geval van de VRA, dat niet eens Haarlem daarover gaat, niet eens de MRA daarover gaat, maar het Rijk erover gaat. Dus dit soort processen ... Eén is: je moet het aantonen dat je daar voor zou willen gaan. B: Anderen moeten ook de meerwaarde daarvan inzien, dat je daarbij aangesloten wordt. C: het moet nog eens gedragen worden dat dat past. Dat het niet, in het slechtste geval misschien ervaren wordt als: maar, wie komen er allemaal bij? Wat is de slagkracht van zo'n platform? En dat is een proces wat ook ik nu nog aan het inventariseren ben hoe dat gaat. Maar dat is, maar daar kan ik nu u niet direct een antwoord op geven. Behalve dat ik daar heel erg mijn best voor doe. En, op zich, wat al een mooie ontwikkeling is, is dat -volgens mij heb ik die mededeling al eerder gedaan, maar dat was niet in deze commissie- dat het bestuurlijk overleg MIRT 23 mei hier in Haarlem plaatsvindt. En dat is nieuw. Dat het deze kant van de metropool nu echt de aandacht krijgt. Dus ook in zo'n bestuurlijk overleg komen de ministers ook hier in Haarlem. En dan wordt er echt wel gesproken over de combinatie woningbouw en bereikbaarheid in dit deel van de MRA. En dat is weer een interessant moment. En een stap om de urgentie te laten zien van bijvoorbeeld toetreding tot zo'n platform. Maar het gaat niet van: wij sturen een mail "Wij willen er graag bij." en morgen is dat toegekend. Helaas niet.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, een laatste suggestie. Ik ben blij met de inspanning van de wethouder. Ik heb gehoord dat hij voorzitter van de agendacommissie is. Hij zit er ...

Wethouder Berkhout: Wellicht volgende week. Ik weet ook niet hoe het gaat lopen.

De heer Rijssenbeek: Nee, dat is de volgende stap. Hij zit in de agendacommissie, dus dan kan hij ook het tijdstip van die MIRT plannen. Dus ik hoop dat hij dat op een zodanig moment plant, dat iedereen in de file staat op het moment dat ze daar naartoe komen. Zodat iedereen ook de noodzaak ziet van het investeren in bereikbaarheid van Haarlem.

Wethouder Berkhout: Mijnheer Rijssenbeek, ook zó groot is mijn een macht nog niet, dat ik dan weer data kan prikken en iedereen volgt mij. Maar wie weet wat de toekomst brengt. Nee, maar goed, we zijn er wel echt serieus mee bezig. En uw signaal heb ik ook weer meegenomen. Even kijken, ik zou nog ...

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, ik had er zojuist eigenlijk al in, toen u ook inging op het punt van mijnheer Rijssenbeek, over de gedeputeerde die ons ook vertegenwoordigt. Ik wil toch wel even rechtzetten: de gedeputeerde is gewoon nog tot mei actief voor ons als gedeputeerde. Dus ik vind het niet echt netjes zoals er wordt gesproken. En daarnaast, vertegenwoordigt, zit ze daar namens de provincie. En ik ga ervan uit, dat als

u in een overleg zit, u ook niet daar namens GroenLinks zit. Dus ik vond de manier waarop u dat zei, vond ik iets, had iets genuanceerder, dan wel respectvoller gekund.

Wethouder Berkhout: Ik heb volgens mij geen partijen daarin genoemd, dus. Maar terecht, als u dat punt noemt. Eens. Dan nog eventjes wat vragen, of opmerken. PvdA, vind ik een heel mooie opmerking: we willen eigenlijk graag meer betrokken worden bij de inhoud. Hoe doen we dat? Een heel mooi moment dient zich daarvoor aan 15 mei. De raden-bijeenkomst vanuit Zuid-Kennemerland. En ook Hart voor Haarlem stipte het ook al even aan. We hebben hier 30%-agenda van de MRA-agenda 2.0. Eigenlijk het koersdocument voor de MRA voor de komende jaren. Nou, 30% betekent een soort concept-conceptfase van dat stuk. En dat wordt eigenlijk met de raden gedeeld. En het moment voor u, Haarlem, en de gemeenten hier in Zuid-Kennemerland, om daar punten voor aan te dragen is bijvoorbeeld 15 mei. Dus daar komt ook nog, volgens mij komt er ook nog in de Raadsaam te staan, binnenkort. Dat is een belangrijk moment. Nou, staat er al in, geweldig. Ik zou u echt aanraden om daarbij te zijn. Om daar uw punten aan te dragen. En vervolgens komt er een 80%-agenda. Dan komen er ook nog een aantal bijeenkomsten. En vervolgens wordt die begin volgend jaar, 2020, vastgesteld. Maar dit is het moment om daar input voor te leveren vanuit de regio, zou ik willen zeggen. En daarnaast is het altijd goed om te kijken hoe je verder op inhoud kunt discussiëren. Ik denk dat ik ook wel, als wethouder die over de MRA gaat, ook vaak terugkoppeling hierover zal doen. Halfjaarlijks is hij er al. Tegelijkertijd is er ook een nieuwsbrief, zoals u waarschijnlijk ziet. Dat die maandelijks in de Raadsaam staat, met de ontwikkelingen op MRA-vlak. Maar er kunnen ook altijd zaken zijn dat u zegt: dit zou ik graag willen dat u meeneemt, op MRA-gebied. Dat kan natuurlijk via mij. Dus zo zijn er verschillende manieren om wel uw input duidelijk te maken. Maar ik laat het uiteraard aan u. Het was ook niet de vraag, het was ook niet per se direct aan mij gericht, hoe u die inhoud namens Zuid-Kennemerland, of namens Haarlem vorm geeft. De SP had nog de vraag gesteld ... Ik ben bekend met de houding van de SP ten opzichte van gemeenschappelijke regelingen. Maar, internationaal talent. Ik zou willen zeggen: ja, dat is wel ook nodig in deze regio. Ja.

De heer Garretsen: Is dat op basis van onderzoek?

Wethouder Berkhout: Ik zou niet weten wat daaraan ten grondslag ... Ik weet wel dat de schaarste inmiddels zo hoog is, de signalen die mij bereiken ... Ik weet niet of dat echt een wezenlijk onderzoek daar recent naar is gehouden, maar de signalen die ons bereiken is dat de arbeidsmarkt krapte zó groot is dat die internationale talenten inderdaad hoog nodig zijn voor bepaalde, bijvoorbeeld voor de datacenters. Ik weet niet of ik die vraag daarmee ook beantwoord?

De heer Garretsen: Mag ik het woord, mevrouw de voorzitter?

De voorzitter: Nou, mijnheer Garretsen, dat mag. En ik ben blij dat u het dit keer vraagt. En zullen we dat volhouden, deze stijl van ...?

De heer Garretsen: Goed, dat was een onderonsje, wethouder. Maar, ik had het in zijn algemeenheid ook over doelmatigheid en doeltreffendheid. Dus ik, in die zin ben ik dus wel kritisch op de begroting. Want ik vind dat cijfers moeten ook daar aan kunnen worden getoetst. En ja, ik kan dat niet. En dat, ja, heeft u daar misschien een oplossing voor?

Wethouder Berkhout: Nou, dat blijft een lastig punt. Het is een samenwerkingsverband van 32 gemeenten. Om nou helemaal te herleiden wat doet de MRA voor Ontwikkelzone Zuid-West? Vind ik lastig. Ik weet wel dat wij het als Haarlem alleen niet kunnen. Dat onze uitdagingen wonen, werken, bereikbaarheid, energietransitie,

arbeidsmarktkrapte, et cetera, kunnen we niet alleen oplossen. De stappen die we bijvoorbeeld maken, om voor circulaire inkoop, om er een te noemen is er eentje waarbij je massa kan maken op dit schaalniveau. Gezamenlijke inkoop van € 4.000.000.000 per jaar. Nou, dan ben je een speler die ertoe doet. En wij, volgens mij was dat wat Hart voor Haarlem aandroeg, een goed punt. Als wij ons als regio meer tot een gezamenlijke agenda kunnen vormen, staan we sterker binnen de MRA. Zal die doelmatigheid voor deze regio ook sterker worden. Zo gaat het stapje voor stapje omhoog. Van Zuid-Kennemerland, misschien met IJmond erbij, binnen de MRA. MRA richting het Rijk. Nou, dan kan je aanspraak maken op substantiële budgetten, als het gaat om bereikbaarheidsinfrastructuur. Dus op die manier, één op één-doelmatigheid is moeilijk herleidbaar. Wat ik wel nog weet, is dat bij de 30% MRA-agenda ook meer ingezoomd zal worden op de deelregio's. En wat daar gebeurt. Ik zag daar al een eerste visualisering, bij wijze van spreken, om eventjes inzicht te krijgen: wat gebeurt er nou in deze regio? Dus ze zetten wel stappen in die richting.

De voorzitter: Nou, nog een korte nabrander van de heer Garretsen. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik heb in zijn algemeenheid, heb ik eigenlijk dezelfde kritiek op dit stuk als de RKC had op de begroting van de gemeente Haarlem. Met groen en rood en oranje. RKC vond dat bij de vorige begroting ook niet goed onderbouwd. Ik snap dat het bij de MRA nog moeilijker is om dat goed te onderbouwen. Maar ja, dan moet je misschien ook van dat stoplichtscenario afzien. Want dan gaan stoplichten eigenlijk alleen maar over: het geld is er aan uitgegeven. En niet over doelmatigheid en doeltreffendheid.

Wethouder Berkhout: Nou, een suggestie van mijn kant. Ik zou, 15 mei kunt u ook hierbij aangeven wat uw oplossing op dat vlak zou zijn.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel. Ik had nog een vraag gesteld. Of er zicht is op hoe de € 100.000.000 voor de energietransitie-organisatie binnen de MRA wordt gevonden? Want dat staat wel in het stuk. Maar het komt nergens verder terug.

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Berkhout: Zou ik zo gauw ook niet weten, eerlijk gezegd. Nee. Kan ik wel voor u nazoeken. Dat we dat nog schriftelijk laten weten?

De heer Trompetter: Nou, graag. Want als je iets opschrijft, dan neem ik ook aan dat je weet ...

Wethouder Berkhout: Ik neem ook aan dat daar een antwoord voor is. Laten we het zo zeggen, hè! Ik zeg alleen dat ik op dit moment u dat antwoord schuldig moet blijven.

De voorzitter: Gaat u verder.

Wethouder Berkhout: Nou, ik hoop hiermee een beetje alle vragen beantwoord te hebben. Ik zag er dus veel over dat punt bereikbaarheid. Dat vinden we een belangrijk punt. Daarom zitten we in de MRA. Nou uitgebreid met dat signaal van de heer Rijssenbeek besproken. Dus ik denk zo'n beetje op hoofdlijnen wel alle vragen te hebben beantwoord, naar aanleiding eigenlijk van de jaarstukken. Ja.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Is dit punt afdoende besproken? En betekent dat dat het door kan naar de raad als hamerstuk? En dat er verder, qua zienswijze, niets hoeft toegevoegd te worden? Mijnheer Garretsen?

De heer Garretsen: De zienswijze van de SP is dat ze instemmen met de begroting. Maar dat ze volgend jaar wel een verbetering wil zien in de rapportage. Met name ten aanzien van de aspecten doeltreffendheid en doelmatigheid. En voor de SP is het een hamerstuk met stemverklaring.

De voorzitter: Dat wilde ik net voorstellen, mijnheer Garretsen. Dit klinkt als een uitstekende stemverklaring. Dus dit wordt een hamerstuk met stemverklaring. Goed, dan wil ik u van harte bedanken voor uw komst. En u mag ook weg. Fijne avond. Nou, u mag naar beneden. Toch een fijne avond, ondanks dat.

Inspreker hulpdiensten en benodigde werkafstand

De voorzitter: Dan is het nu tijd voor de, we hebben een inspreker. Over een onderwerp dat niet op de agenda staat. En zijn naam is Mathieu Knops. Bent u dat? U zit al op uw plek? Ja, dat bent u. Als het goed is, werkt de microfoon. De rechterknop kunt u indrukken, dan gaat hij lopen. U heeft 3 minuten de tijd. De klok staat hier. En na 2,5 minuut ga ik u nog even zachtjes herinneren aan het feit dat de tijd bijna voorbij is. Gaat uw gang.

Mijnheer Knops: Voorzitter, dames en heren, ik heb al een stuk ingediend via de griffie. Dat heeft u bereikt. Toelichting nog even mondeling. In een grijs verleden, waaruit een enkeling mij nog kent - mevrouw Verhoeff waarschijnlijk nog - kwam ik niet graag naar raadscommissies met incidenten. Maar liever met beleidsideeën, of een verfijning daarvan. Zo ook nu. Waar gaat het om? Vanuit de incidentenbril bezien staan er nog steeds enkele attracties zwaar in de weg op de kermis Zaanenlaan dit jaar. Eerst vier, in een definitieve versie. In een nog wat meer definitieve versie uiteindelijk nog drie. En het is een kleine moeite om dat aan te passen naar nul. En dat zijn de incidenten. En dit jaar. We willen de discussie niet elk jaar, zoals de afgelopen 30 jaar, zo was ik gewoon. We willen er vanaf! We willen met andere woorden een nieuw beleid. En in feite ligt dat vlakbij. Een langgekoesterde wens van ons, als bewoners, namelijk een afstandsnorm die ruim genoeg is voor de bewoners zelf. Maar ook voor alle hulpdiensten. Ook voor die hulpdiensten die zich niet gebonden voelen aan een wet, of aan morele normen. Maar die wel toegeven impliciet dat bewoningen tijdelijk onbereikbaar zullen zijn. En dat er dus sprake is van een Russische roulette. En van geluk en van statistiek. En mijn hoop dus dat er geen ongevallen zullen voorkomen, met noodlottige gevolgen. De bewoners willen dat niet. Ik neem aan de burgemeester ook niet. En ik neem aan de raad ook niet. Dus het is heel simpel: voer gewoon per onmiddellijk een afstandsnorm in van drieënhalve meter tussen de woningen en de attracties. Dan kunnen de bewoners eruit met scooters, motorfietsen, kinderfietsen, alles. Kan er ook weer in. En de hulpdiensten. Ook alle en altijd, kunnen er altijd bij. Nu meteen invoeren? Dan bent u van ons af. Dan hoef ik hier niet meer te komen. Alleen maar om u te feliciteren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Knops. Zijn er vragen vanuit deze commissie? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: De microfoon eerst aan. We hebben net het onderwerp behandeld, een paar weken geleden, in de commissie. En ik denk inderdaad, voor de zoveelste keer, wat u zegt. Het komt ieder jaar, komt het weer terug. Naar mijn informatie. De burgemeester heeft ook gezegd dat er is geoefend met hulpdiensten. En dat er nu steeds minder attracties voor de woningen. En dat het dus nu voldoende ruimte zou zijn. En u bestrijdt dat?

De heer Knops: Ja. Sorry. Het gaat om het volgende. Er is in het verleden en ook tot nu toe, een afstand van 1 m tussen de tuinmuurtjes of heggen en de achterkant van de attracties. Dat betekent dus dat een brandweer met een ladderwagen er voor een uithijsoperatie bij die woningen niet bij kan. Dat geven de hulpdiensten ook toe aan de wijkraad, onze wijkraad van Heterwijk, door namelijk te zeggen: de kermis Zaanenlaan is vergelijkbaar met andere, tijdelijke situaties, zoals een rioolwerkzaamheid of zo, in een straat. En dan zijn woningen in diezelfde manier even niet bereikbaar. Dat is pech voor die mensen. En pech voor de hulpdiensten die de mensen graag helpen. Maar, het verschil is dat dit dus georganiseerd wordt door de gemeente. Dat de gemeente de bouwtekening maakt. De gemeente ervoor kiest om bepaalde attracties op bepaalde plaatsen te zetten. Dat is een vrije keus. U kunt dat doen, u kunt dat niet doen. U kunt het zus doen, u kunt het zo doen. U kunt ook zeggen: we maken er een raadseltje van welke woningen zijn volgend jaar aan de beurt? En welke zitten dan ...? Het gaat mij overigens niet om mijn woning, hè! Het gaat om de straat. Het gaat om vier adressen in mijn straat. Niet voor mijn huis. En die situatie willen we vermijden. En als je een norm invoert van drieënhalve meter dan zijn we daar voor eens en voor altijd vanaf.

De voorzitter: U heeft een vraag van de heer Amand.

De heer Amand: Ja, mijnheer Knops, bent u bij de laatste bespreking geweest, in de bibliotheek? En heeft u die vragen toen ook gesteld aan de burgemeester?

De heer Knops: We zijn daar ook geweest. We werden daar verrast met een nieuwe situatie. Dat de situatieschets pas op verzoek van de zaal aan de zaal werd overhandigd. En dat we nul tijd kregen om ons voor te bereiden. We hebben toen geïmproviseerd met zijn allen. Om zoveel mogelijk vragen nog te stellen. Een deel van de nieuwe vragen zijn ambtelijk doorgespeeld aan Bureau Noord, de heer Vriend. En aan de coördinator, mijnheer Moggré. U welbekend. Ik heb met mijnheer Moggré vorige week ook nog gesproken. Hij heeft mij bezocht, op zijn verzoek. En wij hebben hem uitgelegd hoe de situatie zat. En hij zou het aan de burgemeester voorleggen. En ik nam er genoeg mee, met een ambtelijk antwoord. Dus ik hoefde niet per se bij de burgemeester zelf langs. Als de burgemeester het antwoord via hem aan ons zou doorgeven. Om allerlei redenen, en dat is echt niet alleen maar Haarlem-Haarlem, is dat er niet van gekomen. Dat betreuren we. En daarom zit ik hier. Ik had liever gehad dat mijnheer Wiene had gezegd: mijnheer Knops, fantastisch idee. We voeren dat onmiddellijk in. Die drie regelen we dit jaar. En voortaan doen we het zo, zoals u voorstelt, nieuwe norm. Hoeven we daarover nooit meer te praten.

De voorzitter: Ja, mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Ik had nog een vraag. Nou, dan ga ik van de week even een schriftelijke vraag stellen daarover. Dan hoort u dus van mij. Ja?

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, mijnheer Knops, waarop baseert u dat 1 m niet veilig is? Ik bedoel, in de situaties van een opgebroken straat en andere zaken, is het nog steeds zo dat hulpdiensten aangeven dat zij, zij het met meer moeite en meer kosten, nog steeds in staat zijn om mensen uit hun huis te halen. En ja, dan zullen ze wat planten vertrappen, dat is heel vervelend. Maar waar baseert u op dat drieënhalve meter nodig is? Of is drieënhalve meter gewoon in uw ogen een goede wens, omdat dan ook de brandweervagen voor de deur kan komen?

De heer Knops: Inderdaad het laatste. Er is lang over gesproken over het onderwerp tussen de heer Moggré en de wijkraad. En daarmee is het standpunt van de hulpdiensten, de brandweer ook, op tafel geweest. Ook schriftelijk. En er is ook gecommuniceerd in de wijk. En het komt erop neer dat het inderdaad neer kwam op wat ik net zei. Je kunt pech hebben. Maar, die afstand is dus inderdaad te kort. Dat vinden de hulpdiensten ook. 1 m is niet genoeg. Ze kunnen er dan, bij sommige woningen, gewoon niet bij. En dan gaat het maar om een tijdelijke situatie. En omdat het een tijdelijke situatie is, van twee weken, aanvaardt men dat risico. En ik vraag u, of u dat risico wil aanvaarden?

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Knops, mijn vraag was niet helemaal hetzelfde. Niet helemaal door u beantwoord. Want, mijn vraag was niet zo van: wat zou de beste oplossing zijn? En u interpreteert het als: ze aanvaarden het risico. Nee, ze moeten een andere werkwijze toepassen. En waarop baseert u dat ze het helemaal niet kunnen? De interpretatie van u, van de bijeenkomst waar de heer Moggré sprak, of: heeft u daarvoor informatie en stukken die wij misschien niet hebben? Maar in mijn beeld is dat ook daar nog steeds iemand komt. En een brandweer kan zijn slang uitrollen, kan er -met een trapleer wil ik zeggen, dat is wel erg klein- met hun materieel komen. Maar het kost meer moeite. Het is duurder, maar waarom denkt u dat het echt niet kan? Heeft u daar gegevens van? Dat was mijn vraag.

De heer Knops: Ik heb er alleen maar het gegeven van dat de brandweer zelf zegt dat ze het niet kunnen, in die situatie. Daar ben ik erg van geschrokken. Omdat namelijk, dat staat op papier, mevrouw Verhoeff. Ze hebben het zelf toegegeven. Het is vergelijkbaar met een andere situatie ...

Mevrouw Verhoeff: '...' geraadpleegd, en die zegt dat het wel kan.

De heer Knops: Nou, dan verzanden we in welles en nietes. En ik wil die situatie voorkomen. En ik wil ook voorkomen dat er dadelijk, net als twee weken geleden in de Marnixstraat uitgehezen moet worden. Dat is goed afgelopen. Net als een paar jaar geleden aan de Zaanenlaan aan het einde van de kermis, bij de afbraak van de kermis ook goed is afgelopen. Omdat de kermis al bijna was afgebroken en er totaal geen publiek was. Die persoon is tijdig, zonder veel vertraging, afgevoerd. En ik wil voorkomen dat de brandweer in de situatie komt dat ze er niet bij kunnen. En de brandweer weigert overigens ook om te testen. Want ze zeggen dat er geen wettelijke verplichting is. Dat klopt. Want er zijn woningen in de stad waar sowieso een brandweer nooit bij kan. Door de bouwsituatie in bepaalde stegen van de historische binnenstad. De wet kan er niet aan voldoen. Maar je kunt zeggen: hier kiezen wij er zelf voor om een stoep van 5 m en een rijbaan van 5 m vol te zetten met attracties, zodanig dat de woningen voor bepaalde woningen in die situaties onbereikbaar worden. Wij kiezen daarvoor.

De voorzitter: U heeft nog een aantal vragen. Nu is het zo, dat wordt hier terecht opgemerkt: deze discussie is al gevoerd. Een aantal malen zelfs, in deze commissie. Dus ik wil wel de commissieleden met name oproepen om die discussie niet nogmaals te herhalen. En enige terughoudendheid te betrachten wat betreft uw vraagstelling. Mijnheer Linder, in dat kader, gaat uw gang.

De heer Linder: U zegt dat u dat op papier heeft. Zou u die opmerking van de brandweer aan ons willen leveren, aan de raad laten toekomen? Want we hebben dus van de burgemeester te horen gekregen, in principe, dat dus de brandweer dat als veilig ziet. En ook dat er brandweeroefeningen zullen plaatsvinden. Dus als u dat aan ons zou willen laten toekomen, dan ...

De heer Knops: Ik zal het aan de wijkraad vragen, want die hebben de stukken van mijnheer Moggré. Mijnheer Moggré heeft het van de brandweer. Mijnheer Moggré heeft het dus gerapporteerd, schriftelijk, aan de

wijkraad. En die stukken zijn aan mij gecommuniceerd. Ik zal de wijkraad vragen om het aan de commissie ter hand te stellen.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, inderdaad, van die 1 m dat was ook mijn vraag. Dus graag, als we dat mogen krijgen. Alleen, die drieënhalve meter. Dat was me nog niet helemaal duidelijk. Is dat ook een bestaande norm?

De heer Knops: Het is in feite gebaseerd op de wettelijke norm die wel bestaat. Om namelijk drieënhalve meter tussen de attracties, van links naar rechts, vrij te houden voor bereikbaarheid. In de Haarlemse Zaanenlaan-kermis staat er overigens altijd nog een boom tussen. Dat is even een terzijde. Die wordt dan even weggedacht. Maar het gaat nu om de rijbreedte van de brandweer, voor een ladderwagen. En daar hebben ze genoeg aan drieënhalve meter. Daar is het eigenlijk op gebaseerd. Dat is die andere norm ook. Dat is precies dezelfde norm. Ze moeten ertussendoor kunnen, of zo ertussendoor kunnen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Knops. Ik neem aan dat dit de vragen zijn, dat de vragen zijn gesteld? U gaat zorgen dat de informatie waar om gevraagd is, dat die terechtkomt bij het griffiebureau, neem ik aan. Dan kan het griffiebureau het verder verspreiden aan deze commissie. Dank u wel voor het inspreken.

De heer Knops: Dank u.

De voorzitter: Goed, wij zijn even aan het kijken naar de agenda. Wij hebben voor het volgende onderwerp de heer Botter inmiddels aan tafel. Dat gaat over Evaluatie Leefbaarheid- en Initiatiefbudget. Daar hebben wij een inspreker voor. Alleen zij is er nog niet. Omdat wij voor de verandering een keer enorm op de zaken vooruit zijn, vanavond. Heb ik een uur. Dus ik wil voorstellen om eerst agendapunt 16 te behandelen. Kijken hoe ver we komen. We kunnen ook ... Die oorspronkelijk ook als agendapunt 16 op de agenda ... Ja, precies, dat. Hij gaat bij mij, ook, hij staat bij u achter ... Oké, prima. Hij staat bij mij hier op de lijst als informatienota inzet catering ter afdoening van motie 'Vast werk verdient een Haarlemse baan'. We kunnen ook zeggen: we gaan even thee drinken, dat kan ook. Maar volgens mij hebben we dat net gedaan. Mijnheer Amand.

De heer Amand: Voorzitter, mag ik de rondvraag stellen aan de wethouder, over de Slachthuisbuurt?

De voorzitter: Zullen we dan eerst dit onderwerp doen en daarna de rondvragen. En dan kijken hoe ver we het kunnen rekken voor de inspreker komt? Bent u daarmee akkoord? Oké, dan gaan we nu met agendapunt 18, zei u, dat hij op de agenda stond? 17.

17 Informatienota inzet catering ter afdoening van motie 8 'Vast werk verdient een vaste Haarlemse baan' (JB)

De voorzitter: Nou, het gaat in ieder geval om Informatienota inzetcatering ter afdoening van de motie 'Vast werk verdient een Haarlemse baan'. De PvdA heeft die optie ooit ingediend. Dus u mag ook het woord van mij als eerste. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Dank u, voorzitter. De catering was het laatste onderdeel van een aantal zaken die het college had afgewezen. Ja, dít vinden wij toch wel een belangrijk punt. Zoekt u het alstublieft verder uit. Dat heeft het college gedaan. En het resulteert in een eigenlijk heel prachtig, lovend artikel voor de gecontracteerde partij. Jammer voor die partij dat de naam er niet in staat. En de medewerkers zijn tevreden, dat is natuurlijk ook heel fijn. Maar ze zijn vooral tevreden over het werk. En de medewerkers van de

gemeente Haarlem zijn ontevreden in de zin van positieve punten als: afstand tot de arbeidsmarkt, worden mensen voor aangenomen, circulaire koffiedrab en oesterzwam. En dat bedoel ik echt niet negatief of ridiculiserend. Er wordt dus gewoon gekeken van: kunnen restproducten weer opnieuw worden gebruikt? Nou dat is prachtig! Maar de verklaring waarom die mensen dan eigenlijk niet bij ons in dienst zouden komen, vinden wij als PvdA toch wel erg zwak. De kerntakendiscussie is er een. Die kun je vaker doen, maar dat is onvoldoende reden om mensen niet in vaste dienst te nemen. En de vergelijking met de schaal 2 voor contractering: en dan kunnen bijzondere mensen nog wat meer verdienen. Nou, als je dan schaal 5 bij de gemeente hebt, dan kan je niet wat meer verdienen. Maar de basis is wel veel beter. En als jij vakantie hebt en ziek bent, kun je beter schaal 5 van de gemeente hebben met een vast, zeker inkomen waar alles op gerelateerd wordt. En je mag ook doorgroeien door te solliciteren op vaste banen. Of gewoon op tijdelijke banen, gewoon banen bij de gemeente. We kennen allemaal wel het voorbeeld van iemand die ooit begonnen is in de kantine -tenminste ik wel, omdat ik heel lang geleden hier ook werkte- en ik kom die dame nu tegen die best wel een aardige rol binnen de huiselijke dienst, facilitaire dienst heeft. Dat soort mogelijkheden zijn er niet voor uitzendkrachten. Want ook dat hebben we niet geregeld, dat die mensen kunnen instromen. En altijd een vast inkomen, een inschatbaar inkomen, vinden wij nog steeds als PvdA van hele grote waarde. Dus ik zou de wethouder willen vragen: wat vindt hij daar zelf van? We hebben toch als het goed is, en ik weet dat u daar voorstander van bent, een goed strategisch personeelsplan? Waardoor je kunt inschatten wat voor bepaalde mensen na verloop van tijd nodig zijn, zouden kunnen worden ingezet. En specialistische kennis: ja, als je mensen binnenhaalt, zelf in dienst neemt, dan hebben ze ook specialistische kennis. Dat was in het verleden en dat kan nu nog steeds. En bepaalde specifieke producten die worden toch bijna kant-en-klaar aangeleverd en ingehuurd. Maar het personeel zelf kan gewoon als volwaardig gemeenteambtenaar een hele prettige betrekking hebben met dezelfde collega's die ze nu hebben. Maar ook als dit contract is afgelopen, hebben die mensen dan gewoon een baan. En anders worden ze opnieuw geconsulteerd dat ze over moeten gaan naar een andere werkgever. Die ongetwijfeld hetzelfde salaris zou moeten betalen, want dat zullen wij wel netjes in ons uitvragen opnemen. Ook het uitvragen kost dus veel tijd. Dus het investeren in specialistische kennis van mensen vinden wij nog altijd een mogelijkheid dat we heel graag zouden willen. Dus aan u de vraag: waarom kan het dan niet? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel. Nou, het is ook wel eens heerlijk om een stuk te lezen en dan gewoon te kunnen zeggen: we kunnen de lijnen van het college volgen. Klaar. We hebben dit gelezen, het college heeft het uitgezocht en VVD kan gewoon de lijnen van het college volgen. Dus hopen ook gewoon dat ze die vast houden.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: De SP volgt de lijn van de Partij van de Arbeid.

De voorzitter: Verder nog? Geen vragen hier? Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Kijk, het is natuurlijk wel zo, in Haarlem en overal in Nederland: iedereen heeft recht op werk. En als je dan de schalen ziet van 2. En je hebt ook verscheidene ambtenaren die zitten in 5 tot aan hun pensioen. Daar klopt natuurlijk heel weinig van, vinden wij van Trots Haarlem. Wij vinden gewoon: iedereen die moet je respecteren. Het zijn allemaal mensen. Dat is wel eens moeilijk voor wethouders, om zich dat te realiseren. Mensen, mensenwerk. Iedereen maakt fouten. Ik ook, dus dat zal ik

niet ontkennen. Maar je moet wel zorgen dat de mensen toch een beetje vastigheid kunnen krijgen in de werkgelegenheid. En dat ze dus ook op een vaste ...

De voorzitter: Mijnheer Amand, u heeft een interruptie van mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Nou, ik zei net dat ik de lijnen van het college volg. Nou ga ik het zelfs, volgens mij, nog ópnemen voor de wethouder. Dus het moet niet gekker worden. Maar, dat u gaat zeggen dat de wethouder geen mens is vanwege de schalen die mensen verdienen... Ik bedoel: er zit gewoon, we zijn hier geen communistisch land. Dus het is hier zo dat een bakker, tenzij hij een enorm imperium heeft opgebouwd, toch minder zal verdienen dan een chirurg, bijvoorbeeld. Maar u pleit er dus voor dat iedereen gewoon maar het zelfde moet verdienen. Omdat anders mensen geen respect hebben voor mensen.

De heer Amand: Ik pleit ervoor dat een mens ook een levensvatbaarheid, een werkzaam bestaan moet hebben. Dat is heel iets anders. Je kan zeggen: ik ben met € 1200 tevreden. De een is in de bijstand met € 700 tevreden. De een is met € 2000 niet tevreden. Het gaat erom: zorg dat die mensen een goed en normaal betaald werk krijgen. Dat is heel iets anders. Kijk, als we hier zien schaal 2. Dan zeg ik: nou, dat is natuurlijk helemaal niks natuurlijk. Kijk, voor de mensen, ja, u kan zo doen. Maar, als je in de omstandigheid zit als die mensen, dan wordt het een heel ander verhaal. Dus dat moet je ook respecteren. Kijk, als die mensen, hun contract over is, dan zeggen ze hier: krijg je een bosje bloemen en wegwezen. Dat is natuurlijk de bedoeling niet. Je moet wel zorgen dat je die mensen ook een bestaansrecht geeft. En dat mis ik in het hele verhaal. Dank u.

De voorzitter: Nog een nabrander van mevrouw Sterenberg. Gaat uw gang.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dat bestaansrecht hebben we in Nederland gewoon door de minimumlonen. En als mensen dan hun werk kwijt raken, dan hebben we ook nog een sociaal vangnet. Dus laten we niet gaan doen alsof, alsof nou ja, de tering geworpen is over ieder die die baan heeft.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem steunt ook de lijn van het college. Ja, je kunt natuurlijk als je wilt werken, je kunt voor de gemeentebusiness kiezen. Je kunt ook voor de cateringbusiness kiezen. En dan zit je gewoon in een andere bedrijfstak. En de cateringbusiness die levert diensten aan de gemeente. Business. Nou, daar is verder niets mis mee.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer IJsbrandy, u zegt: u kunt kiezen voor de ene business of de andere. Maar denkt u daadwerkelijk dat als je in de catering wilt werken, dat je op dit moment een keuze hebt? Of móet je gewoon wel bij een contractpartij gaan werken? Want, weet u nog een overheid die ze al in dienst heeft?

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik weet wel van uit die mensen maar, of, laat ik zeggen die zelf de catering nog organiseert. Want catering zit natuurlijk veel meer aan vast dan alleen de mensen die er werken. Dat is een heel inkoopconcept. Dat is een heel logistiek verhaal wat er achter zit. En dat de profiteert enorm van

schaalgrootte. Dus je kunt dat veel makkelijker organiseren als je dat vanuit een groot cateringbedrijf opzet, voor meerdere klanten. Omdat ieder kantoortje zijn eigen kantine moet organiseren.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer IJsbrandy, ik hoop dat u niet bedoelt dat deze gemeente een klein kantoortje is. En dat het daardoor ingewikkeld is. Ik kan het me heel goed voorstellen als u dat zegt over een tweemanszaakje. Bent u dat met mij eens?

De heer IJsbrandy: Nou, het lijkt me niet. Een tweemanszaakje zal die broodjes echt wel zelf smeren. Maar, ik bedoel, toch is het een dimensie van een Sodexo, of partijen die grootschalig catering organiseren, die is nog vele malen groter dan wat zelfs binnen een gemeentelijk kantoor als van Haarlem tot stand zou kunnen komen.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Voordat we recepten gaan uitwisselen, wil ik graag het woord geven aan iemand anders. Wie? Mijnheer Drost, gaat uw gang.

De heer Drost: Ja, dank u, voorzitter. Nou, laat ik allereerst het college complimenteren met het uitgebreide stuk. Tot op de werknemer weten we nu soms waar iemand werkt. En nou, vast, of flexibel, waarvoor dank. We hebben ook de motie toentertijd gesteund, mede ingediend. Mede ingediend. Precies. Ja en niet omdat we twijfelden aan de kwaliteit die niet wordt geleverd van onder andere de catering. Ja, ik bedoel, mevrouw Verhoeff heeft het al denk ik duidelijk gezegd: van circulair tot kwalitatief hoogwaardig. Ik denk dat daar niemand, in ieder geval GroenLinks niet, aan twijfelt. We hebben toen de motie gesteund op basis van twee zaken. Dat we het belangrijk vinden dat mensen zekerheid hebben en dat ze een rechtvaardig loon krijgen. Dat is belangrijk. En ja, daar zaten we nog een beetje mee te dubben. Laat ik het zo even benoemen. En laat ik me vooral even op de kosten, de lonen en de inschaling beperken in mijn eerste termijn. Want zwaar gereedschap verschilt ongeveer een zesde, als je via de catering werkt. Maar, je hebt ook een ORT, onregelmatigheidstoeslag. Maar voor zover ik het weet, in de cao van de gemeente: tot schaal 6 heb je ook die onregelmatigheidstoeslag. Dus die ging volgens mij niet helemaal op. Dus daar zaten we nog even mee te dubben. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Drost. Mevrouw Verhoeff, een interruptie op de heer Drost?

Mevrouw Verhoeff: Ja, vooral een vraag aan de heer Drost. Ik neem aan, dat u net als wij, de PvdA, ook vindt dat het niet alleen gaat om het moment dat je salaris krijgt. Maar dat ook je basissalaris zodanig moet zijn, zoals ik net aangaf, dat ook als vaste salarisonderdelen het salaris zodanig is, dat je bij ziekte, vakanties en dergelijke, op basis van dát salaris, en niet alleen op je ORT, je onregelmatigheidstoeslag wordt uitbetaald. Dat je daar afhankelijk van bent.

De heer Drost: Nee, die rechtvaardigheid gaat over het geheel. Zeker, ja.

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Bijna de gehele raad heeft de motie aangenomen van de SP, dat de gemeente als opdrachtgever moet zorgen voor zoveel mogelijk vaste banen. En zo weinig mogelijk flexwerk. En, wat is dan uw standpunt ten opzichte van dit stuk van het college, in dit opzicht? Want er zijn toch een aantal flexwerkers.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Oh, excuus. Eens. Zoveel mogelijk vaste banen in het inhuren. Volgens mij kunnen we elkaar daar prima in vinden. Nee, we hebben het nu specifiek over de catering. Ja, we hebben nog niet een direct standpunt in dezen, van wat nou de beste vorm is in dezen. Ik zei al: het gaat om rechtvaardigheid en het gaat om zekerheid. Ja, ik zie in het stuk wel staan dat mensen wel zeker zijn van een baan. Dus het is een beetje de vraag waar mensen nou beter in af zijn. Dat vinden we, dat is een lastige inschatting.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u wel, voorzitter. Een interessante discussie. Eerder heb ik al aangegeven dat D66 in beginsel de markt haar werk wil laten doen, tenzij dat leidt tot misstanden. Ik heb ook in een eerder debatje met mevrouw Verhoeff al over dit onderwerp gezegd, dat als die misstanden als daar sprake van blijkt te zijn, dat wij dan echt bereid zijn om daar serieus naar te kijken. Dus ik ben heel blij met dit uitgebreide en gedegen stuk van het college. Waarin ook alles netjes op een rijtje is gezet. En wat ons betreft is hier niet sprake van evidente misstanden. Sterker nog, volgens mij is hier gewoon sprake van een hele redelijke regeling. Die zodanig is, dat wat ons betreft de markt hier gewoon zijn werk kan doen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, het is natuurlijk van het grootste belang dat mensen een leefbaar inkomen en bestaanszekerheid hebben. Maar dat is toch de vraag, of ze dat dan per se binnen de gemeente zouden moeten doen. Of bij een cateraar. Ik denk dat de cateraar op zichzelf het heel goed doet, met 10% social return on investment, en dat soort zaken. En dat de gemeente daar nog een voorbeeld aan zou kunnen nemen. In ieder geval ook dank voor de beider uitleg. En ja, op het moment dat de gemeente in vaste dienst neemt, is er ook weer, gaan er ook weer mensen weg bij de cateraar. Dus dan zou je kunnen vragen: moet je het met dezelfde mensen doen, of moet de gemeente andere mensen in dienst nemen? Voor andere zaken? Het is ook wel heel erg beperkt tot catering. Nou is de catering en de horeca niet echt de best betaalde sector in Nederland. Ik denk dat het wel afdoende is, deze informatie. En alleen, wellicht kunnen we nog eens beter gaan kijken naar andere banen en andere vaste banen binnen de gemeente.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter, u heeft een interruptie van de heer Drost.

De heer Drost: Ja, of ik het goed gehoord had. Zei u nou dat de horeca de best betaalde sector van Nederland is? Of juist niet?

De heer Trompetter: Niet! Niet, nee, horeca, catering, toerisme, schoonmaak, ...

De heer Drost: Ja, ik wou zeggen, ik heb best wel een tijdje in de horeca gewerkt ...

De heer Trompetter: ... ik kan nog wel even doorgaan: het is heel slecht.

De heer Drost: Ja, nee, precies. Ik heb best wel een tijdje in de horeca gewerkt. Ik kan me niet herinneren dat ik nou vol ben gelopen. Prima.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff heeft een interruptie op de heer Trompetter? Ja? Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Ik heb een vraag. Ik neem aan dat u bedoelt, maar dat hoor ik dan graag van u zelf, we hebben het hier over cateringpersoneel. Oorspronkelijk ging het over meerdere mensen bij de facilitaire dienst. Schoonmaak en dergelijke. Nou, daar hebben we een afdoende antwoord op gekregen. En op dit moment is dat opportuun. Dat u aanvullend zou willen weten welke andere banen er nog meer in aanmerking komen. En niet dat u dit niet voldoende vindt dat als dit niet kan. Dit kan dan wel, maar dan doen we het maar niet, want het is zo weinig. Dat is vast niet uw beeld.

De heer Trompetter: Nee nee, nee. Nee, inderdaad, zoals u dat zegt: wat kan er nog meer? Wat zou er nog meer kunnen? En dan ook met social return on investment in gedachten, enerzijds. En anderzijds ook van, die discussie is in deze raad wel vaker gevoerd: wat geef je nou eigenlijk uit aan externen? En zou dat efficiënter, goedkoper, of beter zijn? Ook qua binding van mensen. En commitment, om dat toch in eigen huis te nemen. Ik weet dat er ook wel stappen in gezet worden. Daar heeft de wethouder ook al over gezegd dat hij daarmee bezig is. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mevrouw De Raadt.

Mevrouw de Raadt: Ja, dank u wel voor het woord, voorzitter. Ja, heel kort. Het CDA kan ook de lijn van het college volgen. En voor de rest ook geen andere zaken hier gehoord die ons van gedachten doen veranderen. Dus, ga zo door.

De voorzitter: Dank u wel. Volgens mij heeft iedereen zijn zegje kunnen doen. En is nu het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Als de Partij van de Arbeid vraagt wat ik er persoonlijk van vind, volgens mij, als ik er iets anders van had gevonden, had hier ook een ander stuk gelegen. Of in ieder geval had u dan een aantekening gezien bij de stukken die in het college aan de orde waren geweest. Dat is niet het geval. Ik sta hier 100% ...

De voorzitter: Interruptie van mevrouw Verhoeff. Gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Als u denkt dat ik het echt naar uw persoon vroeg, dan is dat niet helemaal goed overgekomen. Het is meer naar aanleiding van mijn verhaal, is het van: als u dit nu zo hoort, wat vindt u dan? Want ik vind een aantal opmerkingen die hier in de tekst staan, onvoldoende. En daarom heb ik wat extra argumenten toegevoegd. Dus als u dat betoog dan heeft gehoord, vindt u dan nog steeds dat het verhaal van het college, zoals het nu besproken is, afdoende is? Dat is iets anders dan u echt als persoon. Want dan zou u wel een gespleten persoonlijkheid zijn. Dat wil ik u niet toedichten.

Wethouder Botter: Goed, dan zijn we het daar over eens. Wat betreft de argumenten die u nu er nog aan toe heeft gevoegd, overtuigen mij niet. Dat heeft enerzijds te maken met dat wij ook, met de mevrouw in kwestie gesproken hebben, hoe zij daar zelf over denkt. En of het voor haar anders zou zijn op het moment dat het gaat over een ander soort rol. En dat is de meest in het oog springende persoon waar wij van denken dat deze hele discussie ook over is ontstaan. Dus waar we met mensen ook over gesproken. Als ik kijk naar de situatie, is er sprake van een laag loon. Waarbij inderdaad je je kunt afvragen: hoe zou je daarvan rond kunnen of willen komen? Maar dit is wel een cao-loon. Met daarbovenop nog eens een keer zo'n ongeveer 15-17% extra. Want het is 17% boven het wettelijk minimum loon, voor deze '...'.

De voorzitter: U heeft nogmaals een interruptie van mevrouw Verhoeff. Gaat uw gang

Mevrouw Verhoeff: Ja, dit is echt een interruptie. Want in het stuk staat ook dat het klopt, dat onregelmatigheidstoelagen maken dat het vergelijkbaar wordt met een schaal 5. Door die onregelmatigheidstoelag. Nog los even van de toevoeging van de heer Drost. Die zei: ja, maar tot lagere schalen heeft ook de gemeente dat zelfs nog. De stelling die ik hier poneerde ten opzichte van wat hier in het stuk staat en ik hoop dat u dáár dan ook antwoord op wilt geven, is met name dat schaal 5, als u die heeft, dan is dat een basis die dus ook voor allerlei andere voorzieningen meetelt. En dat is niet zo met onregelmatigheidstoelagen. Dus in de praktijk zijn die mensen wel degelijk beter af. En is dat niet voor u ook een belangrijk gegeven?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Botter: Nou ja, dat is een heel belangrijk gegeven. Ik geloof dat ik in de vorige discussie een keer naar voren hebben gehaald, dat een aantal mensen die in deze regeling van de social return on investment ook in die zin beschermd worden, dat zij niet heel erg worden blootgesteld aan onregelmatigheidsdiensten in de avonden, heel erg vroeg. Dus dat zit hem wel aan de randen van de dag. Datzelfde geldt bijvoorbeeld met mensen die via een SW-bedrijf werken. En ja, bij een van de grote zelfmaak-meubelzaken van Zweedse herkomst hebben wij een keertje meegemaakt dat daar sprake was van een groep mensen, vanuit het SW-bedrijf die daar zou komen werken. En er begon op een gegeven moment echt amok te ontstaan, in de bedrijfskantine, toen men van elkaar hoorde, hoe het zat met de salarissen. En toen bleek gewoon, dat de mensen die daar via Paswerk kwamen, gewoon 30% meer verdienen. En de andere mensen veel minder. En ik denk dat met name de gemeente op allerlei projecten waar het gaat over ondersteunen van mensen die in een kwetsbare positie zitten, of in een lage baan zitten, dat daar sprake is van een maatschappelijke verantwoordelijkheid die we nemen. Om ook de middelen toe te kennen die nodig zijn om goed te kunnen rondkomen.

De voorzitter: Is het nog een aanvullende vraag?

Mevrouw Verhoeff: Ja, om hem te kunnen begrijpen. Want de motivatie die hij nu geeft, dat is exact de motivatie die hij heeft gegeven in de vorige discussie toen het over schoonmaakpersoneel hadden. Ja, u bent heel consequent. Maar, dat neemt niet weg dat juist, deze groep was een andere groep. U zei net, en ik dacht: dat kan niet kloppen, want u had het maar over één mevrouw. Ik wist niet eens of het meneren of mevrouwen waren. Maar als er zoveel procent social return zit, dan zijn er dus meerdere mensen bij betrokken. Dit gaat over de partij die nu zeg maar het contract heeft. En social return zult u altijd uitvragen. Maar dat wil niet weer zeggen dat dat mensen van Paswerk zijn. Dat kunnen ook op hele andere manieren worden ingelost. En dan ben ik wel even de weg kwijt. Dus ik hoop dat u mij weer helpt om het allemaal goed te kunnen volgen. In de zin van: wat betekent dat dan hier? Gaat dat echt maar over één persoon die wij in vaste dienst zouden kunnen nemen? Of gaat het echt over een groep die wij zelf, of via de constructie die bij de schoonmakers geldt, op een hele andere manier en niet elke keer weer in een contracteringscircus zetten?

Wethouder Botter: De schoonmakers daar gaat het niet over. Dit gaat puur over de kantinedienst. En volgens mij is dat één, of zijn dat twee FTE's, maximaal. Het is natuurlijk ook niet zo dat wij een enorm grote bedrijfskantine hebben. De bedrijfskantine is een faciliteit aan het personeel. En dat is tegen redelijke kosten die je ook elders betaalt. Er zit maar heel weinig subsidie verder van ons op. Dus het is een beperkt bedrag ook wat wij als gemeente daarvan betalen. Als je een broodje koopt, ben je gewoon € 2,80 of € 3 kwijt. Dus dat zijn prijzen die redelijk marktconform zijn. En er zit maar een klein stukje subsidie van de gemeente op, vanuit het personeelsbudget. Om die fiscaliteit te bieden, om daar te kunnen, iets te kunnen eten.

De voorzitter: Het is mevrouw Verhoeff nog steeds niet helemaal duidelijk, geloof ik.

Mevrouw Verhoeff: Het wordt steeds een beetje verder weg van het doel van de eerste opmerkingen die gemaakt zijn, door mij en door een aantal anderen. Want ja, heel onaardig gezegd, is de prijs van het broodje is iets waar de mensen die hier werken wel of niet over vallen. Of dat toch maar buiten de zaak halen. Het gaat hier om het principe. Er zit social return in. Dat betekent dat dus meerdere mensen in dienst zijn. Los van de twee FTE vast. En of het wel of niet gesubsidieerd is: zolang wij die subsidie kunnen opbrengen als werkgever, dan heb ik daar ook geen discussie over. De vraag is hier: zouden die mensen niet beter af zijn bij ons in de gemeente in dienst?. En tot nu toe denk ik dat die mensen, ondanks al uw antwoorden, beter af zijn als ze in schaal 5 van de gemeente zitten. Als dat ze in schaal 2, die bijna hetzelfde is met onregelmatigheidstoeslag, bij een cateraar. En dit gaat vanuit de sociaal maatschappelijke verantwoordelijkheid. Van: wanneer zijn die mensen in die lage schalen beter af? En dat antwoord komt helaas niet uit het collegestuk naar voren.

Wethouder Botter: Nou, dat ben ik niet met u eens. Want het zou betekenen ook dat u een aantal van uw collega-raadsleden diskwalificeert. Dat zij het niet een goed verhaal vinden. Of dat het niet duidelijk is. Kijk, waar het om gaat, is dat hier een contract is, wat wij aanbesteden. Wat wij doen voor de catering voor een x aantal jaar. Binnen dat contract zit 5% social return on investment. Dat betekent dat men daarvoor dingen moet doen. Deze cateraar doet veel meer. Want als je gaat kijken naar de beperkte omvang van het contract, dan doen zij het een en ander op het terrein van duurzaamheid. Maar ze doen ook het een en ander op het terrein van sociaal beleid qua personeel. En ik denk dat we met deze cateraar in onze handen mogen wrijven. Het is een cateraar die het allerbeste voor heeft met personeel. Mensen kan aansturen zoals dat moet. Wij hebben totaal, zelf, maar dan ook geen enkele catering-ervaring meer in huis. Waarbij we de aansturing van deze persoon kunnen doen. Dat is allemaal uitbesteed. Dus ik denk dat het veel beter is om het gewoon te houden zoals het is. En dat heb ik beoogd om weer te geven in het document. En als u het er niet mee eens bent, is dat wat mij betreft, vind ik dat heel erg jammer. Dat ik u niet heb kunnen overtuigen. Maar ik kan er niet meer van maken dan hetgeen wat hier ligt.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ik wou terug naar de motie zelf. Kijk, als er een motie door de raad wordt aangenomen, kan het college zeggen: we voeren hem uit, of we voeren het niet uit. En dan kan de raad daar consequenties uit trekken. Nou, deze motie is door de raad aangenomen. Het college heeft niet gezegd: we voeren hem niet uit. Wat zegt deze motie? Om ingehuurd personeel in facilitaire zaken weer zelf in dienst te nemen, als gemeente. U voert alle argumenten aan om het niet te doen. Die u naar mijn mening had moeten zeggen toen die, op het moment dat de motie in de raad wordt besproken. Dus ik wil eigenlijk van u horen: waarom voert u die motie niet uit? U voert allerlei argumenten aan. Het is duurder, enzovoort. Maar de motie is nou eenmaal aangenomen. Dus u moet gewoon ingehuurd personeel weer, voor facilitaire zaken, weer gewoon zelf in dienst nemen. Dat zegt de motie. Dus ik wil graag weten: waarom voert u hem niet uit?

Wethouder Botter: Nou, ik heb helemaal geen echte behoefte om die discussie aan te gaan. Want volgens mij heb ik bij het indienen van een motie al gezegd, dat ik er geen voorstander van was. Vervolgens hebben we met heel veel overtuiging gekeken van waar wel mogelijkheden waren, waar geen mogelijkheden waren. En daar vorig jaar over gerapporteerd. Toen hebben we met elkaar een deel van de, geconstateerd dat een deel van de motie verder niet uit te voeren was. Vervolgens heb ik een jaar gekeken of het met betrekking tot het personeel van de catering, of daar een andere situatie mogelijk was. We hebben ons er echt heel serieus op beraad. Gekeken wat mogelijk was, gesprekken over gevoerd. En daar kom ik dus nu met de conclusie van: ook daar is het niet mogelijk. Nou, en dan komt u bij een van de stukken die ook op de agenda staat, of u vindt

dat ik naar voldoende eer en geweten de zaak heb afgewikkeld of niet. En dat hij verder ter zijde kan worden geschoven. Ja, en dan, ja, dan is het wat mij betreft einde oefening. Of u zegt van: ja, ik ga opnieuw proberen een motie in te dienen, weer met een meerderheid. Meer met de kennis van zaken die we nu hebben. En meer kan ik er ook niet van maken.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Ja, wethouder, ik geloof best dat u naar beste eer en geweten hebt gedaan. Alleen wij verwachten zeker als PvdA, maar ik voelde bij een aantal anderen ook, verwachten gewoon niet anders. Niet van: wat is de beste optie, gezien de positie en wat we nu ondertussen al geregeld hebben binnen deze gemeente? Want ja, er is veel kennis verloren gegaan. Maar omdat er ooit een besluit genomen is om heel veel buiten de deur, in het kader van de kerntakendiscussie, wil niet zeggen dat het toekomstig altijd zo moet blijven. Nieuwe kennis kun je kopen door iemand in dienst te nemen. Kan ook worden opgevoerd. Waarom kiest u, als wij daar om vragen: maak het mogelijk!, voor de optie van “het lijkt mij geen goed idee”. Want dat doet u nu naar eer en geweten. Maar wij willen weten: hoe maakt u het alsnog mogelijk?

Wethouder Botter: Nou, kijk, als het gaat om een discussie over de vraag van: waarom doet u het niet? Ik heb ook nog een discussie lopen natuurlijk over, er werd net al aan gerefereerd, dat ik zou kijken naar verhouding vast personeel en personeel dat ingehuurd wordt. Nou, daar hebben we een hele operatie voor gehad. En daar komen we over te praten in de kadernota. En ook het wegwerken van de wensen die er allemaal zijn binnen de organisatie, om te kijken of we daar invulling aan kunnen geven, zodat de werkdruk bij een aantal mensen afneemt ook. De prioriteit erbij ligt niet aan het inhuren, nu, van capaciteit van iemand met cateringervaring. Die vervolgens dan twee medewerkers van deze schaal gaat gelijken. Dat lijkt me ook niet de strekking geweest van de motie.

De voorzitter: Mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Dat is ook echt niet wat ik vraag. Als u nu toch die hele afweging maakt, dan vraag ik wel nu aan u: kunt u dan deze, kunnen we na afloop van het contract -dus als het afloopt en niet à la minute nu- gewoon in die afweging in het strategisch personeelsplan gewoon meenemen? En komt u dan terug? Dan geef je nog steeds gehoor aan die motie. Dan duurt het misschien een of twee jaar langer. Maar dan bent u wel in die lijn bezig. En probeer ons daar gewoon in tegemoet te komen.

Wethouder Botter: Nee, dat ga ik niet doen. Ik vind het ook niet een zaak van de gemeente om de catering zelf ter hand gaan nemen. En daar in de begeleiding en ondersteuning te gaan bieden. Daar pas ik echt voor.

De voorzitter: Ja, mijnheer Rijssenbeek. Punt van orde.

De heer Rijssenbeek: Dank u wel. Nou, we zijn nu al van keer op keer, iedere commissie, in dezelfde discussie. En er wordt iedere keer verwezen naar een motie die destijds is aangenomen. Maar inmiddels heeft het college ons op meerdere thema's geïnformeerd. En volgens mij, als ik zo de knopen binnen deze commissie tel, is er gewoon geen meerderheid voor uw plan, mevrouw Verhoeff. Dus misschien moet u deze discussie voor eens en voor altijd afsluiten?

Mevrouw Verhoeff: Ik kom op 20, ongeveer, hebben we net ...

De heer Rijssenbeek: Misschien moet u dan ook een teller in vaste dienst nemen.

De heer Garretsen: Even. Ik snap wel wat de heer Rijssenbeek zegt. En het gaat ook niet om die één of twee, of drie in vaste dienst. Het gaat gewoon om het principe, dat als er een motie wordt aangenomen die een wethouder onwelgevallig is, dat hij dan niet bij het bespreken van de uitvoering van de motie weer diezelfde argumenten moet herhalen.

De voorzitter: Goed, ik ga dan meteen de vraag stellen en dan wil ik hem even afronden.

Mevrouw Sterenberg: Mag ik dan wel voor de orde nog wel even voor de duidelijkheid aangeven, dat er een verschil is tussen moties en amendementen? En dat als er een motie wordt aangenomen toch de wethouder kijken wat hij kan doen. En dan keert hij terug. En daar zit dan vervolgens helemaal geen grote vervolgverplichting op. Dus dat we hier nu deze discussie hebben. Als de PvdA niet tevreden is met, dan moet PvdA maar met een nieuw plan komen. En kijken of er dan een meerderheid voor is. En daar maar misschien een initiatiefvoorstel, of zo. Zodat er wel echt over, bindend over gesteld kan worden. Maar voor nu heeft gewoon de wethouder zijn werk gedaan. En is het volgens mij daarmee afgerond.

De voorzitter: Prima. Dank u wel, mevrouw Sterenberg, voor deze aanvulling. Zeer zinvol. Ik ga zo meteen vragen of de commissie akkoord is dat deze motie afgedaan is. Dan weet ik al dat een aantal partijen dan 'nee' zullen zeggen. Dus volgens mij is dat ongeveer de kant die het opgaat. Dus ik wil die vraag nu graag voorleggen aan deze commissie. Is de motie hiermee, met deze uitspraak van de wethouder en manier waarop hij op papier is gezet, is de motie hiermee afgedaan? Nou, ik hoor het merendeel, hoor ik toch echt wel 'ja' zeggen.

De heer Garretsen: Maar, wat vindt GroenLinks? Dat is ook wel belangrijk.

De voorzitter: Nou ...

De heer Garretsen: Ja, het gaat om de meerderheid, mevrouw de voorzitter. GroenLinks heeft nou eenmaal negen zetels. Dat weet u ook.

De voorzitter: Maar dan ik maar even van de orde. Wat mevrouw Sterenberg zojuist zei, is natuurlijk waar. Dus ook al is GroenLinks het eens met de PvdA en met de SP, dan nog verandert dat weinig aan de uitkomst, denk ik.

De heer Garretsen: Het gaat erom of de motie is afgedaan. Die vraag ...

De voorzitter: GroenLinks, kom maar door.

De heer Drost: Ik vind het een beetje overdreven om, dat het nu aan GroenLinks ligt of hij wel of niet is afgedaan. Doe dan een rondje. En dan kunnen we allemaal zeggen of we iets afgedaan vinden, ja of nee. Volgens mij is dat de juiste gang.

De voorzitter: Pak het stemformulier er even bij. En we doen een rondje. Mag ik handen zien van de fracties die vinden dat de motie hiermee is afgedaan? VVD, Hart voor Haarlem, CDA, D66, ChristenUnie ...

De heer Garretsen: Dat is geen meerderheid.

De voorzitter: Mag ik even de handen zien van de fracties die niet vinden dat de motie is afgedaan? Eén hand is voldoende, van de PvdA. Ook al zou u het graag anders willen zien. SP, PvdA, Trots, Actiepartij en GroenLinks. Dus de motie is hiermee niet afgedaan. Dat is ... Mijnheer Drost.

De heer Drost: Voor de duidelijkheid. Ook hoe ik hem heb gelezen, de motie. Kijk het is niet direct dat wij zeggen van: in dit specifieke geval van “neem al die mensen in dienst”. Maar het gaat wel om een goede afweging, richting. Hoe ik hem gelezen heb, richting 1 oktober 2020, of 30 september. Een van die twee. Dan loopt het contract volgens mij af met de huidige cateraar. En daar willen we gewoon de goede afwegingen maken. Want zoals ik zo net al aangaf, ik vind het, of mijn fractie vindt het lastig om nu direct te zeggen van: nou, een manier, in de ene situatie zijn de medewerkers beter af dan in de andere. Maar ik snap wel, we kunnen wel volgen uw argument van dat we niet direct als gemeente de catering op ons kunnen nemen. Dus dat is een van de afwegingen die we daarin willen maken.

De voorzitter: Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, kleine aanvulling. Want volgens mij loopt het contract af op 1 oktober 2019. Dus dan moet u toch denk ik wél nu een beslissing nemen. Toch? Het heeft hier gewoon geen, het kan niet meer terugkomen voor die tijd. Tenminste, ik neem niet aan dat u toch voorstelt? Dat er nog een keer terugkomt voor 1 oktober 2019?

De heer Garretsen: Tot wanneer loopt het?

Mevrouw De Raadt: 1 oktober 2019.

Wethouder Botter: Met alle respect voor uw discussie, heb ik echt totaal niet, echt, begrijp ik niet zo goed waar het over gaat. Want wij hebben een situatie waarbij we contracten hebben, waarin we inkoopregels hebben, waarin we de inkoopregels aangescherpt hebben. Waarin we alles regelen rondom social return on investment. Waarbij dingen over duurzaamheid ... en dat wordt eerder meer dan minder. Dus de vraag dat we straks misschien geconfronteerd zouden worden met een contract of een cateraar die het slechter zou doen dan de huidige, daar is allemaal geen sprake van.

De voorzitter: Ja, ik wil deze discussie toch een beetje gaan afronden. Ik gun mijnheer Trompetter nog en mevrouw Verhoeff. Want het is tenslotte uw mars. Mijnheer Trompetter, u krijgt het woord. Daarna mevrouw Verhoeff. En dan is wat mij betreft deze discussie afgerond. Gaat uw gang, mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Nou, dank u wel, voorzitter. Ik maak er toch 1919 van. Want die motie is in zoverre wel afgedaan, dat we nu geen andere keuze kunnen maken dan. We werken nu met die cateraar. Die aan social return on investment doet. Wat we later gaan doen, ooit, zien we dan wel weer. De kans dat de gemeente Haarlem zelf catering gaat oppakken, lijkt me ook niet zo heel erg groot. Om dat allemaal weer te gaan inrichten. Ik heb nog wel het belang genoemd van sowieso kijken naar vast werk en vaste dienst, zoveel mogelijk in de organisatie. Maar daar zijn we al mee bezig. Dus, ik zeg bij deze motie: afgedaan. Waarbij het geen 20-18 wordt, maar 19-19 wordt.

De voorzitter: Ja, dus de meerderheid is gekanteld. Vind ik een hele mooie uitdrukking. De motie is afgedaan, mijnheer de wethouder. Gefeliciteerd. Mevrouw Verhoeff, het aller-aller... Nee, mijnheer Drost. Nou, nee, nee, nee, nee, ho, stop. Ik heb zojuist aangegeven dat ik de discussie wil afronden met het laatste woord van mevrouw Verhoeff. Mijnheer Drost, het spijt me verschrikkelijk. Hoe aardig ik u ook vind, we gaan echt het laatste woord van mevrouw Verhoeff horen. En daarmee is het rond.

Mevrouw Verhoeff: Dank u wel, voorzitter. Ik zal het wel kort houden. Kijk, niet voor niets vroeg ik net: als u deze afweging mee wilt nemen. En misschien is het wel niet prioriteit nummer één, maar dan toch zeker wel

nummer twee in een strategisch personeelsplan. Om alle rangen en standen mee te nemen. En wat ik echt, en ik weet zeker de hele PvdA-fractie, heel erg betreurd, is met name uw opmerking: we doen steeds betere contracten. Ja, dat is nou precies waar we zo tégen zijn. Dat er steeds meer, ook al zijn het hele goeie contracten, steeds meer contracten komen. Omdat het principe “de markt, tenzij” bepaald niet ons principe is. En ik denk dat hier meer mensen in deze zaal zijn, die dat ook vinden.

Wethouder Botter: Het houdt ook de verplichting in, dat degene die daar werkt, het personeel over moet nemen. Dus, dus dat zijn allerlei dingen ... Nee, dat zijn geen afvoerputje. Maar, mevrouw Verhoeff, als ik u blij kan maken, en ook de rest van de commissie, dan is de mededeling die u, of, de handreiking die u doet van dat ik er héél serieus en bewust en heel open en blank nog een keer naar ga kijken, tijdens zo’n moment dat het contract wordt verlengd. Als u daarmee, als ik u daarmee tegemoet kom, wil ik dat met alle plezier toezeggen. En zal ik dat met alle plezier doen. En dan is wat mij betreft wel de motie afgedaan.

De voorzitter: Wat een prachtige laatste zin is dit, mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mag ik ...

De voorzitter: Nee, het is klaar! We hebben de toezegging van de wethouder gehoord. Nee, ik wil deze discussie echt afronden. We hebben het er lang genoeg over gehad.

Mevrouw Verhoeff: Het gaat niet alleen om welk contract ...

De voorzitter: Nee, nee, nee. Mevrouw Verhoeff, nu gaat u toch nog even het woord... Dan gaat mijnheer Drost ook het woord ... Nee, het is klaar! Ik heb de wethouder gehoord, wat hij heeft gezegd.

De heer Garretsen: We trekken het bij het strategisch personeelsplan.

De voorzitter: Nee, nee ...

Wethouder Botter: En het diversiteitsbeleid.

De voorzitter: Serieus! Wethouder, ga er nou niet op in! Orde! Afgedaan. Het is afgedaan, het is klaar. De discussie is hier geëindigd. De wethouder heeft prachtige woorden gesproken. Mevrouw Verhoeff heeft een beetje haar zin. De wethouder heeft een beetje zijn zin. Mooier poldermodel is amper mogelijk.

Overige punten ter bespreking

15 Evaluatie Leefbaarheid- & Initiatiefbudget (JB)

De voorzitter: Goed, gaan we door naar het volgende onderwerp. Ik heb begrepen dat, ik denk dat mevrouw Kroes aanwezig is inmiddels? Ja, dat bent u, hè? Wilt u, gaat u maar even achter de microfoon zitten, als u wilt. Dat is onze volgende inspreekster. Zij gaat inspreken op het onderwerp. En nu weet ik niet uw nummering, maar mijn nummering is nummer 15, ik zet even mijn brilletje op. Nummer 15 op de agenda. Agendapunt 15: Evaluatie Leefbaarheid- & Initiatiefbudget. Mevrouw Kroes, u krijgt 3 minuten de tijd van mij. En als de tijd bijna om is, mocht het nodig zijn, dan geef ik even een seintje. En dan moet u gaan afronden, langzaam. Maar u heeft voorlopig 3 minuten de tijd om in te spreken. Daarna bestaat er de mogelijkheid voor deze commissieleden om u vragen te stellen. Dus, gaat uw gang.

Mevrouw Kroes: Gaat van mijn tijd af. Ik zit hier namens de vijf actieve Haarlemmers die het afgelopen jaar het Initiatievenbudget hebben beheerd, in opdracht van de gemeente. En daar wil ik kort iets over vertellen. U hebt een bijlage bij de stukken gekregen. Daar zitten nog veel meer gegevens in. Maar ik wou even onze highlights hier voor het voetlicht brengen. Wat hebben we gedaan? In 2018 hebben we elke drie weken vergaderd. En 70% van de aanvragen kon binnen drie weken worden afgehandeld. En dat is echt snel en goed. Een kwart van de aanvragen die riep vragen op. Bijvoorbeeld over de financiering. Of er een commercieel belang was, of te geringe betrokkenheid van bewoners. Werkenderweg, om maar een oud-politicus te citeren, hebben we criteria ontwikkeld voor het in behandeling nemen van aanvragen. En die criteria hebben we verscherpt. Denk bijvoorbeeld aan een sluitende begroting, offertes voor aanzienlijke kostenposten, maximale vergoeding voor eten en uitjes. Ook hebben wij een aantal keren een adviserende rol gehad. En contact gezocht met aanvragers. Dat heeft geleid tot aanpassingen in de opzet. Waarnaar de aanvraag werd herzien, of gehonoreerd, of ingetrokken vanwege te geringe haalbaarheid. Of gewoon nooit weer wat vernomen. Het idee bij de installatie van de raad, dat wij de aanvragen digitaal af zouden kunnen handelen, hebben we al snel vergeten. Het is toch iets te gecompliceerd, en te subtiel ook, om dat digitaal te doen. Daar zou ik helemaal knettergek van worden, als al die oordelen en oordeeltjes en afwegingen opgeschreven zouden moeten worden. Dus wij zien niet dat dat gedigitaliseerd kan worden. Voor wat betreft de benutting van het budget, kan het eerste jaar afgesloten worden met een klein verlies. En dat, dames en heren, is in deze context een heel goed resultaat. Want in tegenstelling tot voorgaande jaren is het hele budget gebruikt. Onderverdeeld per stadsdeel valt op dat Noord relatief het minste geld heeft aangevraagd. Waardoor de andere stadsdelen ongeveer 4% meer te besteden hadden. 25% van het budget is bestemd voor aanvragen van wijkraden. Voor ondersteuning en projecten. En 15% van het budget is ingezet voor straatfeesten. Dat ging dan wel over veel straatfeesten. 10% van de aanvraag had betrekking op groen en 10% betrof aanpassingen in de fysieke ruimte. Nu, in het eerste kwartaal 2019, zijn de wijkraden de grootste aanvragers. En voor het eerst ook met een aanvraag om scholing voor wijkraadsleden te financieren. Eerder was dat niet gebeurd. Tot onze vreugde gebeurt dat nu wel. Het aangevraagde bedrag op dit moment is 30% hoger dan na het eerste kwartaal in 2018. Dus men weet ons goed te vinden. Hoewel we tevreden zijn met de gang van zaken, hebben we een aantal verbeterpunten voor 2019 geformuleerd. Zoals inrichten van een volledig digitaal archief op Pleio. En het verbeteren van de communicatie over het fonds. Waarvan akte. Volgend jaar willen we u graag vertellen wat we geleerd hebben na twee jaar. Initiatievenfonds, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Kroes. U heeft een vraag van mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Allereerst mijn hartstikke grote complimenten. Ik ben heel blij met alles wat u heeft gezegd. Maar ik heb een vraag. 1% van het budget is aan duurzaamheid besteed. Komt dat omdat er geen aanvragen op dat gebied waren? Of had dat een andere reden?

Mevrouw Kroes: Nou, dat was een potje wat eigenlijk niet gebruikt werd. Onder andere omdat het onder beheer van een andere afdeling viel, bij ons naar binnen is geschoven. Toen zijn er een aantal aanvragen op geweest. En daarvan zijn er weer een aantal naar een ander potje verhuisd. Dus toen bleef er maar eentje over.

De heer Garretsen: Dus gewoon bureaucratisch gedoe.

Mevrouw Kroes: Ja.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Bedankt voor uw bereidwilligheid om hier te zijn. Ik heb één vraag, daar kan u misschien niks aan doen. Ik kom uit Oost. En ik, en eigenlijk, dat zat me een beetje dwars. Dat eigenlijk Oost had van het jaar eigenlijk helemaal geen Sinterklaas. Dus dat was mijn vraag: is dat nooit aangevraagd? Want dat is natuurlijk iets wat altijd jaarlijks daar terugkwam. En dat zijn we nu kwijt. Dus mijn vraag: is dat ook aangevraagd?

De voorzitter: Ja, mevrouw Kroes? Wat is daarop uw antwoord?

Mevrouw Kroes: Sinterklaas in Oost. Heb ik nu het goede knopje? Ja. Ik meen dat de aanvraag in eerste instantie is aangehouden. Omdat op dat moment ook het budget voor Oost op was. Er is een verhaal over ontschotting. Ik weet niet of u dat wilt horen? Nou, dat is tot en met het derde kwartaal. En in het derde kwartaal is die aanvraag voor Sinterklaas binnengekomen, maar toen was het budget voor Oost op. En voor zover ik weet, is het daarna, toen het geld vrijkwam wat in Noord niet besteed is, is dat toch gefinancierd. Ja. Wanhoop niet.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy. Ja, alvast dank voor uw toelichting. We hebben een paar vragen. Kunt u zeggen, vorig jaar zijn, vierde kwartaal heeft die ontschotting plaatsgevonden. Op welk moment in het jaar was het budget op? Vorig jaar, en wanneer verwacht u dat dit jaar? En de tweede vraag, die er aan vast zit: u ziet nu ook de wijkraden dus massaal toegrijpen op dit budget. Is er niet een gevaar dat, laat ik zeggen, de usual suspects op een gegeven moment de weg naar de vleespotten weten te vinden? En dat eigenlijk de oorspronkelijke bedoeling van dit fonds toch wat onderuit gehaald wordt door dit soort ontwikkelingen?

Mevrouw Kroes: Ja, om op het eerste antwoord te geven. Dat kunnen we natuurlijk niet precies voorspellen. Wat we wel zien is dat er nu inderdaad al aangevraagd wordt, ook door een aantal assertieve aanvragers, voor activiteiten in november en december. Bijvoorbeeld Sinterklaas. Maar goed, we kunnen constateren dat de aanvragen nu hoger zijn. Maar dat zijn ook nu op dit moment vooral aanvragen van wijkraden. En dat zijn, relatief zijn het ook wel de grootste aanvragers. Terzelfder tijd denk ik dat wij inderdaad wel heel kritisch kijken naar de aanvragen. En ook de aanvragen van wijkraden. Het is geen vanzelfsprekendheid dat daar zomaar geld naartoe zou moeten gaan. We hebben een maximumbudget vastgesteld, bijvoorbeeld voor de administratieve ondersteuning. Daarvan hebben we gezegd: dat is maximaal € 3000. Om van allerlei gedoe af te zijn. Dus het is niet zo dat ze er € 3000 voor krijgen, maar dat dat het maximale budget is. We willen ook graag offertes zien, bijvoorbeeld. Als er kosten in rekening worden gebracht voor notuleren. Allemaal prima, maar dat moet wel inzichtelijk zijn. En we zien denk ik dat er toch wel wat nieuwe aanvragers bij zijn. En we doen ons best om het fonds onder de aandacht brengen. Dus, we houden u graag op de hoogte van hoe het gaat. En we houden ook de vinger aan de pols.

De voorzitter: Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, ook voor de toelichting. U zei dat er veel aanvragen komen van wijkraden. En zijn er dan ook aanvragen uit wijken zonder wijkraden? Want die zijn er namelijk ook. Of kunt u dat niet zeggen?

Mevrouw Kroes: Nou, ik heb dat niet voor u uitgerekend. Maar ik kan u wel zeggen dat er een aantal wijkraden zijn die redelijk actief zijn. En een heleboel wijkraden waar we niets van horen. Maar waar wel andere dingen georganiseerd worden. Bijvoorbeeld groenprojecten, straatfeesten, sportbijeenkomsten voor kinderen. Noem maar op. Dus het hebben van een actieve wijkraad is zeker geen voorwaarde om in aanmerking te komen voor uitkering van dit fonds.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Kroes. Oh, mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik was eigenlijk even benieuwd van: als er dan een aanvraag binnenkomt van een wijk. Bijvoorbeeld voor een straatfeest. In hoeverre wordt ook gekeken van: is dit gewoon een of twee huizen die daar een feest willen maken? Maar in hoeverre hebben de andere er ook, willen die dat ook? Ik heb daar geen ervaring mee. Hoe zit dat precies?

Mevrouw Kroes: Ik zal u bekennen dat ik wel eens Google Earth gebruikt heb, of Maps, om te kijken hoeveel huizen er nou in die straat stonden. In relatie tot het aantal aangekondigde deelnemers. Ja, wij zijn niet van de initiatievenpolitie. Dus we kunnen dat niet allemaal uitzoeken. Maar we bezoeken ook regelmatig daar waar, en dat komt ook voor denk ik, zijn we ook wel eens gaan praten van: goh, jullie vragen wel veel aan. Leuk. Maar hoe zit het nou precies? Dus we kijken daar echt zorgvuldig naar. Dat is wat we doen.

De voorzitter: Zijn er nog vragen voor mevrouw Kroes? Ja, mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, laatste vraag, hoor. Omdat ik eigenlijk wel heel erg onder indruk ben van hoeveel werk en tijd en energie jullie hieraan besteden. Krijgen jullie zelf hier ook een vergoeding voor? En zo niet, zou u dat redelijk vinden?

Mevrouw Kroes: Wat een gewetensvraag. Nee, wij krijgen geen enkele vergoeding. Helemaal nada. Ik heb wel eens opgeworpen dat een aantal van de leden het heel erg aantrekkelijk zou vinden, als we bijvoorbeeld een abonnement zouden krijgen op het Haarlems Dagblad. Om dan de lokale ontwikkelingen goed te volgen. En het is ook goed voor de lokale pers. En zo'n abonnement is best wel duur. Dus dat zouden we ... Ik gooi iets in de groep. Maar dat zou voor een aantal mensen heel leuk zijn. Die kunt u vast wel scherp inkopen bij...

De voorzitter: Mijnheer Garretsen.

Mijnheer Garretsen: Even voor de duidelijkheid. U krijgt ook geen onkostenvergoeding? Of maakt u geen onkosten?

Mevrouw Kroes: Je maakt natuurlijk wel wat onkosten. Je reist heen en weer, je belt, je print, je doet zo het een en ander. Maar, nee, bijvoorbeeld de Participatieraad, volgens mij, die krijgen wel een vergoeding. Maar wij krijgen niks. Maar zo'n naturading zou misschien leuk zijn.

De voorzitter: Als er verder geen vragen zijn voor mevrouw Kroes, dan wil ik u van harte bedanken. Allereerst voor uw inspreken, maar ook voor uw harde werk voor de Initiatievenraad. Dank daarvoor. Zet hem op, ga zo door. Denk ik dan maar.

Mevrouw Kroes: Dank u wel.

De voorzitter: Goed, en dan gaan we nu over op de inhoudelijke behandeling van de evaluatie. Van het Leefbaarheid- en Initiatiefbudget. Aan wie mag ik als eerste het woord geven op dit onderwerp? Sorry, even kijken hoor. Nou ja, ja, ik vind het prima. Het staat er niet bij. Maar Trots, mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Nou, wij vinden het natuurlijk van Trots Haarlem natuurlijk een uniek experiment. Want het is uiteindelijk een beetje, vooral die ontschotting, daar zaten altijd al die wijkraden mee te hannesen. Zeg ik ook uit eigen ervaring. Er ging meestal meer geld terug dan dat er in kwam. Maar dat was meestal ook de nekkenbreker. Meestal de huur, de huurruimte waar je zat. En de accommodatie. En dat is toch wel een hoop

kleine clubjes, Haarlem. Toch wel moeilijk, vandaag aan de dag. Ik ken bijvoorbeeld bepaalde, in Oost, bepaalde gelegenheden waar je € 90 voor een zaaltje moet betalen. Ja, dat kan een klein clubje natuurlijk helemaal niet betalen. Dus daar zou de wethouder ook eens naar moeten kijken. Dat dat niet een beetje goedkoper kan. De meeste clubjes in Haarlem, DOCK, noem ze allemaal maar op, die worden zwaar gesubsidieerd. En als daar gehuurd wordt, dan moeten degenen, ik of een ander, die moet daar het volle pond betalen. Nou kan ik het misschien wel betalen, maar de buurman die kan het niet betalen. Het is natuurlijk wel zo, daar moet eigenlijk een beetje meer regeling in komen. Je kan zeggen: ik heb een sociaal iets. Daar geef ik een bepaalde huur aan. Geef je een commercieel iets, dan moet je dat zwaarder belasten. Dan ga je dat toch een beetje veranderen. En dat mis ik een beetje. Dus wij zouden wel willen dat daar beetje meer verandering in komt. Want dat is natuurlijk in Haarlem-Oost, tenminste, en dan praat ik over Oost, maar ook in Haarlem-West, er zijn natuurlijk ook, als je bij Hart komt, die hebben natuurlijk een heel ander budget. Maar die eisen zijn misschien minder, maar de toeloop in Oost is natuurlijk veel groter. Dus wij willen toch wel eens een keer, dat je toch een bepaalde regeling gaat treffen voor de sociale dingen. Dat je daar een aparte huur betaalt. Want die DOCK betaalt bijvoorbeeld ook op het beroemde Plein, waar u ook altijd komt ... ja, ja.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff.

Mevrouw Verhoeff: Mijnheer Amand, volgens mij heeft u het over een heel ander budget. Dit gaat over het Initiatievenbudget. En niet over de huursubsidie aan ...

De heer Amand: Het heeft er wel mee te maken. Er zijn natuurlijk, sommige clubjes ... Nee, u zit met uw hoofd te schudden. Maar je hebt sommige clubjes, die hebben geld nodig. Maar die weten niet waar ze wezen moeten. En wie gaat ze daarop wijzen? Ik doe het dan wel. En u misschien ook. En mijnheer Garretsen ook. Maar er zijn zat clubjes die weten helemaal niet waar ze wezen moeten. Dus dat is toch wel iets om mee te nemen. En als je dan subsidie wilt hebben ... Kijk, als je natuurlijk naar het subsidiebureau gaat en je klikt dat aan. Dat kunnen wij allemaal wel. Maar er zijn ook een heleboel mensen die dat niet kunnen. En die moet je juist, dat is ook het punt, die willen we juist gewoon een beetje helpen. En die moeten we ondersteunen. En dat is ook een heel punt in Haarlem, waar het gewoon heel gebrekkig staat. Kijk, die grote lichamen als DOCK en noem ze allemaal maar op, die weten de weg wel. Maar die kleintjes die weten het niet. En dat is juist een kernpunt dat wij willen veranderen. Maar daar hebben we u ook voor nodig. Maar u kan daar heel anders in staan. Maar dat is uw goed recht.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Mijnheer Garretsen, heeft u een interruptie op mijnheer Amand? Of wilt u uw eerste termijn. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Ja, ik ben het inderdaad met de inspreker eens. En ook wat mijnheer Amand bedoelde, dat het bekend zijn van de Initiatiefraad dat dat belangrijk is. En dat zoveel mogelijk inwoners van Haarlem dat moeten weten. Verder, dat weet u, wethouder, zijn wij eigenlijk voorstander van een vertegenwoordiger in de democratie. Dus niet voor loting. Maar ik moet zeggen dat het resultaat heel erg goed is. Dus voor mij, voor de SP is dan loten toch een noodzakelijk kwaad met hele goede resultaten. En daar complimenteer ik de inspreker voor. En ook haar collega's. Nou, positief commentaar van de SP.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Mijnheer Drost. Oh, of niet? Oh, ik zag een ... Wat er nog van over is. Ja. Nee, mevrouw Verhoeff, gaat uw gang.

Mevrouw Verhoeff: Ik zal ook niet aan mijn haar komen, dan weet u het zeker. Complimenten voor de evaluatie. En zeker ook de toelichting die mevrouw gegeven heeft. Eigenlijk is het gewoon inderdaad een heel

goed resultaat. Ik heb ook technische vragen gesteld namens onze fractie. En ja, ik vind het toch wel heel erg jammer. Het is natuurlijk een nieuwe ontwikkeling. Omdat, het budget zat deels bij de wijkraden. Die kregen het niet echt uitgegeven. Dat kan positief en negatief worden opgevat. Maar nu worden ze in ieder geval goed benut. Maar ik mis echt wel -en als technische vraag is hij afgedaan- maar aan de wethouder kan ik natuurlijk vragen van: goh, kunt u daar niet wat aan doen? Wordt het nu van een pilot definitief, als wij er met zijn allen blij van worden? Dat hopen we natuurlijk ook, dat dat zo is. Maar dan de voorwaarden: zijn er ook nadelen bij die wijkraden te constateren? Hebben ze dat aangegeven? Is het niet eenvoudigweg nog even te vragen? Want eerst was het in hun beheer. Hebben zij ... Je kunt wel denken: hé, gaan ze naar de vleespotten? Zoals mijn buurman, de heer IJsbrandy, zegt. Maar missen zij nu niet mogelijkheden? Want ik schrik bijvoorbeeld persoonlijk van dat je een offerte moet indienen, als je administratieve ondersteuning ... Ik weet dat een aantal wijkraden dat met studenten deed. Ja, die zijn niet van de offertes. Maar daar spreek je gewoon mee af hoeveel ze per vergadering dan krijgen. Dat is toch iets anders. Dus, nou ja: wat vinden de wijkraden?

De voorzitter: Mijnheer ...'.

De heer ...: Ja, dank u, voorzitter. Ja, wij waren net als de SP, in den beginne ook niet zo voorstander van deze manier van verdelen, loten. Maar ook nog omdat wij gedacht hadden dat wijkgericht ... Dat mensen, zeg maar, in de wijk, meer bij de wijk betrokken zouden zijn, als bij de hele stad. Dat zijn we op zich nog steeds van mening. Dit valt op zich, valt het mee. Maar daarmee is mijn vraag nog steeds niet beantwoord. Dat wijken zonder wijkraad, zoals Transvaal en een aantal andere buurten, of die überhaupt er aan hebben meegedaan. Of het nou bekend is, of ze aanvragen hebben ingediend? En of het daar ook speelt? En met name de sociale samenhang van die wijk. Het is leuk, allemaal wijkfeestjes, maar wijkfeestjes in een wijk waar de samenhang al heel erg groot is, is het prachtig en leuk, en is het een leuk feestje. Maar, waar die sociale samenhang nog niet zo sterk is, zou het misschien wel een idee zijn voor de toekomst omdat op een of andere manier erin te verwerken. Nou, laat ik het hier maar even bij laten. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, Hart voor Haarlem was van oorsprong ook niet heel erg voor deze regeling. Het is toch een vorm van beleidsarm geld uitgeven. Om het maar even parlementair te zeggen. En dat komt dan tot stand door allerlei initiatieven van burgers. En die blijken heel goed aan te slaan. En ik hoor ook positieve feedback uit de stad. Dus we doen er voor de burgers iets goeds mee. Ook in hun ogen. Dus in die zin draaien we wel wat bij. Alleen, we vragen ons wel af, ook in het kader van de vraag die ik net stelde, van: hoe duurzaam, in de zin van sustainable, dit is. Als het geld steeds eerder opgaat aan dingen die we misschien niet -notuleren, administratieve zaken- is dit nou echt waar we dit geld aan willen uitgeven? Dus dan moet je op een gegeven moment misschien keuzen of criteria gaan formuleren, waar het dan echt voor bedoeld is. In plaats van een soort 'wie het eerst komt, wie het eerst maalt-principe' wat we nu hanteren.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, dank u, voorzitter. D66 was wel een groot voorstander van deze regeling. En is zich ervan bewust dat er destijds ook wel wat weerstand was. Naar ik me kan herinneren ook vanuit een aantal wijkraden. Wat dat betreft is het goed om te zien dat het zo goed is aangeslagen. Ik ben ontzettend blij met de evaluatie. Ik heb ook, en dat is al door meerdere mensen gezegd, maar ik heb grote waardering voor de vrijwilligers die hier dat goede werk verrichten. Dus dank daarvoor. Niet alleen aan u, maar ook aan de rest van de raad. Ik vond de vraag van mevrouw Verhoeff op zich wel een terechte vraag. En juist omdat er toch wel wat weerstand was in het begin. En daar zie ik eigenlijk in die evaluatie niks over terug komen. Ik heb zelf

geen enkele twijfel. Maar ik vroeg me af of er nog, bij bijvoorbeeld de wijkraden, een rondje is gemaakt, bij deze evaluatie, hoe zij deze nieuwe aanpak hebben ervaren. En of dat nog aanleiding geeft tot andere overpeinzingen dan die nu worden gemaakt. Op zich, wat D66 betreft, niet iets om op te wachten, om het structureel in te regelen. Maar mogelijk wel bij de volgende evaluatie van het structureel inregelen iets om aanvullend nog rekening mee te houden. Want ik ben toch wel benieuwd hoe daar nu deze regeling wordt ervaren.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, dank u voor het woord, voorzitter. Ja, het CDA kan inderdaad ook alleen maar tevreden zijn met deze evaluatie. Ziet er goed uit. Ik heb net aan de inspreker gevraagd van wat zou eventueel een leuk bedankje zijn. En ik moet zeggen, ik heb even nog 10 minuten zitten nadenken over het antwoord. En ik kan eigenlijk zelf niks beters verzinnen dan inderdaad een abonnement op het Haarlems Dagblad. Ik vind het wel een hele goeie. Ik vind het ook, volgens mij slaan we daar twee vliegen in één klap mee. Want het Haarlems Dagblad kan ook wel een klein beetje ondersteuning gebruiken. Dus, tot zover.

De voorzitter: Mijnheer Drost.

De heer Drost: Dat laat ik even in het midden, mevrouw Sterenberg. Goed. Nou ja, GroenLinks was net als D66 wel positief over deze ontwikkeling. Dat het niet alleen bij de wijkraden ligt, maar dat ook initiatieven vanuit de stad hier gebruik van kunnen maken. Ik heb een aantal puntjes staan. Wijkraden??; is volgens mij ook al gevraagd, natuurlijk. Communicatie is belangrijk. We waren benieuwd hoe de wethouder daarmee aan de slag gaat. Ook al gezegd: wat als de populariteit daardoor zo toeneemt, dat het al halverwege het jaar op is? Hoe ga je daarmee om? Nou, we kunnen wel aansluiten. Hoe bedank je ze? We hoeven ze niet direct vast in dienst te nemen, maar misschien een bedankje ervoor, voor het Haarlems Dagblad, lijkt ...

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik wil me eigenlijk ook aansluiten bij het idee van het CDA. Want, een klein bedankje. Ik weet niet of een abonnement dat is. Ik denk dat het op zich een goed idee is. Maar ik weet niet of er eventueel nog een onkostenvergoeding, of zo? Maar in ieder geval, ik ben heel blij met het initiatief. Ook in die zin hoe ze het uitvoeren. Het rapport ziet er degelijk er goed uit. En ...

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Linder. Volgens mij is iedereen aan het woord geweest. Mevrouw Sterenberg?

Mevrouw Sterenberg: Ja, geen inhoudelijke toevoegingen. Maar wel waardering ook voor het verzette werk. Dus dan is dat goed om dat ook even uit te spreken.

De voorzitter: Dan is nu het woord aan de wethouder. Gaat uw gang.

Wethouder Botter: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ook ik ben ontzettend dankbaar voor al het werk wat wordt verzet. En het is geen sinecure. Ik heb ook een vergadering bijgewoond. En dat is best wel inspannend. Als je ziet van wat er allemaal voorbij komt. En hoe er ook de link wordt gelegd met de verschillende onderdelen van de gemeente. Als het gaat over gebiedsverbinders en zo. Ook daar zit een relatie mee. Als het gaat over, mijnheer Amand, het eerste punt wat u aanroert. Ik ben ook wethouder Vastgoed, zoals u weet. Wij hebben een contract met een groot aantal huurders. Waarbij we door u de opgedragen

kostprijsdekkende huur berekenen. En dat betekent dat die instellingen, wanneer ze dat niet volledig zelf kunnen financieren, daarop gefinancierd worden, of gesubsidieerd worden door de gemeente. Maar dat betekent dus dat een deel van hun subsidie ook weer terugkomt naar de gemeente. Dat is een soort vestzakbroekzak, omdat ze de huur moeten betalen. Betekent dat ze op andere terreinen moeten zorgen dat ze de exploitatie rond krijgen. Dat als ze daar 's avonds of 's middags iemand in het pand neerzetten, die als begeleider of als huismeester of zo daar moet zijn, dat moet betaald worden. En dat moet vaak extra betaald worden, omdat het in de avonduren plaatsvindt. Dus dat betekent dat er wel zeker een sociaal maatschappelijke huur wordt gevraagd. En niet een commerciële huur. En voor sommige clubjes is dat evengoed nog te veel. Daarom hebben we ook een aantal andere clubs die we financieren om weer die huur, die door bijvoorbeeld de grotere welzijnsinstellingen, of andere partijen wordt gevraagd te financieren. Maar dat is wel iets waar we met elkaar rekening mee hebben te houden. De exploitatie moet wel rond zijn. En als u daar andere ideeën over heeft en als u daar meer raadsleden voor op één lijn weet te krijgen, dan kunt u natuurlijk een huursubsidiefonds voor kleine organisaties indienen. Maar vooralsnog houden we vast aan de manier zoals we dat tot nu toe door u opgedragen hebben gekregen. Dus dat is even de achtergrond erbij. De wijkraden waren afhankelijk misschien niet blij met de verschillende initiatieven, zoals die worden ingediend voor verschillende wijken en buurten. En dat heeft alles te maken, niet zozeer met het feit dat ze, kinnesinne, dat ze het geld niet meer hebben. Maar dat ze soms het gevoel hebben, dat het niet heel erg duidelijk is, meer, wat in de wijk of buurt gebeurt. En dat heeft ook te maken met de positie van de wijkraad. En dat is een onderwerp geweest, heel nadrukkelijk ook in een tweetal wijkradenconferenties die we afgelopen periode in het kader van de Nieuwe Democratie hebben gehad. En ik zal daar uitgebreid verslag van doen ook, in een notitie die u nog voor de zomer krijgt. Daar zal ook het verslag bij zitten van alle wijkraadconferenties. En ook de rolopvattingen daarbij. Ik zit wel in het kader van de Nieuwe Democratie met een probleem. Omdat ik een aantal pilots ook wil voorstellen. In de zin van meer wijk- en buurtgerichte zelfbeschikking. En zoals u weet is het budget nu niet van dien aard dat ik heel veel geld daarvoor kan reserveren. Dus ik zou wel willen kijken hoe ik bijvoorbeeld, als je kijkt, dat heeft een bepaalde herkomst dat Initiatievenbudget, ook verdeeld over wijken. En ik zou wel heel graag willen zien hoe je met een eventueel experiment als een gelote wijkraad, die iets in een desbetreffende wijkraad gaat doen, een afstemming gaat zoeken met hetgene wat met het Initiatievenbudget wat in een wijk wordt besteed, wordt gedaan. Want daar moet je mengeling in vinden. En het is niet zo dat je gaat zeggen: dat gaan we er weer een keertje bovenop doen. Want dat zou te veel van het goede zijn. Maar daar kom ik met voorstellen. En daar ga ik ook over in gesprek met de Initiatievenraad. Wat betreft de communicatie. Daar moeten we gewoon wat aan doen. De vraag is alleen. Kijk, het is nu, via de wijkraden wordt er heel veel ook ingediend. Volgens mij blijft het nog binnen de perken. En we hebben ook, de vorige keer toen ik op bezoek was, afgesproken bij de Initiatievenraad dat we moeten gaan kijken: wat wordt er nou precies toch nog vanuit die budgetten die de wijkraden zelf krijgen, gefinancierd? Want zij krijgen natuurlijk nog steeds een vast budget. En ik was er eigenlijk van overtuigd, dat juist dat budget werd gebruikt voor hun administratie en voor allerlei van dat soort andere dingen. Want waarvoor gebruiken ze het dan? Dus daar wil ik zelf, en dat heb ik ook naar aanleiding van mijn bezoek, en dat bezoek is geweest nádat de evaluatie heeft plaatsgevonden, maar daar wil ik gewoon nog wel een keer ook goed naar kijken. Met het oog op de toekomst.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Amand. Gaat uw gang.

De heer Amand: Nou, de wethouder heeft het nu over de budgetten, wijkraden, et cetera. Kijk, die gelden van de wijkraden, die die krijgen, dat bedoelde ik net ook te zeggen. Je hebt natuurlijk je huur, je geeft de mensen een bakkie thee, koffie. Moet allemaal betaald worden. U zegt dan zelf: je moet iemand extra achter de bar hebben. Dus dat gaat allemaal van het budget af. Dus dat wil ik even meegeven. En de ene wijkraad die moet

een heleboel geld betalen. En er zijn ook wijkraden die betalen maar heel weinig. Dus daar moet u misschien ook even kijken. En die verschillen zijn te groot, denk ik.

Wethouder Botter: Daar gaan we ook naar kijken. Dus dat is ook iets wat daarin wordt meegenomen. En als het gaat over, natuurlijk, ja, ik vind dat een fantastisch idee. Ik had het nog niet eerder gehoord. Maar, ik wil met alle plezier gaan regelen dat de leden een abonnement krijgen op het Haarlems Dagblad. Het enige wat ik me zou kunnen voorstellen, is dat sommige mensen misschien al een abonnement wel hebben, van de vijf. Nou, dat kunnen ze opzeggen. Maar, je zou dus ook kunnen zeggen: ten bedragen van het budget wat zo'n abonnement kost, zou je ook naar eigen goeddunken iets ...

Mevrouw ...: Want dan doen we ook meteen iets goed voor de lokale krant. Want misschien gaan ze dan wel heel iets anders er mee doen.

De voorzitter: Die hebben dan al een abonnement. Ja, goed, het maakt mij verder niet uit. We gaan het uitwerken. En u hoort wel hoe dat verder afloopt. En ik denk dat we ten aanzien van de communicatie gewoon nog eens moeten kijken of we het kunnen doen in relatie tot de lokale kranten die er zijn. Die op wijk- en buurtniveau uitkomen. En dat je daar misschien kijkt of je nog een extra advertentiecampaagne daar kunt starten voor het Initiatievenbudget. Nou, ik ben heel erg blij met uw reacties over deze regeling. En ik ben op mijn beurt ook weer heel erg blij met de mensen die zich zo inspannen om dit tot een goed einde te brengen.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Iedereen blij? Dat is ook wel eens fijn. De rondvraag voor de heer Botter. Wie heeft een rondvraag? Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik heb de rondvraag. De wijkraad Slachthuisbuurt beleeft nu een doorstart. Nou was de wijkraad officieel ontbonden. En in het algemeen wordt de verordening op de wijkraden gevolgd. Bij dezen, voor deze een nieuw bestuur te kiezen. Want er moet natuurlijk wel gekozen worden. Kunt u mij daar antwoord op geven?

Wethouder Botter: Hij is ontbonden. En de verordening is gevolgd.

De heer Amand: Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Zo kan het ook, hè! Lekker kort. Lekker geserreerd, wethouder. Prima. Waren er verder nog rondvragen voor de heer Botter? Ik ben het even kwijt. Volgens mij was dit de enige. Dan bent u geëxcuseerd, u mag gaan. Ik stel voor dat we even gaan pauzeren. En dan vervolgens doorgaan met het onderwerp waar de heer Snoek voor aanwezig moet zijn.

Mevrouw Sterenberg: Weten we al wanneer hij er is? Kan hij er überhaupt eerder zijn?

De voorzitter: Gaan we nu even uitzoeken. Maar, ga even koffiedrinken. Of thee, dat mag ook. En dan zijn we om 21:45 uur graag weer hier.

Schorsing

De voorzitter: Goed, het volgende is het geval. Wij verwachten hier ... Mag ik aandacht? De wethouder die wij eigenlijk hier zouden moeten hebben, omdat hij gaat over dit onderwerp, is de heer Marijn Snoek. Maar die is voorlopig nog even beschäftigt beneden. En omdat ik toch een beetje voortgang wil in deze vergadering, heb ik gevraagd om, aan wethouder Berkhout, of hij de honneurs zou kunnen waarnemen. Het college spreekt een

slotte met één mond. Dit onderwerp, denk ik niet dat dat leidt tot enorm veel inhoudelijke behandeling. Als dat wel zou zijn, moeten we alsnog kijken hoe we dat gaan doen. Maar, ik ga er vanuit dat deze wethouder heel goed in staat is om dit af te doen.

14. 16.1 * 2018278463 Toezegging evaluatie van de regeling leefbaarheid en initiatiefbudget

Open/Sluit

Open/Sluit

a. 17.1 Toezegging bij motie 8 Vast werk verdient een haarlemse baan

Open/Sluit

b. 17.2 Motie 8 Vast werk verdient een vaste Haarlemse baan

Open/Sluit

18 Verwerking raadsconferentie 'de begroting ont(k)leed' (MS)

De voorzitter: Waar gaat het namelijk over? Het gaat over de verwerking raadsconferentie 'De begroting ontkleed'. De conferentie is georganiseerd zodat de begroting uiteindelijk beter leesbaar is. En aan de commissie wordt gevraagd de voorstellen die zijn gedaan, dat zijn er zeven, of eigenlijk acht. Want punt 1 bestaat uit twee gedeeltes. Om die voorstellen over te nemen. Naar aanleiding van de door de commissie aangegeven reactie, worden de voorstellen verwerkt in de programmabegroting 2020-2024. Deze begroting wordt na de begrotingsbehandeling middels een digitale enquête geëvalueerd, om te besluiten of de aanpassingen ook daadwerkelijk verbeteringen zijn geweest voor de leesbaarheid van de begroting. Of dat de raad tóch liever haar informatie op een andere manier wenst te krijgen. En hoe dat dan zal gaan, dat besluiten we dan volgend jaar weer. Goed, nu zijn er dus wat ik al zei, zeven punten, eigenlijk acht. Ik wil ze met alle liefde even voorlezen. Maar we kunnen ook zeggen: we hebben ze allemaal tot ons genomen. We hebben daar wel een oordeel over. We hebben ze allemaal tot ons genomen, we hebben daar een oordeel over. Zullen we dan nu gewoon vragen aan deze commissie, om te vragen of deze voorstellen overgenomen kunnen worden zoals ze staan geformuleerd? Dan heb ik nu de vraag aan de heer Sepers, of u als eerste wilt spreken?

De heer Sepers: Dank u, dat ik als eerste het woord krijg. Ik vind het leuk om de tweelingbroer van de wethouder te ontmoeten. Want, hij heeft ongetwijfeld ook warme herinneringen aan de werkconferentie die we op 27 februari gehad hebben.

Wethouder Botter: Geweldig. Ja.

De heer Sepers: Maar goed, nee, verder, de opinienota bevat in hoofdlijnen absoluut de punten die daar ter verbetering zijn geïnventariseerd. Het is natuurlijk van belang om dat nu terug te zien in de begroting. Daar heb ik alle vertrouwen in. We hadden net met de heer De Ridder, op de gang zeiden we: als er nu in de toekomst mensen zijn die iets toe willen voegen aan de begroting, dan worden ze tegelijkertijd gedwongen om ook weer iets anders in te leveren in de begroting. Zoals het ook financieel zou moeten. Maar, alle gekheid op een stokje: wij zijn het eens en we kijken met belangstelling naar de resultaten.

De voorzitter: Dus wat u betreft in orde. Mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ja, dank u wel. Ik moet eerlijk bekennen dat ik enigszins sceptisch naar die bijeenkomst ging. Want ik dacht: moeten wij nu het werk gaan doen van de ambtenaren? En toen, tijdens de bijeenkomst kwam ik erachter dat de ambtenaren echt enorm veel werk hadden verzet. En ook niet een beetje, even iets, een paar ideeën op papier hadden gegooid, maar echt héél uitgebreid onderzoek ook naar andere gemeenten. En dat was heel tastbaar en fijn. Ik heb ook na afloop gezegd: goh, ga daar ook vooral nog iets mee doen. Deel het met ... Dan meer in de bredere zin. Ik moest mijn zin afmaken. Ik bouw hem op. Maar meer in de bredere zin van: deel deze kennis ook met andere gemeenten. Misschien kan er een stuk aan gewijd worden. Omdat het gewoon, volgens mij, wel een probleem is. Nou, dat hebben we wel gezien in de cijfers die we voor zagen liggen. Van hoeveel pagina's sommige andere gemeenten ook hadden. Dat die ook best wel iets zouden kunnen doen met het onderzoek. Dus kennis delen is altijd goed. En dan nu de voorstellen die er zijn. De VVD kan zich vinden in de voorstellen. Wel één, ja, meer een klein, wat we mee willen geven bij punt 5, de tabel, het afwisselen van de tabellen met andere, visuele onderdelen. Daar waar we ook tijdens de bijeenkomst, hebben we er wel bij gezegd: dan moet het wel zo zijn dat dezelfde data er weer in terug voor komt. Voor mensen die er niet bij waren, die hebben echt geen idee waar ik het nu over heb. Maar, als er een tabel was waar het over 2016, 2017, 2018 ging. En er komt vervolgen één taart voor terug, met alleen de cijfers van het huidige jaar, dan mis ik die context. En dan kan het er wel leuk uitzien, wat er dan daar te zien is. Maar, dus zolang die gewaarborgd wordt. En ook dat de taalcijfers, zoals je wel in een tabel hebt. En we niet zagen, bijvoorbeeld bij de afbeelding die we bij de begroting afgelopen jaar hadden ontvangen. Daar stonden ook inkomsten en uitgaven. Maar die waren niet consequent toegepast. Want bij de een stond wel een totaalcijfer. De ander was in percentages. Dus dat dat wel nog steeds dezelfde informatie daarin biedt. En volgens mij verdienen dan de mensen die er aan hebben gewerkt een taart. Voor gewoon echt de kluit die ze hebben opgepakt. En daar zijn wij ze heel dankbaar voor. En we kijken om meerdere redenen uit naar de begroting.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Meer adequate taart. Dat staat genoteerd. Mijnheer Van der Doel.

De heer Van der Doel: Dank u wel, voorzitter. Wij sluiten ons aan bij de complimenten. Ik was ook erg blij verrast, dat we ook op die avond daadwerkelijk nog wat te kiezen hadden. Er werden verschillende scenario's voorgelegd. En daar konden we dan ook een keuze uit maken. Daar hebben we ook aangegeven wat we ongeveer wilden. De taartpunten. Het enige wat ik daar over wil zeggen: als het 12 taartpunten wordt, dan wordt hij niet leesbaar meer. Tenzij je hem enorm uitvergroet. En dan is een taart, die werkt niet meer. Pas het alleen toe waar het ook daadwerkelijk verhelderend is. En niet dat je moet gaan zoeken, van die kleine taart: wat is dat ook alweer? En dan ben je veel langer bezig. Paard achter de wagen, en zo. Verder, het enige waar we heel nieuwsgierig naar zijn, is hoe het gaat werken dat we inderdaad uit de beleidsnota de juiste informatie bij het hoofdstukje hebben. En hoe dat gaat werken. Zeker voor de mensen die minder digitaal zijn. Want voor die, zijn die beleidsnota's moeilijker te bereiken. Maar ik denk dat je mag aannemen van mensen die de begroting doorakkeren, als ze informatie willen hebben, dat ze daar wel aan kunnen komen. Maar dat is wel een dingetje wat in de evaluatie, hoop ik, boven komt. Dat het werkt, zoals we het nu voor ogen hebben. En niet andersom. Maar dat is een kleine zorg die we hebben. Nogmaals ook, zoals mijn voorgangers ook al zeiden: dank jullie wel voor al het werk. Ik stel het zeer op prijs. En ik kijk echt heel erg uit naar deze begroting, in deze vorm.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Van der Doel. Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, ook complimenten van de Actiepartij voor de verbeterslag die is gemaakt. Gezien de tijd ga ik gelijk even naar de inhoud. De Actiepartij is niet per se voor het verminderen van het aantal doelen en prestaties. Maar, de lege indicatoren meten of afschaffen? Dat is één. Er zijn nog steeds geen kosten- en prestatie-indicatoren over het welzijnswerk. Nou is de Actiepartij niet gecharmeerd van het voorstel 1: 'Verminderen van doelen en prestaties', om eerder genoemde redenen. En om alleen de highlights en consequenties gelijk al op te nemen, in plaats van indicatoren. De vraag is... Want dan zou je dus alles in het beleid, in beleidsstukken ook meer doen dan in de begroting. Dan is de vraag of er voldoende tijd is om de financiële gevolgen en beleidsnota's zelf bij te sturen. Gezien ook de behandeling en de volle agenda's in de commissie. Dus ik vraag me af of dat dan lukt. Hangt dan natuurlijk ook van onszelf af, als raad. Voor wat betreft de cirkeldiagrammen, hetzelfde als wat de VVD zegt. En ik heb het ook andere mensen horen zeggen. **...** is mooi. Maar een meerjarig staatje is toch dan, soms wel heel erg nodig en heel erg prettig. En dat is dan voorstel 5. We zien wel graag dat er meerjarige ontwikkelingen te volgen blijven. En de voorstellen 4, 6 en 7 zijn voor de Actiepartij akkoord. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Trompetter. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik was helaas niet bij de bijeenkomst. Mijn verontschuldiging daarvoor. Ik heb de stukken gelezen. En we kunnen ons op zich vinden in de aanbevelingen. Ik zou nog wel twee dingen er aan toe willen voegen. In de eerste plaats dat een begroting, zoals het ook gezegd werd steeds, de uitwerking van de kadernota is. En als dat echt zo is, dan zou een begroting beduidend veel kleiner kunnen zijn, dan die nu is. In feite volstaan dan een aantal cijfers, tabellen en kan het beleidsproza gevoeglijk achterwege blijven. Want dat staat dan als het goed is al in de kadernota. Waar uitgelegd wordt waarom we welk geld waar aan willen uitgeven. En ik zou het wel in concreetum doen.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy, u heeft een interruptie van de heer Trompetter.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Ja, mijnheer IJsbrandy, u heeft het over de kadernota. Maar, in sommige gemeenten heet het een kaderbrief. Het zijn een paar A4'tjes. En dan wordt de begroting juist weer heel erg uitgewerkt. Dus, bent u nou voorstander van een hele dikke kadernota en een dunne begroting?

De heer IJsbrandy: Ja, dat lijkt me inderdaad een betere verhouding, ja. En ik denk dat het ook nog één kpi aan toe te voegen, misschien. We hebben nu een begroting van ik meen iets van 400 pagina's gehad. Als we streven naar een halvering, naar 200 pagina's, dan hebben we ook een concreet doel om naartoe te werken.

De voorzitter: Heeft u dan ook een domein wat u weg zou willen laten? Of ...

De heer IJsbrandy: Überhaupt minder tekst, meer cijfers.

De voorzitter: Wat een grap. Ja, het is laat op de avond. Oké, mijnheer Amand, gaat uw gang.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ik wil toch even complimenten geven aan mevrouw daar, naast de wethouder. Het is een prima georganiseerde avond. En dat mag ook wel eens gezegd worden. Het verslag, nou: puntjes, plus! Dus dat wil ik toch wel even meegeven. Het is natuurlijk wel zo dat we daar toch wel weer een hoop geleerd hebben. Hoe andere gemeenten ook invulling geven aan stukken. Want dat mag ook wel eens gememoreerd worden. Wij hebben wel eens hele dikke boeken. En dan komen we op pagina 10 en op pagina 30, komen we weer hetzelfde tegen. En dan in een andere vorm, of in een andere woordspeling. Nou, wij vinden dit eigenlijk zoals het wezen moet. Dus ik geef die mevrouw toch de complimenten, dat ze daar ook

doorzettingskracht bij geeft, bij alle stukken die gaan komen. En dat meen ik serieus. Want ik geef niet gauw complimenten. Dat meen ik ook. Maar dit was heel goed opgezet. En het ziet er allemaal gelikt uit. Nou zeg ik het nog erger. Dus ik zou zeggen: ga door! Want wij kunnen ons er in vinden. En dit is nou gewoon eigenlijk hoe het wezen moet. Hoe het wezen moet in een goede organisatie. En dat heb ik toch een beetje de laatste jaren gemist. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Amand. Nou, wethouder, ik weet niet hoe het gaat in uw eigen commissie. Maar zo gaat het bij ons altijd. Altijd opgewekt en optimistisch. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Rijssenbeek.

De heer Rijssenbeek: Ja, voorzitter, er zijn hele mooie dingen gezegd. Beter dan mijnheer Amand kan ik het niet verwoorden. Wat mij betreft, D66 kan instemmen met de voorstellen die worden gedaan. En we kijken uit naar de begroting.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Is iedereen aan het woord geweest, die inderdaad iets had willen zeggen? Ja, maar die is in de vorm van de wethouder. Die nu nog een aantal woorden gaat spreken, neem ik aan.

Wethouder Botter: Jazeker.

De voorzitter: Die is toch ook een soort aanwezig. Gaat uw gang, wethouder.

De heer Botter: Ja, ik zou bijna willen dat dit mijn stuk was. Zoveel complimenten. Dit is wel geweldig dit, overladen. Ik neem dit mee terug naar het college. Want zo kan het niet verder natuurlijk, dit stuk. Nee, dit is mooi om te horen. Ik was ook niet bij de bijeenkomst in februari. Maar ik hoorde dat daar goede zijn gedaan. Dus ik zal ook aan collega Snoek de complimenten overbrengen. Goed om te horen, denk ik. Moet nog wel uitgevoerd worden, natuurlijk. En of er dan niet te veel taart, of te weinig taart, of taartpunten ... Goed, dat nemen we ook allemaal mee. Hoe we dat vervolgens gaan doen. Volgens mij zijn er nog wel een paar terechte punten genoemd. Maar ik heb ook gezien hiernaast me, dat dat heel vakkundig wordt opgeschreven. Dus, volgens mij gaat het helemaal goedkomen.

De voorzitter: Wethouder Snoek kan het gewoon terug kijken, inderdaad, als hij niks te doen heeft. Als hij even leuk televisie wil zien, moet hij hiernaar terug kijken. Goed, dank u wel, wethouder, voor uw aanwezigheid hier.

Wethouder Botter: Graag gedaan.

De voorzitter: Ja, misschien kunt u ook even toeristenbelasting ...

Wethouder Botter: Nu moet ik écht naar beneden.

De voorzitter: Nou, wethouder ...

19 Informatienota toeristenbelasting particuliere verhuur (MS)

De voorzitter: Goed, met de complete instemming van deze commissie gaan wij over tot behandeling van het laatste onderwerp op deze agenda: Informatienota toeristenbelasting particuliere verhuur. Het is op verzoek

van de commissie geagendeerd door de SP. En die wil ik dan ook graag als eerste het woord geven. Gaat uw gang.

De heer Garretsen: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, zowel Partij van de Arbeid als ook de SP en ook ...

De voorzitter: U heeft heel weinig spreektijd. Dus als u daar rekening mee kunt houden in uw bijdrage.

De heer Garretsen: Nou ja, wij trekken ons dus, meerdere partijen, de uitwassen van Airbnb aan. Ik weet dat de wethouder dat ook doet. Ik weet dat de wethouder ook gisteren gesprekken heeft gehad met de SP-wethouder in Amsterdam, die over hetzelfde onderwerp gaat. En ik neem aan dat te zijner tijd de wethouder ons zal informeren. Maar nu even naar het verband tussen toeristenbelasting en Airbnb. Er staat in een stuk, daar wordt bijvoorbeeld het voorbeeld genoemd van nummering. En dat voorbeeld is door de Partij van de Arbeid ook wel eens genoemd. Er wordt gezegd: advertenties zonder nummer moeten zoveel mogelijk worden uitgesloten. En de platformen moeten, dus Airbnb moet informatie op verzoek van gemeenten verstrekken, als er een vermoeden bestaat van illegale content. En daar hoort natuurlijk meewerken aan belastingontduiking bij. Dus, zou het ook niet mogelijk zijn, ik heb hier ook de huisvestingsverordening voor me, artikel 16: bed en breakfast en Airbnb hebben geen vergunning nodig indien aan een aantal voorwaarden wordt voldaan. Nou, zou een voorwaarde niet kunnen zijn, dat bij een advertentie, dat bij bekendmaking van vakantieverblijf of bed en breakfast in ieder geval het adres wordt genoemd? Want die staan nu op Airbnb nóóit vermeld. Je komt er ook heel moeilijk achter. Je moet je echt als gast opgeven. En dan moet je ook al wat betalen. Nou, dat ga je dus als gewoon gemeenteraadslid niet zo gauw doen. Dus, vandaar wil ik graag een reactie van de wethouder op het idee dat we in de huisvestingsverordening ook een bepaling opnemen dat advertenties, dat daarbij, ook op een platform, ook Airbnb, voor vakantieverblijf bijvoorbeeld, dat daarbij het adres wordt vermeld. En dan kunnen we meteen nagaan of er wel belasting wordt betaald.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer Garretsen. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Trompetter.

De heer Trompetter: Ja, dank u wel, voorzitter. Ja, ik sluit me aan bij het pleidooi van de SP. Het is jammer dat in het stuk staat dat de gemeente Haarlem zelfstandig niks tegen Airbnb en soortgelijken kan doen. Maar wel goed dat het beter gehandhaafd kan worden. En beter gekeken kan worden, zeg maar, waar zich dat voordoet. En of er wel belasting betaald wordt en of er geen woningen onttrokken worden, of te veel rolkoffertjes op een paar vierkante meter rondrijden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: 10 minuten, goed zo. Nee, dit soort nieuwe platformen, die bewegen zich in wat dan wel genoemd wordt de deel-economie. Die beroepen zich vaak op het principe van disruption. En disruption wordt dan gepresenteerd als iets wat goed zou zijn voor de economie en voor de samenleving, et cetera. Nou als je disruption een beetje vrij vertaalt, dan kan je het eigenlijk vertalen door het woord ondermijning. En ondermijning is een woord wat hier ook wel eens valt, in deze commissie. En dat heeft te maken met activiteiten die eigenlijk veel schade berokkenen aan de maatschappij. In plaats van dat ze maatschappelijke baten opleveren. En ik vind dus ook dat de overheid in het algemeen, maar dat geldt dan ook voor de gemeente in dit geval, zich veel te naïef en te schappelijk opstelt naar dit soort platformen. Er is in grote steden, inderdaad Amsterdam, Parijs, die zijn gewoon overgegaan tot het heffen van boetes. En dat kan Haarlem wat mij betreft ook best wel eens doen. Gooi gewoon die steen eens in de vijver. En ga een forfaitaire toeristenbelasting heffen bij Airbnb zelf. En laat zij dan maar bewijzen dat dat bedrag niet correct is. Dan dwing je ze gewoon om daar opening van zaken over te geven. En vergeet dan ook niet om die

toeristenbelasting te verhogen met invorderingskosten en de handhavingskosten die we als maatschappij inmiddels moeten maken om dit soort -en ik kijk even naar mijn beide burens- hyperkapitalistische bedrijven nog enigszins binnen de touwen te houden. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Wie mag ik het woord geven? Mijnheer Van der Doel.

De heer Van der Doel: Dank u wel, voorzitter. Wij kunnen ons over het algemeen goed vinden in de maatregelen. En we zien ook dat de consensus inderdaad al een aantal mensen boven water weet te halen. En daar ook aanslagen heeft opgelegd. Omdat mensen het niet hadden opgegeven. Dus er wordt best wel wat gedaan. Om maar op een ander onderwerp terug te grijpen, eerder vanavond, de MRA. Binnen de MRA zouden we ook Airbnb kunnen aanspreken. Dat vraagt veel. Ik hoop dat de wethouder dat wat uitlegt, of dat snel kan, ja of nee. En wat de haken en ogen zijn. Want inderdaad voor een grote organisatie als Airbnb is het niet te doen, om voor elk dorp die een eigen manier heeft, om dat te interpreteren. Maar ...

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ik vind het nou weer zo'n typisch argument: voor zo'n grote organisatie als Airbnb is het niet te doen om voor ieder dorp dat bij te gaan zitten houden. Ik bedoel: daar ga je dan al van tevoren vanuit, dat ze dat niet kunnen. Nou, dat kunnen ze best. Ze willen het alleen niet. Want het is helemaal niet in hun belang.

De voorzitter: Mijnheer Van der Doel.

De heer Van der Doel: Daar kunnen we over twisten. Maar het gaat over een enorm grote organisatie, die enorm veel moet implementeren. En de kosten lopen dan echt op. En ook al verdienen ze geld, vind ik dat toch zonde, als je daar heel veel geld aan uitgeeft. Maar, dat is waar de MRA inkomt. En ik denk dat we daarmee ook daadwerkelijk een deuk in Airbnb kunnen trappen. En ik hoop ook dat ze dat snel op orde krijgen, om Airbnb daadwerkelijk alle cijfers te laten geven die ze hebben. Zodat wij ook daar kunnen handhaven. Op een goede manier. En dat de mensen die Airbnb doen, voor 30 dagen, dat ook op een goede manier kunnen doen. En disruptie kan je een hele negatieve klank geven, je kan het een hele positieve klank geven. De oude, vastgeroeste manieren van zaken doen worden losgebroken. En dat er een nieuwe manier van zaken doen komt. En ik denk dat dat groei inhoudt, over het algemeen. En dat is goed. Maar je kan het ook uitleggen, zoals u zei, dat het een negatieve ondermijning is. Ik deel dat niet. Ik ben voor een deel-economie. Maar ik denk wel dat we met z'n allen moeten oppassen dat de nadelen niet groter worden dan de voordelen. En dit is een van de dingen die we proberen te adresseren met z'n allen. En daar ben ik heel blij om, dat die stappen worden gezet. Dat wilde ik met nadruk even zeggen daarover.

De voorzitter: U heeft een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, ik wil graag ook van u een reactie op het idee van de SP om een extra voorwaarde toe te voegen aan de huisvestingsverordening.

De heer Van der Doel: Het lijkt me een mooie. Want ik bedoel: je verhuurt je woning. En vervolgens geef je het adres niet. Dat geef je pas nadat je inderdaad, een beetje een rare manier van zaken doen. Als je niet openbaar wilt zijn, waarom verhuur je jezelf dan op een site? Ik begrijp dat concept niet. Maar mensen zullen er redenen voor hebben.

De voorzitter: U heeft twee interrupties. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw de Raadt: De suggestie van de heer Frits, dat houdt dus in dat Airbnb de adressen gaat plaatsen op hun site. Nou deden ze dat inderdaad vroeger wel. Maar zijn daar om moverende redenen van afgestapt. Maar u zegt dan van: ja, Airbnb kan het niet om voor elke stad een aparte regime te hebben wat betreft bijvoorbeeld het innen van toeristenbelasting. Maar Airbnb zou dan wel aankunnen om voor elke stad een aparte regime te hebben over wanneer ze wel en niet het adres erop plaatsen.

De heer Van der Doel: Ja, ik denk dat we dat ook binnen MRA veel meer kunnen regelen. Omdat we dan nog grotere macht hebben. Waardoor het voor een organisatie eenvoudiger wordt. Met als resultaat dat er beter gehandhaafd kan worden. Dus ik bedoel, ik ben er erg voor. Maar, we moeten ook kijken naar wat praktisch haalbaar is. En daar kan je vragen bij stellen. Maar dit is onze mening.

De voorzitter: Nog een interruptie van de heer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, de vakantieverhuurder die levert zelf zijn advertentie op Airbnb aan. Dus het is een kleine moeite voor Airbnb om te zeggen: ja, het adres moet er ook bij.

De voorzitter: Mijnheer Rijssenbeek. Oh, u zat een beetje te zwaaien "Bent u snel klaar?".

De heer Van der Doel: Ik was nog niet klaar. Maar ik kijk even op de klok en ik zie dat inderdaad, mijnheer Rijssenbeek, wijze woorden spreekt. En ik hierbij mijn betoog beëindig.

De voorzitter: Wie mag ik het woord geven? Oh, mijnheer Rijssenbeek, wilt u wat zeggen? Gaat uw gang.

De heer Rijssenbeek: Nee, ik zal het nu dan ook kort houden, voorzitter. Want we kunnen volgens mij een hele goede discussie houden over de positieve dan wel negatieve connotatie van het woord disruptie. Maar, de deel-economie is gewoon een gegeven. Ik denk ook dat het te veel eer voor Airbnb zou zijn, om dat aan hen toe te schrijven. Als het niet Airbnb is, dan is het wel iemand anders. Dus we zullen er wel met elkaar voor moeten gaan zorgen dat dat ook op een eerlijke manier gebeurt. En eerlijk ook in de zin dat de belasting die verschuldigd is, ook gewoon wordt geheven. En dat niet alleen de platforms daar voordeel bij hebben, maar de samenleving als geheel. En wat dat betreft, zie ik wel de worsteling. Ik denk ook dat dit iets is dat nog groter is dan de MRA. Ik denk dat uiteindelijk dit gewoon op landelijk niveau zal geregeld moeten worden. Ik zie ook dat er een aanzet voor is gedaan. Ik zie dat daar ook wellicht oplossingen kunnen worden gevonden. Om, met een lage privacy-impact, wél ervoor te zorgen dat de belastingdienst kan achterhalen, of de gemeentebesturen kunnen achterhalen, om welke adressen het nou precies gaat. Zonder dat de huizeigenaren bang hoeven te zijn dat het schilderij in dat huis de volgende week gestolen wordt. Dus ik denk dat we er nog niet zijn. Maar ik denk wel dat we op de goede weg zijn. Ik denk dat het niet alleen van onszelf afhankelijk is, maar dat we ook de landelijke ontwikkelingen goed in de gaten moeten houden. Maar voor nu kan D66 met deze tussenstap, want dat is zoals we het zien, kunnen we met deze tussenstap instemmen. Dank.

De voorzitter Dank u wel, mijnheer Rijssenbeek. Mijnheer Linder.

De heer Linder: Ik kan me eigenlijk voor een groot gedeelte, en mijn collega hiernaast, aansluiten. Ik denk, het is gewoon ... Sommige dingen kun je hedendaags gewoon niet meer tegenhouden. Ik geloof dat we zeggen: we willen Uber niet meer hebben, we willen Airbnb niet meer. En het is gewoon een gegeven dat dit soort dingen

er zijn. En ik ben het er ook mee eens dat, er moet in die zin, een eerlijke concurrentie zijn. Met hotels. Dus, er moet ook belasting betaald worden. En dat is gewoon heel lastig. En ik ben blij met wat er tot nu toe voor acties ook zijn ondernomen. Om zoveel mogelijk alsnog gewoon geld te innen. Ik denk dat dat met adres ... niet gaat werken. In de zin van, ik kan me goed voorstellen dat je niet per se je adres op het internet wilt gaan zetten, dat jouw huis te huur is. Onder andere vanwege die mooie schilderijen, mooie televisie. Dus ik denk dat dat wat lastiger wordt. Maar het zou eventueel kunnen dat het niet openbaar, maar wel ergens via de belastingdienst wel gegevens krijgt. Maar goed, dan moet Airbnb natuurlijk meewerken. Daarom denk ik, ik hoop, denk ik en hoop ik dat landelijk gauw daar een deal gesloten kan worden met Airbnb. Dat gewoon Airbnb meedoet aan de Nederlandse wetgeving. Maar dat we in die zin hier moeten kijken dat we niet het kind met het badwater eruit gooien. En dat we gewoon kijken dat, op een gegeven moment, als die wetgeving er is, dat we een goed Airbnb hebben. Waar wij ook goede toeristen hier naartoe kunnen halen. Dat die ook bereid zijn om geld uit te geven hier. En wij ook dan een deel van het geld wat ze uitgeven, dat ons toebehoort, ook weer binnen in onze kas krijgen. Dus.

De voorzitter: Mijnheer Amand.

De heer Amand: Dank u wel, voorzitter. Ja, Airbnb, het is eigenlijk een soort onkruid. Het klinkt een beetje raar. Maar het is wel zo natuurlijk. Dat mag ook wel eens gezegd worden. Ja, dat klopt. Kijk, het is natuurlijk vandaag de dag zo, in Haarlem ook. Of je nou in het centrum komt, je komt in Oost, of je komt in Kleverpark. Je ziet overal mensen met karretjes achter zich aan lopen. En dat is gewoon zo, vandaag de dag. En dat krijg je denk ik niet zo 1-2-3 uitgeroeid, als die meneer van de ChristenUnie denkt te zeggen. Dat is een heel moeilijk iets. Kijk, het zou enkel zijn als de fiscus daar echt aanslagen op gaat leggen. Aan pandverhuurders, dan wel. Dan kom je ergens weg. Maar zoals het nu gaat, kom je er niet mee weg. Dus ik zou het enkel zeggen aan de wethouders, of het college: ga nou zorgen dat je die adressen helemaal goed in kaart krijgt. Je ziet het aan de deurklinken. Weet je precies waar je wezen moet. Dan heeft één, ja, dan ben je klaar. Je ziet het aan de grote deurklinken en dan ben je in één keer klaar. Dus dat kun je zo in kaart te brengen. Maar dat gebeurt niet. Daar heb je de codesloten, mijnheer Drost. Daar kun je zo mee aan de gang. En als je natuurlijk vandaag ...

De voorzitter: Mijnheer Linder. U heeft een interruptie van de heer Linder.

De heer Linder: Volgens mij heb je het als je het over die deurklinken hebt en adressen hebt, kan je eigenlijk waarschijnlijk als overheid nog niet zoveel. Want je moet kunnen bewijzen dat daar ook echt toeristen waren. Ik bedoel, je kunt niemand geld gaan innen en een beslag leggen omdat zij puur een advertentie hebben geplaatst. En ik denk dat daar een beetje het probleem ligt.

De heer Amand: Ik heb het niet over een advertentie. Ik heb het over als je gaat kijken aan de deuren, dan kan je de codesloten zien. Iedereen heeft een telefoontje. Die zoekt even op welke code ze moeten hebben. En daarmee is het klaar. Dus, gaat u hier en daar maar eens kijken hoe dat werkt. U spreekt gewoon de waarheid niet. En dat is het hele punt. Ja. Dat is gewoon slap geklets.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy. U heeft een interruptie. Mag ik van de gelegenheid gebruik maken? Ja, ik maak van de gelegenheid gebruik. Want dit leek zo'n enorm leuke stijlfiguur. Deze wethouder hier neerzetten terwijl hij hier eigenlijk helemaal niet hoort. Maar hij moet weer naar beneden. Dus we krijgen of een uitrust van wethouders, of we gaan nu even versneld onze termijn ...

Wethouder Berkhout: Nou, ik kan hier wel even kort op reageren. Kijk, ik ben niet ... Dan ga ik naar beneden, hoor. Dat is prima.

De voorzitter: Ja? Laten we dan afspreken dat Marijn boven komt zodra hij klaar is. Dan komt hij boven en dan kan deze wethouder alsnog naar beneden.

Wethouder Berkhout: Ja, dat is goed.

De voorzitter: Mijnheer IJsbrandy.

Mijnheer IJsbrandy: Ja, ik wel even nog opmerken dat, we moeten weg van het idee dat we dus die belasting bij die woningeigenaren gaan weghalen. Want dat is gewoon heel veel werk. Hoe je het ook wendt of keert, dat is gewoon veel werk. Dus je moet bij de platformen wezen. Die hebben al die data, al die gegevens in hun prachtige big data clouds, hebben die ze zitten. Is een kwestie van een tabelletje draaien. En zij kunnen zo opgeven wat er verhuurd is. En die belasting, die zij gewoon in hun tarieven stoppen. En wij moeten gewoon bij die platformen die belasting heffen. Dat is gewoon 10 keer eenvoudiger.

De voorzitter: Mijnheer Linder.

De heer Linder: Als ik natuurlijk als ChristenUnie beschuldigd word van niet de waarheid zeggen ... Maar dat is goed, geen probleem. Maar ik denk, wat ik gewoon waarschijnlijk niet begreep wat u bedoelde, is dat: het is niet verboden om een advertentie te plaatsen dat mensen bij jou kunnen wonen. Maar het is verboden om mensen bij jou te laten wonen en geen belasting af te dragen. Dus als we de deur weten, dan hebben we nog steeds niet de mogelijkheid om te bewijzen dat dus die persoon ook echt zijn woonruimte heeft verhuurd. Waardoor eigenlijk dus de gemeente, wethouder alsnog niks ermee kan. Dus.

De heer Amand: U kunt natuurlijk, u heeft altijd nog een lijstje waar alles in staat, van de panden, bij het kadaster. Wie, wat, waar. Dus je kan altijd ...

De voorzitter: Dit gaat echt bezijden de discussie, wat mij betreft.

De heer Amand: Het heeft geen zin. Mijnheer moet het zelf ondervinden, voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Linder, u moet het zelf ondervinden. Volgens mij heeft iedereen gesproken inmiddels. Gaat uw gang, mevrouw Verhoeff. Excuses.

Mevrouw Verhoeff: Ik heb toch maar weinig tijd, mevrouw De Raadt. Dus u bent zo aan de beurt. Er zijn heel veel interessante dingen gezegd. En een van de, of, suggesties gedaan om te zorgen dat die belasting binnenkomt. Wij zijn het ermee eens dat je het via het platform moet doen. Als het moet via adressen. Maar, zeker een codering bij die platforms moet kunnen. Wij gaan er vanuit dat deze wethouder, of de wethouder die nu op de tribune zit, dat gewoon prima voor ons gaat regelen in MRA-verband. Maar ik had nog wel een andere vraag. En ik weet eigenlijk niet of die door een van beide wethouders, of door de burgemeester moet worden behandeld. Er wordt hier ook gesproken in dit stuk over de handhaving die in de vorige begroting al was opgenomen. En nu in 2019 voor € 100.000 gericht op deze, of er, of eigenlijk: wat is de stand van zaken? Hoe ver zijn we? Zijn die handhavers er nu? Zijn die er over drie maanden? Dat wil ik graag weten. Of dat wil de PvdA.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. Mevrouw De Raadt, als laatste.

Mevrouw De Raadt: Dank u wel, voorzitter, voor het woord. Ja, voor wat de laatste vraag sluiten we ons aan met de PvdA. Die hadden wij ook. Ja, wat betreft het innen van de belasting. Eens met Hart voor Haarlem dat

zou idealiter via het platform gebeuren. Maar goed, die werken niet mee. Ik moet zeggen dat ik de suggestie van de heer Amand over de deurklinken, en ik neem aan dan dat hij bedoelt de cijfersloten die mensen nu vaak op hun deur hebben. Eigenlijk wel een interessante, vind ik. Want op het moment dat je dat natuurlijk een beetje in kaart brengt, en dat zouden we bijvoorbeeld kunnen doen als we toch aan het controleren zijn op precario, dat soort zaken. Dan weet je in ieder geval wel, heb je een goede -ja, luistert u nog wethouder?- hebben we in ieder geval een goede aanwijzing dat dat misschien panden zijn, of niet misschien: hoogstwaarschijnlijk panden zijn die meer dan 30 dagen per jaar worden verhuurd. Want waarom zou je anders zo'n cijferslot erop zetten? Dus dat wat betreft mijn reactie op de zaken uit deze commissie. Ja, deel-economie. Ik vind het hier ook een beetje positief opgeschreven. Wat dat betreft, Airbnb is niet anders dan een Uber, dan een Thuisbezorgd, dan een booking.com. Het zijn allemaal bedrijven die geld verdienen met andermans producten. En met delen heeft het helemaal niks te maken. Dit zijn commerciële bedrijven en vaak zelfs ook beursgenoteerde bedrijven. Het is gewoon kapitalisme. Waar, overigens, in principe natuurlijk niets mis mee is, maar als overheid heb je natuurlijk wel de taak om je burgers te beschermen tegen uitwassen. En die uitwassen die zien we nu. Die zien we met Airbnb in Amsterdam. We zien het met Uber in Amerika. De hele taxibranche is daar compleet gesloopt. Maar je ziet het ook met Nederlandse bedrijven: Deliveroo, Thuisbezorgd. Ook vooral de werknemers die zijn echt totaal niet meer tevreden. Maar goed, dat voor wat betreft de deel-economie. En dan hadden wij eigenlijk nog een punt, een inhoudelijk punt voor wat betreft de stukken. Er staat dat het college wil wachten op registratieplicht voor verhuurders tot de landelijke wetgeving zover is. Maar, we weten allemaal dat kan allemaal wel een tijdje duren. En in Amsterdam is het al sinds 2017 ... Ik heb echt het idee dat ik in het luchtledige praat. Maar oké. In 2017, sinds 2017 is het al verplicht in Amsterdam. Om je te registreren als verhuurder. Ik kan me zo voorstellen dat als de landelijke wetgeving er komt, dat die waarschijnlijk hetzelfde wordt als die in Amsterdam. Dus, is mijn vraag: kunnen wij niet ook alvast wel registratieplicht invoeren? Kunnen we alvast een beetje oefenen. En als we die nou dezelfde maken als in Amsterdam, dan zijn we ook goed voorbereid op de landelijke wetgeving als die straks gaat komen. Dus daar nog een reactie op. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Ja, u moet naar beneden, wethouder.

Wethouder Berkhout: Ik ga toch kort beantwoorden. Want dit is wel mijn onderwerp, ook, inderdaad. Want het is misschien niet toeristenbelasting. Nee maar, ik vind het toch. Ik dacht juist: waar ben ik in beland, hier in de commissie Bestuur? Maar nu denk ik, Airbnb. Ik ben ook vanuit toerisme binnen de MRA hier ook verantwoordelijk voor. Dus ik ga toch een paar dingen noemen. Want ik vind het een hele interessante discussie. En terecht. En dan moeten ze beneden maar eventjes verwachten.

De voorzitter: Zou wethouder Snoek misschien de rondvraag van wethouder ...

Wethouder Berkhout: Als u mijn 23 rondvragen beneden wilt beantwoorden, dan komt het helemaal goed.

De voorzitter: Het college spreekt met één mond, hè! Gaat uw gang.

Wethouder Berkhout: Ik vind dit een veel te leuk onderwerp. Even kort, dan. De heer Garretsen heeft dit geagendeerd. De SP. U weet dat we hiermee bezig zijn. Vorige maand in commissie Ontwikkeling gezegd. U heeft denk ik ook met ambtelijke organisaties gesproken. We zitten hier bovenop. Er is inderdaad, ik denk dat de heer Rijssenbeek van D66 heeft het perfect verwoord. Complimenten daarvoor. Nee, echt, dit is een tussenstap. Maar we werken toe naar steeds meer grip hierop. In algemene zin kan ik zeggen dat de deel-economie, dat werd hier ook meerdere keren gezegd, dat gaat echt ook een onderdeel uitmaken van ons economisch beleid. Waar we voor het eind van het jaar mee komen. Want je ziet, overheden lopen achter de

feiten aan, als het om de ontwikkeling van de deel-economie gaat. Dus: hoe gaan we daar nou kaders voor meegeven? Dus dat komt er ook nog in die hoedanigheid uit. En dan gaat het ook vooral over die deelmobiliteit. Maar ook over dit soort platforms. Dan, MRA-verband is wel heel erg van meerwaarde hier. Al is het maar om kennis te delen. Ook meerdere gemeenten lopen tegen dezelfde situatie staan. Zaanstad, daar zijn ze nu met de pilot bezig van inderdaad het innen van: hoe kun je nou die koppeling maken met toeristenbelasting? Daar kijken we met interesse naar. In Amstelveen kijken ze weer hoe ze het nachtregister kunnen invoeren. Eigenlijk wat ook bij hotels werkt. Nou, dat zijn interessante zaken. Dan kunnen wij gewoon meekijken, eigenlijk. Hoe pilots in de MRA worden uitgevoerd. Amsterdam heeft wel een beetje een unieke positie. Was ook de enige die tot eigenlijk kort geleden, ik was er inderdaad gisteren bij wethouder Ivens, een deal had met Airbnb. Inmiddels is die relatie wat brozer. Laten we het dan maar zo zeggen. Dus, zij gaan het ook op een andere manier doen. Ook veel meer kijken hoe er gehandhaafd moet worden. Waar ik zelf wel denk dat een heel interessant iets is, is dat landelijke registratiesysteem. Dat is eigenlijk ook naar voorbeeld van Barcelona, overigens. En dat gaat er volgend jaar zomer zijn. Maar terecht van het CDA. Dat kan zo maar eens langer duren. Dat kennen we van de overheid. Dus dan is het inderdaad interessant om te kijken hoe Amsterdam dat doet. Zij gaan volgend jaar in het centrum ook naar nul dagen. Gewoon een verbod. Maar goed, ook kijken hoe dat stand houdt. Zij gaan ook voor het eerst, hebben ze nu verteld, rond Pasen ook kijken hoe die 30 dagen, hoeven kunnen handhaven. Overigens, als ik nog heel even mag? PvdA riepen, vroeg over de handhaving. Die wordt al ingezet, op dit moment. Wordt er al ingezet. Maar, dan moet u dat wel zien: digitaal. Dus echt die scrapings waar we het over hebben. Echt data-analyse. En dat is dan op dit moment ook even een antwoord voor het CDA. Dan doen we niet interessant en waarschijnlijk ook wel, u bent wel een detective op dat vlak, dat -die idee is, van die cijfersloten, of die deurklinken- dat is geen bewijs! Bewijs is digitaal. Het moet gewoon zijn dat zij ... Dus dat doen we op dit moment gewoon nog via data. Dus dat eventjes ten antwoord. En helaas, het is een platform. Het is dus een bemiddelingsbureaubureau. Dus je kunt niet direct, het is de verhuurder die de toeristenbelasting afdraagt. En niet het platform zelf. En tot slot: de suggestie van SP. Ook, hoe briljant ook, geef een nummer aan ... Oh. Ik móet komen!

De voorzitter: Bijna klaar, voorzitter.

Wethouder Berkhout: Ik ben in ieder geval niet uit m'n neus aan het vreten. Ik ben echt serieus werk aan het doen.

De voorzitter: Sla mij morgen maar, tijdens het presidium. Hij mag dit even afmaken.

Wethouder Berkhout: Dit kunnen wij niet afdwingen, bij Airbnb. Ook al is het inderdaad interessant om dat adres op te nemen in de advertentie. Dat moet Airbnb zelf bepalen, of niet. Kunnen wij niet afdwingen. Dus daarmee is dat niet mogelijk om dat te zeggen: dat moet u doen. Tot zover.

De heer Garretsen: Ja, even een reactie. Mijn bedoeling was om in de huisvestingsverordening een extra bepaling op te nemen voor de eigenaren van bed en breakfast, of de eigenaar van een vakantieverbuuradres. Zodat die bijvoorbeeld wordt verplicht, zoals de suggestie van de PvdA was geweest, om een nummer in te voeren, of een adres.

Wethouder Berkhout: Oké, maar bij Airbnb kan dat dus niet. We kunnen dus niet vragen of ze ...

De heer Garretsen: Bij Airbnb kan dat niet. Maar je kunt Airbnb, als die meewerkt aan belastingontduiking, kun je wél. Dat staat ook in het stuk van het college ...

Wethouder Berkhout: Zal ik daar nog schriftelijk even op terug komen?

De heer Garretsen: Ja, graag. Goed.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. En we hebben gewoon weer een nieuwe wethouder.

Wethouder Snoek: Wat was hij goed, hè?

De voorzitter: Ja, dat kan hij wel, hè! Zijn er nog zaken gemist hier, door de commissie? Waar misschien deze wethouder dan alsnog antwoord op kan geven? Mijnheer IJsbrandy.

De heer IJsbrandy: Ja, ik wou ... Ja, mijnheer Berkhout is nou weg. Maar dan toch even het argument van het platform. Dat is natuurlijk het zelfde flauwekul-argument wat de sociale media ook een hele tijd gehanteerd hebben: "Wij zijn alleen maar een doorgeefluik!" Maar dat is natuurlijk langzamerhand, is dat wel aan het kantelen. En zo langzamerhand is toch wel de realisatie dat dit soort zogenaamde platformen wel degelijk een eigenstandige verantwoordelijkheid hebben. Een zullen ze zich ook niet meer kunnen onttrekken aan het feit dat ze alleen maar een doorgeefluik zijn, van de een naar de ander. Dus ik denk dat je gewoon, en net als andere landen en steden maken er ook gebruik van, om die bedrijven wel degelijk rechtstreeks aan te spreken op die verantwoordelijkheid. Het gaat gewoon om een soort postcode-huisnummer-achtige registratie die binnen het bestand van Airbnb bestaat. En op basis waarvan ze die informatie kunnen verstrekken. Dat kunnen ze morgen voor heel Nederland doen, als ze dat zouden willen. Er is verder een helemaal niks bijzonders aan Amsterdam. Dat dat alleen maar daar zou kunnen, of zo.

De voorzitter: Dank u wel, mijnheer IJsbrandy. Mijnheer Garretsen.

De heer Garretsen: Ja, speciaal een vraag voor u, in dit verband. In hoeverre kan u toegang krijgen tot gegevens van bijvoorbeeld Airbnb, als er een gerechtvaardigd vermoeden is van meewerken aan belastingontwijking of fraude?

De voorzitter: Wethouder.

Wethouder Snoek: Op dat laatste: geen idee. Ik vermoed van niet. Volgens mij hebben nog niet veel mensen de deur open gekregen bij Airbnb. Maar dat weet ik niet. Mijn juridische kennis op dit moment, is daar niet voldoende voor om daar antwoord op te geven. Ja, Berkhout ging veel beter, toch, mensen? Die had gewoon ... die wist het gewoon.

De voorzitter: Ja. Ja. Ik wou het niet zeggen. Ik ging net zeggen ...

De heer Garretsen: Zou u daar schriftelijk antwoord op willen geven?

Wethouder Snoek: Ambtelijk. Mensen die er meer verstand van hebben, zeggen tegen mij het antwoord is: zij zijn zelf niet belastingplichtig. Dus er kan ook geen vermoeden van belastingontwijking zijn. En dus niet ...

De heer Garretsen: Maar, als ze meewerken aan belastingontduiking of belastingfraude. Ik kijk nu ook naar de heer Rijssenbeek. Dan moet het toch...

Wethouder Snoek: Ja, ik kijk dan ook altijd naar de heer Rijssenbeek. Weet u wat ik een beetje hierbij vindt? Wij zijn in Haarlem niet de enige die met Airbnb te maken heeft. Deze discussie speelt wereldwijd. En wat u

hier vindt, en de toon, mijnheer IJsbrandy en ik horen ook het CDA heel duidelijk, het gevoel. Het begon ooit heel vrolijk, huppelend in de wei met de deel-economie. Maar we ervaren nu ook de overlast. Je ziet dat het sentiment draait en dat we meer en meer aan het kijken zijn naar, regulering is nodig. En hoe doen we dat goed? En laten we nu niet de ambitie hebben hier in Haarlem nou eens even de wereld veranderen. Wat goed is, is proberen aan te sluiten bij de landelijke ontwikkeling. Als dat te lang op zich laat wachten, dan hoor ik de suggestie van het CDA ook heel goed. Dan op een gegeven moment wil je misschien beter aansluiten bij het Amsterdamse systeem. In ieder geval is navragen gedaan. Dat Amsterdamse systeem zou wel ook erg gekoppeld zijn al aan de regels, zoals ze die daar hebben. Maar ik durf ook niet tegen de heer IJsbrandy in te gaan en te zeggen: dat kan niet hier naartoe gebracht worden. Maar voor mij zou dat aan de orde zijn als het inderdaad later wordt dan medio 2020. Zoals de heer Berkhout ook aangeeft. Om daar naar te kijken.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Verhoeff en van mevrouw De Raadt. Mevrouw Verhoeff?

Mevrouw Verhoeff: Wethouder Snoek, ik wil u toch graag vragen om wel te kijken of die informatie er is. Wij hebben in Nederland een bepaalde belastingwetgeving. Daar is bepaalde steun wel of niet strafbaar. Ik vraag u niet om het opnieuw uit te vinden, maar misschien zijn er gemeenten in Nederland die net een slagje verder zijn dan wij. En elke stap die wij sneller kunnen zetten, in de goede richting, is ons wel heel erg welgevallig. Dus ik wil u toch verzoeken om het te laten uitzoeken door uw ambtenaren, als u het nu niet weet.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Verhoeff. En uw spreektijd is op. Keurig. Mevrouw De Raadt.

Mevrouw De Raadt: Ja, hoor ik u nou zeggen van: u gaat er pas naar kijken, of ze zo'n registratieplicht kunnen invoeren, nádat het straks niet zover komt in 2020? Of zegt u van: nee, hartstikke goede suggestie, inderdaad, om alvast in Haarlem te beginnen met een registratieplicht. Ik ga dat nu uitzoeken, zodat we al vooruitlopend op 2020 dat zouden kunnen invoeren?

Wethouder Snoek: Eerst even mevrouw Verhoeff. Als u vraagt, dan zeg ik uiteraard altijd ja. Ik denk dat u mijn antwoord al heeft gehoord. Ik denk dat als er een gemeente was die dit al had geregeld, dan had het gisteren al in de krant gestaan. Maar, hoe kan ik u iets weigeren? Dan het CDA. Ja. U hoort mij goed. Stel, als wij vandaag zouden besluiten om het Amsterdamse systeem over te gaan nemen. Dan ben ik bang dat we zo medio 2020 dat hier draaiende hebben. Beetje doorlooptijden kennende. Dan zou ik liever direct aangehaakt zijn op het landelijke systeem. Wat ik de heer Berkhout ook hoorde zeggen, is: als wij nu zicht hebben, dat dat inderdaad gaat vertragen, en medio 2020 niet gaan halen, dan zie ik meerwaarde van aansluiting bij het Amsterdamse systeem.

Mevrouw De Raadt: Dan, een reactie, als het mag voorzitter, daarop. Nou kijk, waar ik een beetje bang voor ben, dat het dan straks dus 2020 is. Het landelijke registratiesysteem is er nog niet. Dan gaan ze zeggen: ja, maar het komt er in 2021, of 2022. Dan komt u naar me toe en u zegt: ja, maar daar gaan we nu niet, we gaan wachten. En dan is het zo ... Snapt u? En dan schuift het maar op. En dan zijn we uiteindelijk alsnog aan het wachten op het landelijk systeem. Waarvan we eigenlijk nu al weten dat wat de staatssecretaris heeft beloofd, 2020, dat ze dat echt never nooit niet gaat halen.

Wethouder Snoek: Nou, dat laatste weten we niet. Maar dat zou ik nog een keer kunnen peilen, van: hoe reëel is dat nu? Zou ik nog eens bij het ministerie na kunnen vragen. Het proces wat u schetst, ken ik. En ik denk van: ja, dat is reëel. En ik denk dat u ook snapt het proces wat ik schets. Dat het ook wel heel erg jammer is om helemaal in het Amsterdamse systeem te gaan. Daar helemaal tijd en energie, middelen in te steken. En dan medio 2020 de staatssecretaris hier te hebben met zijn nieuwe systeem.

Mevrouw De Raadt: Alleen dan, mijn punt is dat de kans natuurlijk héél erg groot is dat een landelijk systeem straks hetzelfde zal zijn als het Amsterdamse systeem. Want Amsterdam heeft het al bedacht. Die hebben het ook als enige. Dus wat gaat de staatssecretaris straks doen? Die gaat dat systeem van Amsterdam overnemen. Dus mijn punt is: dan kunnen we net zo goed nu alvast aansluiten op het systeem van Amsterdam. Want dat wordt straks toch landelijk systeem. En dan zijn we een stukje eerder.

Wethouder Snoek: Ú heeft het goed met elkaar, vanavond. Laat ik het zo zeggen. Dat beeld wat wij nu hebben van het landelijk ontwikkelde, lijkt niet te zijn wat Amsterdam heeft. Maar laat ik dan toezeggen dat ik me nog wel eens een keer bij het ministerie wil verdiepen in 1. Denkt u nou nog steeds 2020 te halen? En denkt u dat dat wat er uitkomt, goed aansluit bij het Amsterdamse systeem? Dat als we daarop zouden aansluiten, dat het geen weggegooid geld is?

Mevrouw De Raadt: Vind ik een hele fijne toezegging. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw De Raadt. Mijnheer Van der Loeff.

De heer Van den Doel: Ja, nog één korte opmerking. Ik dacht dat ik mijnheer Berkhout hoorde zeggen dat Airbnb in Amsterdam niet meer zo goed met elkaar overweg kunnen. Dus de vraag is of het Amsterdamse systeem dan ook daadwerkelijk ooit geïmplementeerd zal kunnen gaan worden. Dus in die zin, dat zou ik zeker even met mijnheer Berkhout willen opnemen. Want anders ... Dan heb ik het fout. Dan ga ik mijzelf er in verdiepen. En dan kom ik niet terug.

De voorzitter: Zijn alle vragen beantwoord? Zijn alle antwoorden gegeven, wat u betreft?

Wethouder Snoek: Ja.

20 Rondvraag

21 Sluiting

De voorzitter: Ja. Dan wil ik voorstellen om deze vergadering af te ronden. Dank u wel voor uw komst, uw aanwezigheid en uw inzet. En tot de volgende keer. Dank u wel, wethouder.